DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 56 / IV legislatura / Tercer període

Dimecres, 30 de juny de 1993

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 32 Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i nou minuts.

Modificació de l'ordre del dia

El president anuncia la posposició dels punts cinquè, vuitè i desè (p. 2597).

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de llei reguladora dels residus (Reg. 8856) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *conseller de Medi Ambient (p. 2597).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. Socialista (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *Sr. Madueño (S) (p. 2601).*

Esmena del G. P. Popular (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

El president n'anuncia la retirada (p. 2603).

Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2603).*

(Dos fascicles) **Fascicle primer**

Posició dels grups no esmenants: *Sra. Montserrat (P) (p. 2605), Sr. Gimeno (IC) (p. 2605) i Sr. Portabella (ERC) (p. 2606).*

Votació: *rebutjada per 23 vots a favor, 60 en contra i 10 abstencions (p. 2607).*

Article 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, de supressió)

Torn a favor: ***Sr. Gimeno (IC) (p. 2607).***

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 7, 19, 66, 115, 123, 125, 140, 145, 197, 203, 218 i 266. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 10, 43, 183 i 226 (p. 2607).*

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2611).*

Votació de l'esmena núm. 3: *rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 2611).*

Votació de l'esmena núm. 4: *rebutjada per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2611).*

Text del Dictamen

Votació: ***aprovat per 67 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions** (p. 2611).*

Article 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 5, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 11, 20, 21, 26, 27, 281 i 283. Alhora, anuncia l'acceptació d'esmenes transaccionals a les esmenes núms. 12, 15, 16, 18, 23, 25, 44, 78, 80, 84, 105, 137, 141, 142, 143, 144, 146, 147, 148, 158, 162, 165, 174, 178, 190, 277 i 280 (p. 2611).*

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 6, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2613).*

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 7, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 4).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2613), que proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 6.*

El secretari segon llegeix l'esmena transaccional (p. 2613). El Sr. Portabella (ERC) n'anuncia l'acceptació (p. 2613).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2613).*

Votació de l'esmena núm. 5: *rebutjada per 30 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2613).*

Votació de l'esmena núm. 7: *rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions (p. 2613).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 2614).*

Article 3

Apartat 1

Lletra a)

Esmena del G. P. Popular (núm. 8, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Montserrat (P), juntament amb les esmenes núms. 13, 39, 50, 52, 57, 58, 59, 62, 72, 88, 99, 101 i 103 (p. 2614).*

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 9, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 33, 35, 41, 42, 45, 47, 48, 49, 60, 65, 69, 70, 71, 74, 76, 79, 85, 87, 89, 90, 94, 97, 100, 112, 117, 118, 155, 168, 170, 172, 179, 186, 188, 192, 193, 194, 221, 258 i 274 (p. 2614).*

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 11, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Lletra d)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 12, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. P. Popular (núm. 13, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).
Lletres d) i e)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 14, d'addició)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 17, 22, 24, 56, 77, 132, 135, 161, 166 i 284 (p. 2618).*
Lletra e)
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 15, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 16, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Apartat 2
Lletres b) i c)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 17, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Apartat 3
Lletra a)
Esmena del G. Socialista (núm. 19, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 4).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 20, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Lletra c)
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 21, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Lletra d)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 22, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 23, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Lletra e)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 24, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 25, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Addició de noves lletres
Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 26 i 27, d'addició)
Defensades abans (esmena núm. 5).
Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2618).*
El secretari segon llegeix les esmenes transaccionals d'aquest article (p. 2619).
Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades per unanimitat (p. 2620).*
Votació de l'esmena núm. 9: *aprovada per unanimitat (p. 2620).*
Votació de l'esmena núm. 8: *rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions (p. 2620).*
Votació de l'esmena núm. 13: *rebutjada per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2620).*
Votació de les esmenes núms. 20, 31, 26 i 27: *rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 2620).*
Votació de l'esmena núm. 19: *rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions (p. 2620).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 63 vots a favor, 15 en contra i 4 abstencions (p. 2620).*
El president anuncia la retirada de les esmenes núms. 30 i 31 (p. 2620).
Article 4
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 28, de supressió)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2620).*

SUMARI (4)

Apartat 2

Lletra c)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 29, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC) (p. 2621).*

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 30, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Addició d'uns nova lletra

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 31, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU), que proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 28 (p. 2621).*

El secretari segon llegeix l'esmena transaccional (p. 2622).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2622).*

Votació de l'esmena núm. 29: *rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions (p. 2622).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 2622).*

Article 5

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 32, de modificació)

El president anuncia la presentació d'una esmena transaccional amb aquesta i la retirada de l'esmena núm. 34 (p. 2622).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 33, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 34, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 32).

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 36, de supressió, i 37, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb l'esmena núm. 38 (p. 2622).*

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 38, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 36).

Esmena del G. P. Popular (núm. 39, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2622).*

La secretària primera llegeix l'esmena transaccional (p. 2623).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2623).*

Votació de les esmenes núms. 33 i 35: *rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 7 abstencions (p. 2623).*

Votació de les esmenes núms. 36, 37 i 38: *rebutjades per 34 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2623).*

Votació de l'esmena núm. 39: *rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 30 abstencions (p. 2623).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 19 en contra i 8 abstencions (p. 2623).*

Article 6

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 40, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2623).*

Esmena del G. Socialista (núm. 41, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 42, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Lletres b) i c)
Esmena del G. Socialista (núm. 43, de modificació)
Retirada abans (esmena núm. 4).
Lletra c)
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 44, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Apartat 2
Esmena del G. Socialista (núm. 45, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Apartat 4
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 46, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 51 i 256 (p. 2623).*
Esmena del G. Socialista **(núm. 47, de supressió)**
Defensada abans (esmena núm. 9).
Apartat 5
Esmena del G. Socialista (núm. 48, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Addició de nous apartats
Esmena del G. Socialista (núm. 49, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Esmena del G. P. Popular (núm. 50, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 8).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 51, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 46).
Esmena del G. P. Popular (núm. 52, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 8).
Esmena del G. Socialista (núm. 53, d'addició)
Torn a favor: *Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 95, 206, 210, 211, 215, 216, 235 i 265 (p. 2624).*
Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU), que proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 40 (p. 2626).*
La secretària primera llegeix les esmenes transaccionals a aquest article (p. 2627).
Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades per unanimitat (p. 2627).*
Votació de l'esmena núm. 46: *aprovada per unanimitat (p. 2627).*
Votació de les esmenes núms. 41, 42, 46, 47, 48, 49 i 53: *rebutjades per 25 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 2627).*
Votació de l'esmena núm. 51: *rebutjada per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2627).*
Votació de les esmenes núms. 50 i 52: *rebutjades per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 2628).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 67 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions (p. 2628).*
La sessió se suspèn a les dues del migdia i nou minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i set minuts.
Article 7
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 54, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC) (p. 2628).*
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 55, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC), juntament amb l'esmena núm. 61 (p. 2628).*
Lletres a) i c)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 56, de supressió i modificació)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Lletra a)
Esmena del G. P. Popular (núm. 57, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 8).

Addició de noves lletres
Esmenes del G. P. Popular (núms. 58 i 59, d'addició)
Defensades abans (esmena núm. 8).
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. Socialista (núm. 60, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 61, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 55).
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. P. Popular (núm. 62, d'addició)
Torn a favor: *Sra. Montserrat (P) (p. 2628).*
Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU). Tot seguit, anuncia una esmena transaccional a les esmenes núms. 55, 57, 61, 107 i 182 (p. 2629).*
El secretari tercer fa la lectura de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 55, 61, 107 i 182 i de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 57 (p. 2629).
Votació de les esmenes transaccionals: *aprovades per unanimitat (p. 2630).*
Votació de l'apartat c) de l'esmena núm. 56: *aprovat per unanimitat (p. 2630).*
Votació de la resta de l'esmena núm. 56: *rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 2630).*
Votació de l'esmena núm. 54: *rebutjada per 15 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 2630).*
Votació de les esmenes núms. 58 i 62: *rebutjades per 26 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions (p. 2630).*
Votació de l'esmena núm. 59: *rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions (p. 2630).*
Votació de l'esmena núm. 60: *rebutjada per 27 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 2630).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 61 vots a favor, 15 en contra i 2 abstencions (p. 2630).*
Article 8
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 63, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2630).*
Apartat 3
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 64, de supressió)
Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 67 i 80 (p. 2630).*
Esmena del G. Socialista (núm. 65, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Apartat 4
Esmena del G. Socialista (núm. 66, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 4).
Addició d'un nou article
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 67, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 64).
Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU). Tot seguit, anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 63 i proposa una esmena tècnica a l'esmena núm. 67 (p. 2631).*
La secretària primera fa la lectura de l'esmena transaccional (p. 2631).
Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per 59 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció (p. 2632).*
Votació de l'esmena núm. 64: *rebutjada per 30 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 2632).*
Votació de les esmenes núms. 65 i 66: *rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions (p. 2632).*
Votació de l'esmena núm. 67 (amb l'esmena tècnica incorporada): *aprovada per unanimitat (p. 2632).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2632).*
Article 9

SUMARI (7)

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 68, de modificació)

Torn a favor: ***Sr. Portabella (ERC), juntament amb l'esmena núm. 73 (p. 2632).***

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 69, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 70, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Lletra c)

Esmena del G. P. Popular (núm. 72, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 73, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 68).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 74, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2632).*

Votació de les esmenes núms. 68 i 73: *rebutjades per 27 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions (p. 2633).*

Votació de les esmenes núms. 69, 70 i 74: *rebutjades per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2633).*

Votació de l'esmena núm. 71: *rebutjada per 26 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 2633).*

Votació de l'esmena núm. 72: *rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 27 abstencions (p. 2633).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 54 vots a favor, 21 en contra i 12 abstencions (p. 2633).*

Article 10

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 75, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2633).*

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 76, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU). Tot seguit, proposa una esmena transaccional a les esmenes núms. 77 a 80 (p. 2633).*

Votació de l'esmena núm. 75: *rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 2634).*

Votació de l'esmena núm. 76: *rebutjada per 32 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 2634).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 54 vots a favor, 22 en contra i 11 abstencions (p. 2634).*

Article 11

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 77, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 14).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 78, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 79, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 80, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 64).

La secretària primera fa la lectura de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 77 a 80 (p. 2634).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2634).*

Article 12

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 81, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC), juntament amb l'esmena núm. 83 (p. 2634).*

***Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 82, de modificació)**

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 86, 93, 98, 102, 108 i 110 (p. 2634).*

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 83, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 81).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 84, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 85, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 86, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Esmena del G. Socialista (núm. 87, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Esmena del G. P. Popular (núm. 88, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Esmenes del G. Socialista (núms. 89 i 90, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 9).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU). Tot seguit, proposa una esmena transaccional a l'esmena núm. 84 i una esmena transaccional a l'esmena núm. 88 (p. 2635).*

El secretari segon fa la lectura de les esmenes transaccionals (p. 2636).

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 84: *aprovada per unanimitat (p. 2636).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 88: *aprovada per 61 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 2636).*

Votació de l'esmena núm. 82: *aprovada per unanimitat (p. 2636).*

Votació de les esmenes núms. 81 i 83: *rebutjades per 6 vots a favor, 59 en contra i 18 abstencions (p. 2636).*

Votació de l'esmena núm. 86: *rebutjada per 24 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2636).*

Votació de les esmenes núms. 85 i 89: *rebutjades per 20 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions (p. 2636).*

Votació de les esmenes núms. 87 i 90: *rebutjades per 25 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions (p. 2636).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 20 en contra i 4 abstencions (p. 2636).*

Article 13

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 91, de modificació)

El president en fa avinent la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 92 i 96 (p. 2636).

Apartat 1

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 92, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 91).

***Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 93, d'addició)**

Defensada abans (esmena núm. 82).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 94, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 95, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 53).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 96, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 91).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2636).*

Votació de l'esmena núm. 93: *rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions (p. 2636).*

Votació de les esmenes núms. 94 i 95: *rebutjades per 29 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 2636).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 2636).*

Article 14

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 97, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 98, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. P. Popular (núm. 99, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 100, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Esmena del G. P. Popular (núm. 101, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 8).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 102, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Esmena del G. P. Popular (núm. 103, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 8).

El Sr. Gavín (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 2637).

Votació de les esmenes núms. 97 i 100: *rebutjades per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2637).*

Votació de les esmenes núms. 98 i 102: *rebutjades per 29 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2637).*

Votació de les esmenes núms. 99, 101 i 103: *rebutjades per 31 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 2637).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 63 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions (p. 2637).*

Article 15

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 104, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2637).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 105, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Apartat 5

Esmena del G. Socialista (núm. 106, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 109, 113, 128, 131, 133, 138, 164, 167, 222, 236, 242, 249, 252 i 253 (p. 2637).*

Títol de l'article

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 107, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 62).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2638).*

El president anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 105 (p. 2639).

La secretària primera fa la lectura de l'esmena transaccional (p. 2639).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2639).*

Votació de l'esmena núm. 104: *rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions (p. 2639).*

Votació de l'esmena núm. 106: *rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 2639).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions (p. 2639).*

Article 16

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 108, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 109, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 106).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 110, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 111, de modificació)

Retirada després (esmena núm. 112).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 112, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 9).

Torn en contra conjunt: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2639).*

Votació de les esmenes núms. 108 i 110: *rebutjades per 15 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 2639).*

Votació de les esmenes núms. 109 i 112: *rebutjades per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2639).*

El president fa avinent la retirada de l'esmena núm. 111 (p. 2639).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions (p. 2639).*

Article 17

Apartat 1

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 113, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 106).

Apartat 3

Esmena del G. P. Popular (núm. 114, de supressió)

Torn a favor: *Sra. Montserrat (P) (p. 2640).*

Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2640).*

Votació de l'esmena núm. 113: *rebutjada per 23 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 2640).*

Votació de l'esmena núm. 114: *rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 19 abstencions (p. 2640).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 56 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions (p. 2640).*

Article 18

Apartat 2

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Socialista (núm. 115, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 4).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. P. Popular (núm. 116, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Montserrat (P) (p. 2640).*

El Sr. Gavín (CiU) intervé per fer un aclariment (p. 2640).

Votació de les esmenes núms. 115 i 116: *rebutjades per 23 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 2640).*

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 55 vots a favor, 16 en contra i 4 abstencions (p. 2640).*

Article 19
Apartat 4
Esmena del G. Socialista (núm. 117, d'addició i de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Votació de l'esmena núm. 117: *rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2640).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 2640).*
Article 20
Encapçalament
Esmena del G. Socialista (núm. 118, de modificació i d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Lletra a)
Esmena del G. P. Popular (núm. 119, de supressió)
Torn a favor: *Sra. Montserrat (P), juntament amb l'esmena núm. 120 (p. 2640).*
Lletra b)
Esmena del G. P. Popular (núm. 120, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 119).
Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU). Tot seguit, anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 119 (p. 2640).*
La secretària primera fa la lectura de l'esmena transaccional (p. 2641).
Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 2641).*
Votació de l'esmena núm. 118: *rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions (p. 2641).*
Votació de l'esmena núm. 120: *rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions (p. 2641).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i 4 abstencions (p. 2641).*
Article 21
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 121, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 122, 126, 129, 134 i 136 (p. 2641).*
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 122, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 121).
Apartat 3
Esmena del G. Socialista (núm. 123, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 4).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 124, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2641).*
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. Socialista (núm. 125, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 4).
Títol de l'article
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 126, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 121).
Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU). Alhora, anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 125 (p. 2642).*
El secretari segon fa la lectura de l'esmena transaccional (p. 2642).
Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat (p. 2642).*
Votació de l'esmena núm. 121: *rebutjada per 10 vots a favor, 57 en contra i 15 abstencions (p. 2642).*
Votació de l'esmena núm. 122: *rebutjada per 5 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions (p. 2642).*
Votació de l'esmena núm. 123: *rebutjada per 19 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions (p. 2642).*

Votació de l'esmena núm. 124: *rebutjada per 7 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 2642).*
Votació de l'esmena núm. 126: *rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2642).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 2642).*
El Sr. Portabella (ERC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 2642).
La sessió se suspèn a tres quarts de set de la tarda i tres minuts i es reprèn a les set del vespre i dos minuts.
El Sr. Pueyo (ERC) i el president intervenen per una qüestió d'ordre (p. 2643).
Text del Dictamen
Votació dels articles 29, 30, 34 a 36, 51, 54, 56, 58, 59, 61 a 65, 70 a 73, 75 a 78, 81 a 86, 88 a 108, 110 a 119, 121 a 123, de les disposicionals finals primera, tercera, quarta, sisena i vuitena i de l'annex II: *aprovats per unanimitat (p. 2643).*
Article 22
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 127, de supressió)
El president en fa avinent la retirada (p. 2643).
Títol de l'article
Esmena del G. Socialista (núm. 128, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Votació de l'esmena núm. 128: *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 2643).*
Text del Dictamen
Votació: *aprovat per 66 vots a favor, 18 en contra i 4 abstencions (p. 2643).*
El Sr. Escudé (CiU) (p. 2643), el Sr. Gimeno (IC) (p. 2643) i la secretària primera (p. 2644) intervenen per una qüestió d'ordre.
El Sr. Gavín (CiU) anuncia una esmena transaccional a l'esmena núm. 273 (p. 2644).
Article 23
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 129, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 121).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 130, de modificació)
Debatuda i votada després (esmena núm. 163).
Esmena del G. Socialista (núm. 131, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Apartat 3
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 132, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Títol de l'article
Esmena del G. Socialista (núm. 133, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Article 24
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 134, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 121).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 135, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Article 25
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 136, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 121).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 137, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Esmena del G. Socialista (núm. 138, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 139, de supressió)
Debatuda i votada després (esmena núm. 163).
Esmena del G. Socialista (núm. 140, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 4).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 141, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).

Títol de l'article

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 142, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).

Article 26

Apartats 1 i 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 143, de modificació)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 158, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Article 32
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 159, de modificació)
Debatuda i votada després (esmena núm. 176).
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 160, d'addició)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 227, 228 i 230 (p. 2644).*
Votació de les esmenes transaccionals a les esmenes núms. 132, 135, 137, 141 a 144, 146 a 148, 158, 160 a 162, 165, 166, 174, 178, 190, 212, 227, 228, 233, 277, 279 i 280 i de l'esmena núm. 273: *aprovades per unanimitat (p. 2644).*
Article 33
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 161, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 162, de supressió)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 163, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Portabella (ERC), juntament amb les esmenes núms. 130, 139, 149, 150, 152, 153, 156, 157, 173, 202, 204, 208, 209, 217, 237, 239, 246, 247, 259, 260, 268, 269, 276, 278, 279 i 282 (p. 2644).*
Votació de les esmenes núms. 130, 139, 149, 150, 152, 153, 156, 157, 163, 173, 202, 204, 208, 209, 217, 237, 239, 246, 247, 259, 260, 268, 269, 276, 278, 279 i 282: *rebutjades per 6 vots a favor, 56 en contra i 27 abstencions (p. 2644).*
Articles 34 a 36
Article 37
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 164, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 165, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 166, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. Socialista (núm. 167, d'addició i de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 106).
Apartat 3
Lletra b)
Esmena del G. Socialista (núm. 168, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Esmena del G. P. Popular (núm. 169, d'addició)
Torn a favor: *Sra. Montserrat (P), juntament amb les esmenes núms. 171, 177, 185, 189, 199, 200, 207, 212, 214, 220, 224, 225, 229, 232 a 234, 244, 245, 250, 255, 263 i 272. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 238, 240 i 241 (p. 2644).*
Votació de les esmenes núms. 171, 177, 185, 189, 199, 200, 207, 212, 214, 220, 224, 225, 229, 232 a 234, 244, 245, 250, 255, 263 i 272: *rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions (p. 2644).*
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. Socialista (núm. 170, d'addició)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Esmena del G. P. Popular (núm. 171, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Article 38
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 172, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 9).
Títol de l'article
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 173, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Article 39
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 174, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Lletra b)
Esmena del G. Socialista (núm. 175, de supressió)
Debatuda i votada després (esmena núm. 180).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 176, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC), juntament amb les esmenes núms. 151, 154, 159, 187, 191, 195, 196, 198, 201, 205, 213, 219, 223, 231, 243, 248, 251, 254, 257, 261, 262, 264, 267 i 271. Tot seguit, fa l'explicació de vot (p. 2645).*
Torn en contra: *Sr. Gavín (CiU) (p. 2647).*
Votació de les esmenes núms. 151, 154, 159, 176, 187, 191, 195, 196, 198, 201, 205, 213, 219, 223, 231, 243, 248, 251, 254, 257, 261, 262, 264, 267 i 271: *rebutjades per 5 vots a favor, 55 en contra i 24 abstencions (p. 2648).*
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. Popular (núm. 177, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Títol de l'article
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 178, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 5).
Article 40
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 179, de modificació)
Defensada abans (esmena núm. 9).
Article 41
Encapçalament
Esmena del G. Socialista (núm. 180, de modificació)
Torn a favor: *Sr. Madueño (S), juntament amb les esmenes núms. 175, 270 i 275 (p. 2648).*
Votació de les esmenes núms. 175, 180, 270 i 275: *rebutjades per 18 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions (p. 2648).*
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 181, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Lletra c)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 182, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 62).
Article 42
Apartat 1
Lletra c)
Esmena del G. Socialista (núm. 183, de supressió)
Retirada abans (esmena núm. 183).
Esmena del G. P. Popular (núm. 184, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 14).
Esmena del G. P. Popular (núm. 185, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Apartat 2
Esmena del G. Socialista (núm. 186, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Article 43
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 187, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. Socialista (núm. 188, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Esmena del G. P. Popular (núm. 189, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Apartat 3
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 190, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 5).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 191, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. Socialista (núm. 192, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Apartat 4
Esmena del G. Socialista (núm. 193, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Article 44
Apartat 3
Esmena del G. Socialista (núm. 194, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Article 45
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 195, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Article 46
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 196, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Apartat 2
Esmena del G. Socialista (núm. 197, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 4).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 198, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. P. Popular (núm. 199, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Apartat 3
Esmena del G. P. Popular (núm. 200, de supressió)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 201, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 202, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Esmena del G. Socialista (núm. 203, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 7).
Addició de nous apartats
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 204, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Article 47
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 205, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. Socialista (núm. 206, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Esmena del G. P. Popular (núm. 207, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Article 48

Addició d'un nou apartat
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 208, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Article 49
Apartat 2
Lletra a)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 209, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Esmena del G. Socialista (núm. 210, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. Socialista (núm. 211, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Lletra f)
Esmena del G. P. Popular (núm. 212, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 213, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. P. Popular (núm. 214, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. Socialista (núm. 215, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Article 50
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 216, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 217, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Esmena del G. Socialista (núm. 218, de modificació i d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 4).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 219, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. P. Popular (núm. 220, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Article 51
Article 52
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 221, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Article 53
Esmena del G. Socialista (núm. 222, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 106).
Article 54
Article 55
Apartat 1
Lletres b) i c)
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 223, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Lletra c)
Punt b)
Esmenes del G. P. Popular (núms. 224 i 225, de modificació)
Debatudes i votades abans (esmena núm. 169).

Esmena del G. Socialista (núm. 226, de modificació)
Retirada abans (esmena núm. 4).
Punt i)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 227, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 160).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 228, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 160).
Esmena del G. P. Popular (núm. 229, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Apartat 2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 230, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 160).
Article 56
Article 57
Addició de noves lletres
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 231, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmenes del G. P. Popular (núms. 232 i 233, d'addició)
Debatudes i votades abans (esmena núm. 169).
Apartat 2
Esmena del G. P. Popular (núm. 234, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Articles 58 i 59
Article 60
Apartat 3
Esmena del G. Socialista (núm. 235, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 53).
Articles 61 a 65
Article 66
Apartat 2
Esmena del G. Socialista (núm. 236, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 106).
Article 67
Addició de noves lletres
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 237, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Esmena del G. P. Popular (núm. 238, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 169).
Article 68
Lletra f)
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 239, de supressió)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. Popular (núm. 240, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 169).
Article 69
Addició d'una nova lletra
Esmena del G. P. Popular (núm. 241, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 169).
Articles 70 a 73
Article 74
Addició d'un nou apartat
Esmena del G. Socialista (núm. 242, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 106).

Addició de nous apartats
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 243, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmenes del G. P. Popular (núms. 244 i 245, d'addició)
Debatudes i votades abans (esmena núm. 169).
Articles 75 a 78
Article 79
Addició de noves lletres
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 246, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Article 80
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 247, de supressió)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Articles 81 a 86
Article 87
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 248, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. Socialista (núm. 249, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 106).
Esmena del G. P. Popular (núm. 250, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Articles 88 a 108
Article 109
Apartat 1
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 251, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Esmena del G. Socialista (núm. 252, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 106).
Articles 110 a 119
Article 120
Addició de nous apartats
Esmena del G. Socialista (núm. 253, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 106).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 254, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Títol de l'article
Articles 121 a 123
Esmena del G. P. Popular (núm. 255, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).
Disposicions finals
Disposició final primera
Addició d'una nova disposició final
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 256, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 46).
Disposició final segona
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 257, d'addició)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
Addició d'una nova disposició final
Esmena del G. Socialista (núm. 258, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 9).
Disposicions finals tercera i quarta
Disposició final cinquena
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 259, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

SUMARI (20)

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 260, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 261 i 262, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 176).

Apartat 3

Esmena del G. P. Popular (núm. 263, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 264, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).

Esmena del G. Socialista (núm. 265, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 53).

Disposició final sisena

Disposició final setena

Esmena del G. Socialista (núm. 266, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 267, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 268, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

Disposició final vuitena

Addició d'una nova disposició final

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 269, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

Disposició derogatòria

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Socialista (núm. 270, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 180).

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 271, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).

Addició d'una disposició transitòria

Esmena del G. P. Popular (núm. 272, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 169).

Disposició addicional

Addició d'una nova disposició addicional

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 273, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 128).

Esmena del G. Socialista (núm. 274, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 9).

Exposició de motius

Apartats 5, 6, 8 i 10

Esmena del G. Socialista (núm. 275, de modificació i d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 180).

Títol de la Llei

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 276, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

Annex I

Apartat NB

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 277, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartats D3, D6, D7 i D11

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 278, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).

Títol de l'annex
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 279, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 280, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 5).
Annex II
Annex III
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 281, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 5).
Apartat 1
Punt 1.2
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 282, de modificació)
Debatuda i votada abans (esmena núm. 163).
Títol de l'annex
Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 283, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 5).
El Sr. Portabella (ERC) (p. 2648) i el Sr. Curto i Casadó (P) (p. 2649) intervenen per una qüestió d'ordre.
Text del Dictamen
Votació de l'article 23: *aprovat per 62 vots a favor, 10 en contra i 17 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 24: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 25: *aprovat per 67 vots a favor, 5 en contra i 17 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 26: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 27: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 28: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 31: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 32: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 33: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 37: *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 38: *aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 39: *aprovat per 67 vots a favor, 5 en contra i 17 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 40: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 2649).*
Votació de l'article 41: *aprovat per 66 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 2650).*
Votació de l'article 42: *aprovat per 63 vots a favor, 17 en contra i 7 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 43: *aprovat per 63 vots a favor, 21 en contra i 3 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 44: *aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 45: *aprovat per 66 vots a favor, 4 en contra i 17 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 46: *aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 3 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 47: *aprovat per 59 vots a favor, 21 en contra i 8 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 48: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 49: *aprovat per 62 vots a favor, 17 en contra i 9 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 50: *aprovat per 59 vots a favor, 17 en contra i 12 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 52: *aprovat per unanimitat (p. 2650).*
Votació de l'article 53: *aprovat per unanimitat (p. 2650).*
Votació de l'article 55: *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 57: *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 2650).*
Votació de l'article 60: *aprovat per 68 vots a favor, 18 en contra i 3 abstencions (p. 2650).*
El Sr. Curto i Casadó (P) (p. 2650) i el Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 2650) intervenen per una qüestió d'ordre.
Text del Dictamen
Votació dels articles 66 a 69, 74, 79, 80, 87, 109 i 120: *aprovats per 72 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 2650).*
El Sr. Carod-Rovira (ERC) intervé per una qüestió d'ordre (p. 2651).
Text del Dictamen
Votació de les disposicions finals segona, cinquena i setena, de la disposició derogatòria, de la dis-

posició addicional, de l'exposició de motius, del títol i dels títols de la Llei i dels annexos I i III: *aprovats per 62 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 2651).*

Explicació de vot: *Sr. Portabella (ERC) (p. 2651) i Sr. Madueño (S) (p. 2652).*

Modificació de l'ordre del dia

El president proposa ampliar l'ordre del dia per incloure-hi una proposta de resolució. Tot seguit, en fa la lectura (p. 2653).

Votació de l'ampliació de l'ordre del dia: *aprovada per unanimitat (p. 2653).*

Proposta de resolució per la qual es perllonga l'activitat de la Comissió d'Estudi de les Dificultats de la Utilització del Llenguatge de Signes

Votació de la Proposta de resolució: *aprovada per unanimitat (p. 2653).*

Alteració de l'ordre del dia

El president proposa una alteració de l'ordre del dia, la qual és aprovada per assentiment (p. 2653).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política de la dona dintre del marc del nou Pla d'igualtat (1993-1996) (Reg. 8964) (Punt tretzè de l'ordre del dia.)

Formulació: *Sra. Vandellós (S) (p. 2653).*

Resposta: *conseller de Justícia (p. 2655).*

Rèplica: *Sra. Vandellós (S) (p. 2656).*

Contrarèplica: *conseller (p. 2657).*

La sessió se suspèn a les nou del vespre i tres minuts.

Aquesta publicació és impresa en paper 100% reciclat, en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 32.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major, la lletrada Sra. Andreu i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Modificació de l'ordre del dia

La Presidència ha de comunicar a les il·lustres senyores diputades i als il·lustres senyors diputats que el punt cinquè de l'ordre del dia ha quedat sense efecte per haver-se sol·licitat per tres grups parlamentaris dictamen del Consell Consultiu sobre el text de la Llei. I a més, que han quedat posposats per a una futura sessió plenària els punts números 8 i 10, que eren interpel·lacions.

Projecte de llei reguladora dels residus

Tal com vam quedar en el dia d'ahir, passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de llei reguladora dels residus, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió de Política Territorial ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei? Doncs, té la paraula el conseller senyor Vilalta.

El Sr. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Albert Vilalta): Senyor president, senyores i senyors diputats, el Projecte de llei reguladora de residus que ara presento té com a objecte la definició d'un model global de gestió dels residus a Catalunya. És un projecte de llei que arriba al Ple del Parlament després d'un llarg procés de gestació; en el seu decurs, el contingut de la llei s'ha tractat amb diversos estaments que hi poden tenir alguna implicació: les cambres de comerç, el Foment del Treball, la petita i mitjana empresa de Catalunya i empreses del sector. L'avantprojecte de llei també va passar per la Comissió de Govern Local de Catalunya l'octubre de 1992, que l'informà favorablement i, de fet, propicià la participació de l'Associació i de la Federació de Municipis, que disposaven del text des de primers d'agost del mateix any, i que feren aportacions recollides en el text actual. Igualment, el mes de novembre fou valorat positivament pel Consell Rector de la Junta de Residus, que, com sabem, és un organisme amb presència de les entitats municipalistes i de les organitzacions empresarials i sindicals.

Cal entendre aquest Projecte de llei com un nou pas en l'ordenació de la gestió dels residus a Catalunya. No és una llei nova, doncs, en el sentit que vingui a substituir les anteriors o a canviar-ne la filosofia; ben altrament, en la mesura que la legislació anterior s'ha anat aplicant, específicament, pel que correspon a residus industrials i a residus específics, el Decret Legislatiu 2/91 i, pel que pertoca als residus sòlids urbans, el Decret 64/82, ens hem situat en un graó que permet un nou salt endavant com el que pretén aquest Projecte de llei. Per aquesta mateixa raó, no es pot qualificar com una llei definitiva; és una llei possible, en aquests moments, en un món –el dels residus– on les necessitats i els conceptes de gestió evolucionen molt de pressa a tot arreu. Es tracta, doncs, d'aconseguir una llei que, més enllà de preses de posició ideològiques, sigui aplicable a la realitat catalana i contribueixi a resoldre els problemes actuals i a evitar-ne de futurs.

Aquest Projecte de llei és el fruit de l'experiència de les mancances que, sens dubte, han portat, a Catalunya i fora de Catalunya, que el problema dels residus no estigui del tot resolt.

El Projecte de llei persegueix la fixació d'un marc de referència per a la gestió dels residus sòlids que es generin o tractin a Catalunya des d'una òptica de globalitat i d'especificitat, una òptica de globalitat que significa la inclusió de tot tipus de residus, acabant amb la falsa dicotomia entre residus urbans i residus industrials, de frontera sinuosa i problemàtica. Així, s'incorpora com a criteri classificador la naturalesa dels residus i no pas el seu origen. I una òptica d'especificitat, que vol dir la recerca de solucions pròpies per als problemes de Catalunya, tenint en compte que la realitat cultural i l'estructura territorial i sòcio-econòmica d'un país són elements que no es poden negligir en la definició d'un model de gestió. Per això considerem doblement necessària una llei del Parlament de Catalunya: d'una banda, perquè la Generalitat té competència legislativa en aquest terreny, d'acord amb l'Estatut; d'altra, perquè una llei feta en un àmbit més extens segurament diluiria la nostra realitat i les nostres necessitats, i fóra menys operativa.

Aquest Projecte de llei és essencialment de gestió per a Catalunya, i no impedeix ni contradiu la legislació d'àmbit superior comunitària o estatal i, evidentment, és voluntat del Govern d'anar incorporant les legislacions comunitàries que promulguin, de les quals una de les més properes ha de ser la d'envasos i embalatges, que interessa a tots, i que ha estat especialment assenyalada en les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El punt de partida d'aquesta Llei és un marc legislatiu superat; en primer lloc, les normes vigents tracten separadament residus urbans i residus industrials, divisió que pot considerar-se obsoleta per les seves dificultats pràctiques i, si bé en el camp dels residus industrials Catalunya compta amb una legislació pròpia correcta, que aquesta Llei completa i fa avançar, no es pot dir el mateix pel que fa als residus urbans. Cal recordar que la legislació estatal data de l'any 1975 i, en realitat, es limita a atorgar la responsabilitat als ajuntaments i preveure el procediment per installar-hi abocadors. Hi ha una legislació estatal més elaborada en el

camp dels residus especials, però més orientada a la seva identificació que a resoldre'n la gestió.

Fora d'allò que estableix la legislació catalana, els residus industrials no especials es troben en una gran indefinició encara que la legislació sembla atribuir-ne la responsabilitat a l'Administració local, que cal constatar sense ànim de crítica ni de polèmica que en general no ha considerat un tema prioritari, segurament perquè per les seves característiques d'escala els depassa.

Un altre element a tenir en compte en aquest punt és la Directiva comunitària 91/156, que marca les regles de joc de la Comunitat en la gestió de residus. Aquesta Directiva no ha estat encara traslladada a l'Estat espanyol, per bé que la data límit de fer-ho era el primer d'abril de 1993, d'enguany. Conseqüència: el Projecte de llei ve a donar una resposta integral a aquestes indefinicions actuals aportant, com ja s'ha dit anteriorment, un model de gestió per a la generalitat dels residus i incorporant la norma comunitària.

Com tota llei, aquesta també pretén resoldre problemes concrets i de logística, ja sigui directament, ja sigui obrint els camins a concrecions i reglamentacions posteriors per a cada tipus de residus, que, donada la seva especificitat, no es pot definir, lògicament, en una llei-marc com la que es presenta. Els senyors diputats coneixen el Projecte de llei i, per tant, no es tracta d'explicar-lo amb detall; en canvi, crec oportú de fer referència a aquelles solucions que el Projecte de llei pretén donar als problemes que al nostre entendre podem abordar amb confiança de resoldre'ls en aquest moment.

D'entrada, però, convé recordar que la filosofia de la Llei respon a la voluntat de reduir al màxim, de minimitzar el volum de residus produïts, que aquests es recuperin per reutilitzar o reciclar sempre que sigui possible i que el rebuig final sigui disposat adequadament. Aquest és el marc de referència que cal mantenir en el punt de mira a l'hora d'anar analitzant la Llei. És evident que la generació de residus sòlids s'ha disparat els últims anys i en bona part es tracta de residus perfectament innecessaris i podríem dir quasi sumptuaris. Aquest argument té conseqüències negatives per al país, tant per la contaminació potencial com pels problemes que ocasionen quant a la capacitat que han de tenir les instal·lacions de tractament o de disposició del rebuig. És lògic i convenient que el Projecte de llei opti decididament per la minimització dels residus, que en l'àmbit dels residus industrials ja anticipava el Decret legislatiu 2/91 d'aquesta cambra, i per l'aprofitament dels que s'hagin de produir. Així es fa decidida aposta per la recollida selectiva, tant pel que fa a determinats residus especials, que podran ampliar-se en el futur, com pel que fa a la separació de la fracció orgànica en els residus municipals, la qual cosa permetrà l'obtenció de materials que es reciclaran per reingressar al cicle productiu i –per això es fa la separació de la matèria– la producció de compost, dintre de les possibilitats del país, per compensar els dèficits de matèria orgànica dels nostres sòls.

És objectiu del Govern –i amb això responc a una altra preocupació d'una esmena, concretament d'Esquerra Republicana– la potenciació de l'aplicació del compost a l'agricultura, aplicació que permetrà, a més a més, l'estalvi d'adobs químics en la fabricació dels quals s'empra un important consum d'energia. És evident, doncs, que caldrà prioritzar les plantes de triatge i de reciclatge, en especial les de compostatge, per tal d'absorbir aquestes fraccions que es recuperaran.

Una pretensió important del Projecte de llei és desbrossar els aspectes competencials entre les diferents administracions. D'antuvi es reforma que les administracions competents són la Generalitat d'una banda i els ajuntaments de l'altra. També s'assumeix, lògicament, el paper de l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus, en virtut d'allò establert en les lleis d'ordenació territorial, i es reconeix la funció dels consells comarcals com a administració que per economia d'escala està cridada a desenvolupar un paper important en el camp dels residus. Per exclusió, s'ha d'entendre que les altres administracions no han d'interferir en el model de gestió que es defineix. Es reforça, doncs, el paper municipal en la recollida i el tractament dels residus sòlids, que es complementa amb el dels consells comarcals.

D'altra banda, amb la declaració de servei públic, de titularitat de la Generalitat, de la recollida i el tractament de determinades categories de residus, es manifesta la voluntat política del govern català d'implicar-s'hi i comprometre's en aquest tema. Aquesta implicació és, a més, necessària. El concepte de gestió dels residus ha variat substancialment. Ja no es tracta merament de recollir i abocar; tothom ha pogut constatar que fins i tot quan només es tractava d'això, de recollir i abocar, han aparegut problemes en la gestió municipal fonamentats, en molts casos, per una deseconomia d'escala que impedeix un servei adequat. A més a més, s'ha produït una certa desorientació pel que fa als aspectes que realment havien d'assumir els ajuntaments com a competència pròpia: els clorofluocarbons de les neveres, les piles, les runes..., acompanyat d'una perspectiva massa local, sense la recerca, en general, de solucions compartides fins que no van començar a intervenir-hi els consells comarcals i l'Entitat Metropolitana.

Amb la nova Llei es pretén, justament, aclarir les responsabilitats de cada Administració, justament perquè la millor manera de cooperar és evitant que hi hagin actuacions que facin dues administracions, mentre que d'altres actuacions no les fa ningú.

Una segona pretensió, relligada amb l'anterior, és la coordinació de les actuacions. Com deia ara, tenim una certa tradició que cada municipi intenti resoldre el problema pel seu compte, quan sovint una acció coordinada seria més fàcil, més rendible i sobretot més neta. Això mateix passa amb les indústries. En l'actualitat, el costum és que cada indústria busqui sortida per cada partida de residus, i fins i tot que el plantejament sigui al millor postor, és a dir, aquell que pagui més. Això no significa, quedi clar, que hi hagi un descontrol general de la destinació d'aquests residus, ni que manquin les instal·lacions per detectar-los: la Junta de Resi-

dus té censades més de 8.000 empreses productores de residus, tres vegades més –recordem-ho– que la resta de l'Estat, amb 2.300.000 tones anuals declarades, i té autoritzades per a residus a tercers 150.000 tones anuals de tractament físico-químic i 1.350.000 tones anuals de deposició controlada, quantitats a les quals cal afegir el volum de tractament en instal·lacions pròpies de les empreses productores.

El problema no és d'instal·lacions, per bé que encara en manquen, sobretot ara que es posarà l'accent en el reciclatge, sinó d'optimització de la gestió. Per això també és necessària la coordinació en el camp dels residus no municipals.

Com sabem, la nostra indústria recicladora importa 10.000 milions de pessetes anuals de residus de l'estranger. Deixant de banda que el Projecte de llei preveu mesures indirectes per evitar ara aquest *dumping*, cal reconèixer que potser surten més barats, a part de les subvencions oficials que puguin rebre, perquè altres països tenen uns procediments de recollida més racionals, més ordenats, més ben aprofitats que no pas nosaltres? La Llei crea el programa general per tal de permetre aquesta convenient coordinació. El programa, que s'haurà d'estructurar en subprogrames per anar avançant compassadament i en l'elaboració del qual participaran els ens locals, contemplarà per a cada categoria de residus els sistemes i les necessitats de tractament, incloent-hi el nombre d'instal·lacions necessàries per garantir el principi de suficiència. Volem unes bones plantes de tractament que no ofereixin cap mena de problema i, en canvi, presentin totes les garanties de seguretat. Això vol dir que la competència, tan convenient en altres camps de l'economia, ha de sotmetre's a un cert control. Necessitem plantes de tractament, però no més de les que realment el país pot proveir, assegurant-ne la rendibilitat econòmica, que és sinònim, en aquest cas, de mediambiental.

D'altra banda, que es facin les plantes que convenen i que tinguin les característiques de qualitat i de seguretat que exigirem seran els millors avals perquè es dilueixi aquesta síndrome que els anglòfons anomenen el *Nimby* i que en versió nostrada és allò que diu: sí a les instal·lacions, però al poble del costat.

Amb aquest programa general pensem que podrem trobar solució específica per a cada tipus de residus, d'acord amb els objectius de la Llei, és a dir, que res d'allò valoritzable es consideri un rebuig que ja es pot disposar. A més a més, el programa haurà de ser un mecanisme àgil i flexible, capaç d'adaptar-se a les necessitats i a les condicions variables. Per exemple, serà un marc per tenir en compte i aplicar les noves directrius comunitàries que per a la gestió de determinats tipus de residus ja es preveuen.

Al mateix temps, el Projecte de llei assigna unes clares responsabilitats sobre els residus, és a dir, accentua la idea que els residus tenen amo i que aquest és qui ha de garantir-ne la destinació correcta. En concretar aquest principi s'aconsegueix, a més a més, simplificar el procés. Allò que es pretén és l'existència de dos únics interlocutors: el posseïdor dels residus i el gestor dels residus, sense intermediaris. El primer és responsable que els seus residus vagin a parar a un gestor adequat, encara que això li suposi un cost econòmic, i els gestors adequats són determinats per la Junta de Residus, mitjançant la creació d'un registre de gestors on s'hauran d'inscriure totes aquelles empreses que vulguin tractar els residus. Facilitem, doncs, el tracte directe entre posseïdor i gestor; fomentem la responsabilitat de l'un i de l'altre, i augmentem els mecanismes de control directe. La creació del registre és una de les peces claus d'aquesta nova Llei.

En el camp dels residus especials, aquestes responsabilitats encara es limiten més en declarar alguns aspectes servei públic titularitat de la Generalitat. Em refereixo, d'una banda, a la valorització d'una sèrie de residus, llista ampliable en el futur, si cal, i de l'altra a la disposició del rebuig de tots els residus especials. Cal destacar el grau de compromís que això suposarà per a l'Administració pública catalana, que podrà fer el pas decisiu per abordar i endreçar aquest problema amb la seguretat jurídica que li oferirà la nova Llei.

El servei públic és una de les gran novetats de la Llei no previst fins ara per cap altra Administració, estatal o autonòmica. La nova Llei omple un buit legal imprescindible per resoldre el tema de la gestió dels residus a Catalunya. El servei públic es preveu, a més, preferentment, per gestió indirecta.

Per tal de poder fer front, en condicions adequades a aquestes noves responsabilitats i a la gestió del nou model, el Projecte de llei planteja la transformació de la Junta de Residus en una empresa pública, seguint l'exemple fructífer de la Junta de Sanejament. La nova Junta de Residus, que continuarà essent un organisme plural, incorporarà les competències de l'actual Junta de Residus, dedicada als residus industrials, i les que corresponen a la Direcció General de Qualitat Ambiental pel que fa als residus urbans, seguint, doncs, la filosofia globalitzadora de la Llei: hi haurà una estructura única que s'ocuparà de totes les competències de la Generalitat en la gestió dels residus. Aquesta conversió li atorgarà una agilitat que avui no té i que ha de contribuir inexcusablement a accelerar els processos d'aplicació de la Llei i els seus terminis reals.

El Projecte de llei destina una extensió aparentment desproporcionada a les infraccions i sancions. En realitat, aquest és un aspecte també necessari, que no es pot regular més que per la Llei, mentre que els altres temes esmentats anteriorment queden dissenyats o emmarcats per la Llei i es poden desenvolupar reglamentàriament. En definitiva, allò que es persegueix és un procediment sancionador idoni, amb unes sancions que tinguin un clar efecte dissuasiu. De totes maneres, el més destacable d'aquest títol és la clarificació de la figura inspectora i el reforçament de l'autoritat dels alcaldes, dels presidents del Consell Comarcal, del president de l'Entitat Metropolitana, que poden imposar sancions fins a deu milions de pessetes.

Finalment, vull fer algunes consideracions sobre els costos d'implantació. No negaré que hi ha hagut crítiques que

s'imposava als ajuntaments unes responsabilitats –especialment, la recollida selectiva de la matèria orgànica– que incrementaran els costos d'explotació del servei, i s'ha reclamat que el Govern de la Generalitat assumeixi aquesta diferència. D'entrada, voldria fer dos aclariments: primer, que molts ajuntaments cobren unes taxes pel servei actual per sota dels costos reals i no es poden imputar a la recollida selectiva futura els dèficits d'explotació actuals; segon, que la legislació estableix ja que els serveis s'han d'autofinançar. Sovint existeix la tendència de dissimular la taxa de recollida d'escombraries en altres tributs, com l'IBI o el rebut de l'aigua, i considerem que aquesta actuació té uns efectes antipedagògics: convé que el ciutadà sàpiga que la recollida i el tractament de les seves deixalles és un servei que té un preu que cal sufragar i que els diners que paga per aquest servei es destinen íntegrament al servei. La mateixa recollida selectiva compleix una funció pedagògica d'adonar-se d'un problema, d'adonar-se el ciutadà d'un problema que es crea als municipis, a la comunitat, amb l'incessant increment de residus.

Dit això, puc afegir que la Llei crea un Fons de gestió que rebrà múltiples aportacions, entre elles, les de la Generalitat –evidentment no inferiors a les actuals– i les que puguin correspondre a Catalunya dels gravàmens sobre residus que fixi l'Estat. Aquest Fons podrà contribuir econòmicament a la implantació del nou model de gestió dels residus. Ara bé, no es pot llançar una crítica sobre els aspectes econòmics del Projecte de llei sense tenir en compte totes les implicacions. Cal fer un balanç global que tingui en compte els aspectes següents, que, pel cap baix, són els següents: a) l'aportació de la Generalitat de finançament a les inversions, que pot arribar fins al 100%, si escau; b) l'aportació de la Generalitat dels contenidors, peça clau en la recollida selectiva; c) la disminució del cost de tractament dels residus municipals a través de les empreses adjudicatàries, en restar-li el volum de residus separats en la recollida selectiva; d) l'allargament del temps de vida dels abocadors; e) la racionalització de la periodicitat de la recollida segons tipus; f) l'establiment de circuits nous a autofinançar per a la recollida dels residus industrials, inclosos els assimilables urbans; g) la coordinació territorial per a aprofitar l'economia d'escala; h) l'acció gratuïta dels ciutadans en portar els residus fins als contenidors específics en la recollida selectiva o fins a les deixalleries; i) l'establiment d'un marc fiscal per gravar la recollida i el tractament dels residus no municipals; j) la promoció, per part del Govern, de campanyes de sensibilització ciutadana a tot el territori; l'optimització d'instal·lacions i circuits mitjançant el programa general; el valor dels productes recuperats, tant en el sentit real com en el sentit d'estalvi; la participació en els gravàmens que l'Estat fixi per dissuadir del consum de productes amb excés de residus afegits, com és el cas que es preveu sobre envasos i embalatges; l'evitació de les importacions de residus per nodrir el nostre sector reciclador, i finalment, i el que existeix, que són les taxes existents de recollida i tractament d'escombraries.

Tots aquests conceptes s'han de tenir en compte en avaluar la recollida selectiva, tot això, si es volen fer números ben fets, tenint en compte tots els fluxos, no només a escala local, sinó a escala nacional, que és l'àmbit de gestió que es planteja el Projecte de llei.

Tampoc no es pot oblidar el benefici intangible que la millora de la qualitat ambiental pot tenir per a determinats sectors econòmics, com el turisme o la promoció d'un nou sector ambiental, que generarà llocs de treball i també pagarà impostos i tributs. Els nostres estudis ens indiquen que, prenent en consideració tots els elements, el país hi surt guanyant, des del punt de vista mediambiental, per descomptat, des del punt de vista industrial i també des del punt de vista econòmic.

En definitiva, presentem un Projecte de llei que ens possibilitarà situar-nos en poc temps en una situació comparable als països homòlegs europeus. Això significarà un guany de competitivitat general del país, a més d'un increment de la nostra qualitat de vida. Es tracta, doncs, d'una llei de progrés que assumeix els conceptes més moderns de gestió de residus, és a dir: la minimització del volum de residus, la valoració dels produïts i l'exclusiva disposició del rebuig. És una bona llei, que fins i tot era copiada parcialment en l'esborrany d'avantprojecte de llei que havia elaborat el Ministeri d'Obres Públiques i Transports abans de les eleccions, i és una llei convenient des d'ara, per tal de començar a aplicar noves solucions.

No serveix de res dilatar la seva aprovació per tal de donar temps a la redacció o aprovació d'una legislació estatal; no hi ha cap necessitat d'esperar. Volem resoldre el problema ja, des d'ara. Per això vull agrair als grups parlamentaris que ja han avançat la seva predisposició d'arribar a acords en el debat de les esmenes, per tal de donar suport a la Llei; vull agrair al Grup Popular el seu propòsit de retirar l'esmena a la totalitat i la seva comprensió responsable de la problemàtica dels residus, i al Grup d'Esquerra Republicana, a més de la seva preocupació ambiental amb visió de futur, el clar compromís en la defensa de les competències de la Generalitat i la seva sensibilitat d'integrar, a través d'esmena, les representacions plurals interessades en la bona gestió dels residus, com és la representació ecologista. Les esmenes d'aquests grups s'acceptaran o es transaccionaran i contribueixen, sens dubte, a la millora qualitativa de la Llei.

Finalment, perquè estem confiats i convençuts que és un Projecte de llei ben fet, de progrés i convenient per al país, estem esperançats que, per les seves característiques, promogui un acord general de la cambra, acceptant que puguin existir, lògicament, discrepàncies de matís, que no de fons, pròpies de la diversitat democràtica. Aquesta és la convicció que ens ha mogut a promoure la presentació d'aquest Projecte de llei reguladora de residus: la solidesa del seu plantejament i, segon, els beneficis objectius que el país podrà obtenir-ne.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Si no hi hagués cap diputat encomanat per la Comissió per presentar el Dictamen, passaríem seguidament al debat.

Hi ha reservades dues esmenes a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern. La primera és presentada pel Grup Parlamentari Socialista; per a la seva defensa, té la paraula el diputat senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres pensem que les diferències que existeixen sobre el posicionament d'aquesta Llei no són unes diferències de matís, sinó que són unes diferències de fons, el que ha motivat, precisament, que presentem avui una esmena de retorn i que s'hagin presentat des de la responsabilitat..., evidentment, responsabilitat que venim exercint, el nostre Grup i tota l'oposició, sobre el tema dels residus des de fa molts anys; actitud que moltes vegades no ha estat corresponsabilitat, igualment, des d'altres esferes. I és des d'aquesta òptica que nosaltres defensem avui aquesta esmena a la totalitat, des de la responsabilitat de pensar que estem davant d'un dels problemes més transcendentals, possiblement, des de l'òptica mediambiental, no només a nivell del nostre país, sinó a nivell general.

Avui dia es consumeixen molts recursos naturals i possiblement es generen també una gran quantitat de residus que no aprofitem els seus continguts. I és des d'aquesta òptica que és evident que fa falta un posicionament clar i contundent per resoldre, possiblement, un dels problemes més greus que estem patint en aquests moments, no només al nostre país, sinó a nivell general. Som generadors de gran quantitat de residus –3.700.000 tones de residus industrials, 2.700.000 tones de residus urbans–, residus que normalment no només, possiblement, sigui un problema de tenir una legislació correcta, sinó, la majoria de vegades, de no tenir una gestió correcta d'aquests residus.

Els residus urbans han tingut unes solucions, des dels ajuntaments, des de les seves de vegades precàries finances, unes solucions bastant correctes, possiblement no suficientment recolzades des de les esferes més elevades, de la necessitat que necessiten aquests ens, que disposen d'unes finances no suficientment folgades com per donar-hi una resposta. Però els residus industrials –que, senyor conseller, li voldria recordar que són responsabilitat, sobretot els residus especials, per legislació expressa d'aquesta cambra, responsabilitat del Govern de la Generalitat– han patit durant molts anys d'una disbauxa que nosaltres creiem que no es correspon amb les necessitats del moment i del país, i vostè no pot descarregar sobre els ajuntaments, com ha fet avui aquí, la responsabilitat d'una manca de gestió sobre un dels problemes més greus que pateix el nostre país, com s'ha posat en evidència en aquest Parlament i en aquest Ple –i fora d'aquesta cambra també–, la manca de responsabilitat sobre aquest tema per part del Govern.

I vostès, davant d'aquesta situació, només han fet una cosa durant tots aquests anys: des del 83 al 93 han fet unes propostes de legislació; quatre lleis, han proposat per resoldre el problema dels residus industrials, quatre lleis que mai s'han posat en pràctica en tots els anys que tenim de vigència d'aquestes mateixes lleis. Això ha generat una gran desconfiança, senyor conseller, una gran desconfiança en les solucions legislatives que aquest Parlament ha fet, jo crec que molt encertadament, la majoria de vegades per consens, per consens d'aquesta cambra, per resoldre el gran problema dels residus.

I vostès ara, davant d'aquesta situació, proposen una nova modificació de les quatre lleis de residus que han presentat en anys anteriors. És evident, i és veritat, que presenten una novetat: el tractament dels residus urbans; i és evident també que, si és per tractar en profunditat la modificació de la gestió dels residus urbans, nosaltres ho trobem molt bé. I també és evident que si vostès haguessin volgut entrar en profunditat en la solució d'aquest problema, nosaltres ho trobaríem encara millor. Però la forma com vostès han fet el procediment per modificar aquesta situació, això, ja no ho trobem tan bé. Perquè vostès, senyor conseller, en un tema que implica –com vostè molt bé ha dit– totes les administracions, pràcticament –l'Administració local, l'Administració de la Generalitat, l'Administració de l'Estat–, en un tema que implica pràcticament tots els sectors productius i de serveis, un tema que implica, en definitiva, tots els ciutadans, vostès han fet un procediment que la realitat s'encarrega de desmentir el que vostè ha plantejat avui davant d'aquesta cambra.

Vostès han presentat el Projecte de llei d'una forma que no ha afavorit el diàleg i el consens necessaris perquè tants sectors implicats poguessin arribar a aquest gran acord necessari per resoldre un greu problema. Vostès van presentar aquest Projecte a debat durant les eleccions, durant la campanya electoral; no hi va haver possibilitat de discutir en profunditat les esmenes, la qual cosa va provocar, com vostè sap, una reacció que possiblement no s'ha donat en altres lleis durant molt de temps –jo crec que pràcticament s'hauria de trobar una experiència similar molt llunyana–, i és que cap grup –cap grup– va voler votar les esmenes en la Comissió perquè vostès, de 283 esmenes, només van aprovar 9 esmenes, la qual cosa provoca que avui portem en aquesta cambra 283 esmenes, amb la qual cosa és manifest i clar el rebuig que provoca en tots els grups de la cambra el mètode, la forma com vostè ha portat la negociació d'aquesta Llei. Rebuig que, com vostè sap, no només es manifesta en els grups, sinó que s'ha manifestat també en els ajuntaments, per la forma com vostè ha portat aquestes negociacions, i que s'ha manifestat també en les associacions, que no estan d'acord amb com s'ha portat aquest tema.

Perquè és un problema, realment, que creiem nosaltres que no pot quedar ningú al marge –no pot quedar ningú al marge– a l'hora de fer propostes, a l'hora d'agafar compromisos per resoldre un gran problema com és el de residus; perquè, sense aquest acord, sense aquest compromís, és molt difícil, és pràcticament impossible de portar a la pràctica aquesta Llei.

Una de llei de continguts ambigus, molt generalista; en la seva filosofia generalista, hi podríem estar d'acord: propos-

PARLAMENT DE CATALUNYA • BIBLIOTECA •

tes de principis que és evident que nosaltres compartim i hem demanat en aquesta cambra moltes vegades –la filosofia de l'aprofitament del contingut dels residus ha sigut l'inici de la meva intervenció i ha estat la posició meva i del nostre Grup i dels altres grups moltes vegades defensada en aquesta cambra–, però és evident que el que hem reclamat contínuament no només és l'adhesió a la filosofia, sinó quins mètodes de gestió, quins mètodes s'han d'aplicar per portar a la pràctica aquesta filosofia. És evident que estem d'acord amb el reciclatge –com no!–, és evident que estem d'acord amb la minimització, és evident que estem d'acord en el reaprofitament, és evident que estem d'acord en la recollida selectiva, és evident que estem d'acord en tot això. Però l'evidència passa per veure quins sistemes concrets es porten a la pràctica perquè es pugui realitzar tot això. I això és on realment vostès no donen solució. I n'és l'evidència més clara la Llei de residus industrials, on ja es parlava precisament de tot això –de la minimització, del tractament en origen, del reciclatge, etcètera, etcètera–, i vostès, això, després, no ho han posat en pràctica. Però és que aquesta vegada ho deixen tan genèric que és evident que no es pot dir que aquesta vegada sigui similar al que va passar amb la Llei de residus industrials, perquè aquesta vegada vostès no hi entren en profunditat.

Perquè, clar, vostè planteja el tema del reciclatge, però en cap moment ens diu ni es planteja la Llei com es pot passar de la realitat actual, del 16% del reciclat, a uns desitjos de valoritzar tot el contingut que hi hagi en els residus, és a dir, passar del 16% al 100%; quins sistemes, quins mètodes, quines formes es poden fer per arribar del 16% al 100% que vostè planteja en la seva Llei; com es pot valoritzar tot i no només anar a l'eliminació o la disposició dels rebuigs, com vostè diu –o ho diu en les modificacions que es plantegen–, del 100%, i no dir com s'arriba de l'actual situació, que la majoria dels residus van a abocadors, a abocar-se sense cap tipus de valorització, com s'arriba a aquesta valorització del 100% i com s'arriba només a eliminar els rebuigs.

Vostès parlen de la necessitat d'un programa, però no recullen ni els continguts que diu la directiva sobre la necessitat d'una planificació per detectar quin tipus de residus, quines formes d'eliminació, quines infraestructures són necessàries a l'hora de fer aquesta programació o aquesta planificació; quines infraestructures seran necessàries, sobretot, en el període que va des de la situació actual, que només es recicla del 16%, al 100% que vostès volen arribar com a objectiu; com s'arriba aquí i quines infraestructures seran necessàries.

I, sobretot, la gran preocupació pel món local i per tots els que es dediquen a aquest tema: com es paguen aquestes responsabilitats que es plantegen en la Llei, de cara al món local? Com es paga i com es finança el reciclatge, la recollida selectiva, el servei de deixalleria, les noves exigències urbanístiques? Perquè fixar totes aquestes responsabilitats i no dir la forma concreta com es poden finançar..., possiblement estem fixant una nova capacitat impositiva, la creació de nous impostos, que, en definitiva, hauran d'anar a càrrec d'una administració diferent a la que està intentant imposar aquests tributs. S'incrementarà el rebut, malgrat aquestes asseveracions que vostè diu, d'una minoria d'ajuntaments, que possiblement no fixen el preu del seu tractament en el lloc correcte, però la majoria tenen la situació correcta. I aquest increment, aquest increment que es pot donar, senyor conseller, qui el pagarà?, com es pagarà? I, senyor conseller, això no deixa tranquils els ajuntaments, perquè, després d'altres experiències que han sigut..., i han creat un gran rebombori, es crea una gran intranquil·litat.

I per tant, tot això ens porta a una llei que, en realitat, és petita, perquè normalment té cinquanta articles de contingut de la Llei, perquè quinze són de modificació de la Junta de Residus, que és una adaptació a la Junta de Sanejament, i la resta són sobre sancions i infraccions; per tant, una llei que en realitat té molts continguts generalistes però poques concrecions, creiem nosatlres que introdueix una gran confusió a l'hora de la gestió, sobretot per al món local. Introdueix una gran confusió, que ens pot portar, realment, a greus problemes a l'hora de portar-la a la pràctica. Sembla feta –i jo no és la primera afirmació que faig en aquesta cambra; ho he dit moltes vegades–, sembla feta per no ser aplicada –sembla feta per no ser aplicada. I aquesta és una acusació que vostè pensarà que potser és massa dura, massa greu, però és que, repassant les lleis mediambientals del nostre país, jo ja li ho he dit, des d'aquesta cambra, que no es compleixen: la Llei de la contaminació atmosfèrica, la Llei de residus industrials, la Llei d'espais naturals; totes aquestes lleis no es porten a la pràctica. I jo crec que és una mala fórmula legislativa fer lleis per després no aplicar-les. I, per tant, crec que realment, aquesta Llei va en aquesta direcció.

I jo voldria fer-li una crida, una crida a la modificació de la seva postura. Jo crec..., i vull que quedi clara la nostra postura davant d'aquesta cambra. Estem a favor –estem a favor–, clarament, que existeixi una legislació sobre residus urbans o municipals que impliqui un canvi profund en la gestió dels residus, però creiem nosaltres que les coses no s'han fet bé, les coses s'han de fer ben fetes a l'hora de resoldre un problema que afecta molta gent. I aquest acord que nosaltres hem buscat –ho hem dit públicament–, acord que han buscat també els altres grups de la cambra –ho han dit públicament– i que vostè ha rebutjat..., acord que impliqui, realment, que tots aquells que estan afectats pel tema dels residus puguin sentir-se, realment, adherits a aquesta proposta –sobretot, fonamentalment, els ajuntaments, la Generalitat, l'Estat, els productors i els ciutadans–, que corresponsabilitzi fonamentalment els productors i els ciutadans, que comprometi els grups parlamentaris i que sigui una postura diferent a la que vostès han portat en la negociació d'aquesta Llei.

Per tant, li demano, com una postura prudent, que retiri aquest Projecte de llei, que inicii un diàleg i no imposi una llei que creiem nosaltres que no compta amb el suport ni dels grups parlamentaris ni dels ajuntaments, una llei i un tema que nosaltres –ho repeteixo– creiem que ha de ser fruit d'un gran acord, molt ampli, perquè pugui ser aplicada. I la

prova més clara que aquest acord no s'ha buscat és que, com deia abans, arribem avui a una discussió, que després es veurà, molt complicada, amb 283 esmenes –només 9 es van aprovar a la Comissió–, i perquè creiem nosaltres que vostès haurien de tindre en compte que estem en un moment que aquest tema no només s'està debatent en aquesta cambra, sinó que s'està debatent a nivell general i que, per tant, tots els sectors implicats haurien d'arribar a aquest màxim d'acord. En un moment en què s'està –vostè ho ha dit– discutint una llei bàsica, que no va entrar en el Congrés de Diputats perquè es va dissoldre la cambra, i que està, evidentment, com vostè ha dit, redactada, i que, evidentment, això de dir que m'han copiat... Escolti, hi haurà coincidències, i si vostè accepta que hi ha coincidències amb la Llei bàsica –com no pot ser menys, perquè recull les directives europees–, si hi ha coincidències, allò sensat seria entrar que hi hagi més coincidències a nivell d'aquesta discussió i no anar a una confrontació amb una aprovació d'una llei que no compta amb aquest consens, amb aquest acord general.

Senyor conseller, sigui prudent a l'hora de tirar endavant el tema dels residus; inicii el que nosaltres ja vam demanar en el seu dia, quan es va plantejar un altre tema conflictiu sobre el tema dels residus industrials, com va ser el tema del Pla de residus, en què nosaltres, abans que s'aprovés, vam demanar, abans que s'aprovés i que es creés el rebombori que es va crear, vam demanar que aquest tema dels residus hem de tractar-lo d'una forma..., amb el consens i amb la participació més àmplia, i que, per tant, no facin el mateix error que vam fer en aquell moment i, per tant, siguin sensats i busquin, cerquin aquest acord que no s'ha donat en el tràmit d'aquesta Llei. I això seria el prudent i això seria el bo, perquè, en definitiva, una solució positiva del tema dels residus és un bé que no estem fent a cap grup ni a cap tendència d'aquest Parlament, sinó un bé que necessita el país per resoldre un dels problemes més greus que tenim davant.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Ha estat retirada l'esmena a la totalitat que havia presentat el Grup Popular. Per consegüent, en aquest moment, hi cap torn en contra. *(Pausa.)* Doncs, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Intentaré argumentar els motius pels quals nosaltres votarem en contra de l'esmena a la totalitat del Grup Socialista. Jo he intentat, de l'explicació del senyor Madueño, doncs, treure'n els punts fonamentals que ell ha plantejat com a punts d'oposició a la Llei i que segons ell justificaven l'esmena a la totalitat. Jo he de dir, d'entrada, sincerament, amb una llei llarga com aquesta, complexa, amb una llei on ell mateix, en la seva explicació, ens manifestava l'acord amb la filosofia general pel que fa al tractament dels residus, tenint present també que, per exemple, en tota la qüestió de sancions pràcticament no hi ha hagut esmenes, una part molt important de la Llei no té cap esmena, pràcticament, de cap grup..., jo voldria manifestar d'entrada que no crec que hi hagi desacords fonamentals d'oposició frontal en aquesta Llei. Jo crec que és més un problema de prevenció, de cautela, de reserva del seu Grup –i admeto que potser també d'una part, possiblement, d'una part del món municipal–, una certa prevenció més que un enfrontament total, una oposició total a l'esquema de la Llei. L'esquema de la Llei, amb les diferents esmenes particulars, la seva estructura pràcticament no es toca, i –hi insisteixo– de la seva explicació jo he pogut trobar tres crítiques: una llei massa general, poc específica, poc concreta; el procediment que ha sofert la discussió d'aquesta Llei, i una qüestió que vostè reflecteix molt bé en les esmenes parcials, que és la planificació, el pla que vostès demanen en les esmenes parcials.

Començaré per la qüestió del procediment. Miri, la qüestió del procediment, jo admeto, és cert –i amb això també contesto una cosa que hem estat dialogant amb altres portaveus d'altres grups parlamentaris–, és cert que, el fet que tot just comencés la Llei a tramitar-se al Parlament es convoquessin unes eleccions generals, va entorpir la tasca parlamentària; és cert. I és cert també que, davant de l'opció de renunciar, davant de l'opció de paralitzar el tràmit de la Llei, o l'opció d'intentar, amb dificultats, amb aquestes dificultats que hem dit, que no són culpa de ningú, doncs, intentar no paralitzar la Llei, nosaltres vam fer aquesta segona opció.

És una segona opció que no era una opció ni contra ningú, òbviament, ni, lògicament, contra la Llei. Era una opció que pretenia impedir que aquesta Llei s'ajornés durant molts mesos, el seu tràmit, i que es fonamentava en una qüestió principal: evidentment, la tasca del Parlament no s'aturava. I està clar també –i suposo que vostè estarà d'acord amb mi– que la capacitat o el resultat dels acords no és proporcional al temps: hi ha lleis que tenen una tramitació llarguíssima i que tots els grups s'encaparren en la defensa estricta de les seves posicions inicials.

Nosaltres crèiem que l'acord de fons hi era, hi podia ser, amb els grups de la cambra –hi ha sigut, a la pràctica–, que la filosofia de la Llei, el fet que estigués recolzada i reflectís d'una manera important la directiva comunitària, era un fet evident, contra el que semblava que no hi havíem de..., cap grup hi podia anar en contra. I per tant, jo entenc que això del procediment... Insisteixo que hi ha hagut dificultats, en el debat, però també li vull manifestar que s'ha arribat a acords: no tots els que voldríem, però també vostè estarà amb mi que es pot arribar als acords, que és possible, en funció que les parts siguin capaces totes dues de poder renunciar a posicions particulars.

De totes formes, jo li he de dir una altra cosa, insistir en un argument que ja ha explicat el conseller, que jo crec que és clau. El tema de residus no és un tema nou, ni al Parlament ni al país, és un tema que ja porta molts anys de trajectòria; aquesta Llei des de fa més d'un any estava a les organitzacions municipals; tal com s'ha explicat, va passar per la Comissió de Govern Local de Catalunya, fins i tot m'atreviria a dir que els grups feia molt temps que ja dispo-

saven d'un text i, per tant, jo em temo que, aquesta capacitat de consens, nosaltres hem intentat portar-la a les últimes conseqüències. Ho admeto: amb dificultats, amb incomoditats i amb inconvenients, però entenc que hi ha hagut un grau de consens fonamental, i defenso –i seguiré defensant després, i ho argumentaré– que no hi ha grans diferències de fons amb la majoria de grups de la cambra. Entenc que hi ha cauteles i prudències.

És una llei general. Efectivament, senyor Madueño, és una llei general, i això ha comportat l'enfrontament amb plantejaments –enfrontament entre cometes, lògicament–, amb plantejaments defensats per diferents grups. Ja ho dic des d'aquí: hi ha hagut un plantejament, amb moltes esmenes, que ha xocat amb aquesta qüestió. És una llei general, sí, és una llei general de tots els residus, i és una llei general volguda.

Ho explicaré. Quan vostè parla, per exemple, de la planificació, o del programa, o quan es demanen determinades concrecions a la Llei pel que fa a determinats tipus de residus, per exemple, o pel que fa a determinades actuacions que s'han de fer sobre determinats tipus de residus, per exemple –ho veurem a les esmenes particulars, a les esmenes concretes–, pel que fa a determinats usos concrets que se'n faci, pel que fa a això, a totes aquestes actuacions concretes, li dic: la Llei és general volgudament. I la Llei no pot ser res més que una llei general. Per què? És una llei que aixopluga tota la política de residus del país. Primer motiu. Segon motiu: vostè coneix la legislació comunitària, i la legislació comunitària ens impedeix totalment –i contesto la qüestió del pla, que ja ha estat dit abans també per part del conseller– poder fer un pla ordinador, poder fer una estructura global, globalitzadora, del problema dels residus. Sí? Per què?

La política de la Comunitat –vostè la coneix perfectament– va encaminada a fer directives concretes per a cada un dels tipus de residus concrets, parlant en tots aquells casos de les aplicacions, tractaments, operacions que s'hagin de fer sobre ells i les mesures i les conseqüències que ha de comportar. No podem fer un pla si volem parlar del global..., de la problemàtica dels residus, si tenim en compte que, segons els tipus de residus, nosaltres podrem fer una actuació territorial àmplia o no, perquè hi haurà volum o no de producció d'aquells residus. No podem parlar en general de plantes, o de totes, i volgudament es fa així, perquè quan es faci el programa i els programes particulars, en funció de cada tipus de residus, s'haurà de parlar d'aquelles plantes necessàries per a aquell tipus de residus, i quin abast tindran, i quines característiques, i quina forma de gestió.

I, evidentment, les característiques de l'origen i dels diferents tipus de residus, no només territorialment, sinó des del punt de vista econòmic i industrial, fa que en el territori del país ens trobem amb una problemàtica tan àmplia com tants tipus diferents de residus. Aquesta és la línia en què va la legislació comunitària. És una línia que hem manifestat que s'hi haurà d'anar, però amb prevencions, que nosaltres entenem que són suficients.

Quines prevencions? Aquesta Llei, a part de fer un aixopluc global de la política de residus, marca evidentment aquelles actuacions globals, aquells principis d'actuació, aquelles operacions, aquells mecanismes, marca precisament el programa. Un programa amb participació dels ajuntaments, un programa que s'haurà d'acordar, s'haurà de discutir amb les altres administracions afectades, un programa que haurà de definir aquests tipus d'actuacions i altres –com per exemple fer la relació de residus equiparables a municipals, pel que fa a les competències municipals, etcètera, etcètera–, un programa, en tot cas, que, si el fiquéssim en aquesta Llei..., primer, no el podríem fer, perquè no tenim dades i estudis de volum, de característiques, de capacitat, etcètera, i aleshores convertiríem aquesta Llei en un reglament, i en tot cas no ho podríem fer per al conjunt dels residus, sinó que el que podríem fer és una llei que fos una llei absolutament incomprensible per a la problemàtica dels residus. Està clar que quan es demana un pla o concreció, és lògic i s'entén que també es demana, precisament amb la concreció, major tipus de compromisos.

El motiu és aquest: la normativa comunitària ens obliga, és la manera –si em permeten– moderna de tractar la problemàtica, no es pot fer de cap altra manera.

Amb tots aquests arguments, i amb una exposició amplíssima i completíssima que ha donat el conseller, jo el que voldria manifestar és que no trobem suficientment justificada la votació de l'esmena a la totalitat, el retorn del Pojecte. La problemàtica dels residus és una problemàtica totalment dinàmica. Hi ha hagut consultes, hi ha hagut converses, negociacions, acords, el conseller ho ha explicat durant molt de temps a diferents entitats afectades... Però és la mateixa Llei, que fa la reserva i la prudència que aquest procés dinàmic, aquest procés dinàmic pel que fa a la generació de la mateixa dinàmica dels residus i de la seva problemàtica, pel que fa a la generació de legislació comunitària, que aquest procés es pugui canalitzar amb la participació dels ens afectats: dels municipis, de cambres de comerç...

Per tant, aquesta Llei, entenem que preveu ja aquests mecanismes de participació, aquests mecanismes de dinamisme que permetin que sigui una llei útil, que permetin que sigui una llei que resolgui els problemes dels residus. No podem, amb una llei de debò, poder especificar la solució ni la problemàtica de cada un dels tipus de residus. No és el sistema.

En tot cas –hi insisteixo–, amb aquestes previsions, amb aquest marc global, amb el desenvolupament de programes parcials, consultats i negociats, però amb el manteniment i l'assoliment d'uns principis generals bàsics –en el que em temo que bàsicament hi estem tots d'acord, en el que també hem arribat a acords: vostè mateix manifestava un acord important en aquesta part de la Llei–, jo entenc que podem fer un gran servei al país. Podem fer una llei que, sense ser massa tancada, massa rígida –si la féssim massa concreta–, ens marqui uns principis bàsics importants que després es puguin desenvolupar, doncs, amb aquest acord, o amb aquesta sensibilitat de cara als problemes concrets.

I per tant, el que jo entenc és que més que una esmena a la totalitat és una preocupació, una cautela, una reserva, una prudència. El que nosaltres demanem és aquesta actitud positiva que ens permeti fer confiança a la tasca del Govern i fer confiança a un marc legal que permet –que permet– la participació dels ens afectats, i que permet el desenvolupament d'una política de residus molt necessària, modèlica, o en tot cas, i principalment, útil.

Per tot això, nosaltres votarem en contra de l'esmena a la totalitat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. Ara poden fixar posició els altres grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Permeti'm, il·lustre diputat senyor Madueño, que, abans que em posicioni, quin serà el posicionament del Grup Popular envers la seva esmena de retorn del Projecte de llei al Govern, faci una petita explicació, ja que el Grup Popular també vàrem presentar una esmena a la totalitat.

Nosaltres vàrem presentar aquesta esmena a la totalitat perquè estàvem d'acord amb el fons però estàvem en desacord amb la forma en què aquest Projecte de llei s'havia de debatre en comissió i en ponència. I per què dic això? Dic això perquè, a través del portaveu del Grup de la majoria, un dia, sortint d'una junta de portaveus, doncs, va deixar anar que aquest Projecte de llei pràcticament no es discutiria, no es podria dialogar, no es parlaria, en el tema de les esmenes.

Tots els grups, com vostè molt bé ha dit ja en l'exposició de motius, tots els grups, evidentment, hem treballat, cadascun de nosaltres en la mesura de les seves possibilitats, nosaltres presentant una cinquantena i escaig d'esmenes al Projecte de llei, i aquesta realitat la vam veure i la vam viure en la primera ponència amb el senyor Gavín, doncs, que estava tancat en banda, per tal de poder negociar les esmens que cadascun dels grups havíem presentat. Evidentment, el Grup Popular, hi ha esmenes d'altres grups de vostès que hi està d'acord. Per tant, allà on no arriba un hi arriba l'altre, i així es construeix una llei tan important que vol ser un model global de gestió dels residus per a Catalunya.

Ara bé, després, veient la bona voluntat que hi va posar el senyor Gavín, i que evidentment aquesta bona voluntat devia sortir de la Conselleria, de voler negociar el que va poder, evidentment –una negociació fins i tot telefònica, una negociació fins i tot, doncs, a cuita i de pressa, fins i tot per aquí els passadissos, perquè de ponències no en vam tenir més–, sí que s'ha fet el que ell bonament ha pogut i el que bonament ha pogut la Conselleria, amb les esmenes. Nosaltres, potser se n'han aprovat un onze o un dotze per cent, de les esmenes: tant de bo n'haguessin pogut ser més, però hi ha el que hi ha.

Amb responsabilitat, i en coherència amb la voluntat de poder arribar a negociar i a consensuar, que no hi ha hagut la suficient, com vostè molt bé ha dit, nosaltres vàrem retirar l'esmena a la totalitat i la vàrem entrar per escrit, i li vaig fer arribar al senyor Gavín. Per tant, en coherència amb la retirada de la nostra esmena, senyor Madueño, jo li voldria dir..., i vostè sap que normalment, doncs, els grups parlamentaris que hem estat a l'oposició sempre hem col·laborat i ens hem donat suport moltes vegades a votar a favor d'aquestes sol·licituds de retorn, però aquesta vegada, per coherència amb el nostre plantejament del Grup Popular, de la retirada de la nostra esmena, el posicionament envers la de vostè serà d'abstenció, per part del Grup Popular.

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor conseller de Medi Ambient, he de manifestar-li la meva indignació per haver-nos tractat a certs grups, entre els quals m'incloc, d'obtusos, de tancats al diàleg i d'irresponsables. I ho dic així perquè, per exclusió, si diu que hi ha hagut grups que han estat predisposats a acords i que han tingut posicions responsables, es vol dir que els altres no hem estat així. I això no ho puc acceptar, ni ho acceptem el Grup d'Iniciativa per Catalunya, perquè Iniciativa per Catalunya, des del principi de la tramitació d'aquesta Llei, i des d'abans del principi de la tramitació, des de quan coneixíem els esborranys, els avantprojectes que han anat circulant per aquí, hem tingut una actitud constructiva, des de tots els llocs en els quals tenim alguna representació institucional, per millorar, per aprofundir, per fer viable, per fer útil, per fer aplicable una llei que ens preocupa, que ens interessa i que compartim..., només compartim, lamentablement, el sentit que és important fer-la al més aviat possible i aplicar-la.

I per què dic això? Perquè crec que podríem donar mostres suficients que hem actuat responsablement i predisposats a acords. Vam estar, des del primer moment, dubtant si plantejàvem o no plantejàvem una esmena a la totalitat, igual que ho van fer altres grups, però no per qüestions de forma, sinó per qüestions de fons, per qüestions d'insuficiències manifestes de la Llei. I no ho vam fer, precisament, perquè ningú pogués dir que, sobre la base de les esmenes, el que es pretenia era entorpir, retardar, en definitiva diluir el tema aquest a altres moments; és a dir, anar allargant el tema.

No ho vam fer i, en canvi, sí que vam apostar clarament per estudiar punt per punt, esmena per esmena, fins a presentar un total de vuitanta-set esmenes parcials que, des del nostre punt de vista –i ho repeteixo, des del nostre punt de vista responsable i predisposat a la millora–, anaven a modificar substancialment la Llei i anaven a donar-li continguts que en aquests moments no té. Per què? Perquè el projecte té una part primera de definicions, d'objectius, de filosofia, diríem, que era prou feble, però que entre les aportacions acceptades i algunes que suposo que s'acceptaran durant el debat, s'ha anat..., o es pot millorar. Són els temes de substituir el terme de l'«eliminació dels residus», perquè tots sa-

bem que els residus no s'eliminen –en tot cas, s'aparten de la vista, però no s'eliminen–; els temes de la minimització; els temes de la sensibilització ciutadana; els temes de la preocupació pels envasos i embalatges; els temes per l'aprofundiment de la recollida selectiva.

Hi havia una segona part... És a dir, en aquesta part primera sí que hi ha hagut una certa receptivitat. Hi ha una segona part, que es la del programa d'actuació, que és la que ja compromet decisivament el Govern, i els recursos, el fons de gestió que lliga el programa amb els recursos que, des del nostre punt de vista, era totalment i absolutament inacceptable per la vaguetat, per la insuficiència, per la incertesa en la qual es posa els ciutadans, perquè no hem d'oblidar que és una llei que afecta tots i cada un dels ciutadans, totes i cada una de les famílies de Catalunya, perquè a tots els serà aplicada. Si més no, tal com està el Projecte de llei, als ciutadans dels pobles o ciutats de més de 5.000 habitants.

Hi havia..., hi ha una altra qüestió, que és la legalització o autorització d'instal·lacions de residus en determinades declaracions de serveis públics per a residus especials, i que des del nostre punt de vista hi ha una excessiva permissivitat a l'hora d'autoritzar aquestes instal·lacions, perquè en cap lloc es diu quan i com es faran els reglaments que autoritzaran aquestes instal·lacions.

Hi ha una part de sancions i obligatorietats, que és la part que menys s'ha esmenat i que diríem que més vàlida és de la Llei –en tot cas, el problema no és de validesa, sinó d'aplicabilitat i, fins ara, la diligència del Govern de la Generalitat per aplicar sancions i reglaments no és excessivament notòria–, i unes disposicions finals que haurien de concretar alguns terminis o alguns condicionants de la llei que tampoc no concretaven res.

Llavors, a causa d'aquesta situació de tres apartats –programes, recursos, legalitzacions permissives i les disposicions finals, que són poc finals i són poc concretes–, vam dir: «Anem a incidir en totes aquestes qüestions.» I què hem de dir? Que redundant en el que han comentat altres grups parlamentaris, aquí no hi ha hagut voluntat de diàleg; no hi ha hagut voluntat de consens. I la prova la tenim en el fet que jo encara no he pogut discutir ni formalment ni informalment amb cap representant del Govern ni amb cap representant del Grup Parlamentari més de quaranta de les vuitanta-set esmenes. Si tenim en compte que n'hi ha unes vint-i-cinc que estan consensuades perquè és una mateixa esmena que és recurrent davant del tema aquesta que comentàvem de l'«eliminació», vol dir que el consens, el diàleg, la discussió oberta no ha existit. I fins i tot diré que el Govern, evidentment legítimament, però poc èticament, ha jugat a marejar la perdiu, i quan dic que ha jugat a marejar la perdiu ho dic perquè, si se'ns diu que hi ha predisposició, que «digueu-nos quines esmenes creieu que són importants perquè intentem buscar un acord», si estem més de tres hores discutint un dia per veure si arribarem a algun acord, i que ahir..., no, ahir no, dilluns, a les nou de la nit se'm diu que, de tot el que havíem estat parlant, que no hi havia pràcticament res, és evident que han estat més d'una setmana fent-nos creure o volent-nos fer creure que hi havia alguna voluntat per a demostrar que, qui no té voluntat per arribar a acords, no hem sigut el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Per totes aquestes qüestions –perquè no hi ha hagut diàleg; perquè no hi ha hagut debat; perquè, a més a més, el fet que no s'han millorat pràcticament en res totes aquestes qüestions principals que hem dit, que fan referència a l'aplicabilitat de la Llei, en definitiva, a la utilitat de la Llei; perquè a Iniciativa no estem per a fer lleis boniques, sinó per a fer lleis útils, per a fer lleis que realment es puguin aplicar– hem estat reconsiderant la posició nostra de cara a una esmena a la totalitat. No l'havíem presentat, però tenim aquí una esmena que està per votar.

I com que pensem que encara és possible el diàleg, o encara desitjaríem que fos possible el diàleg; com que creiem que aquestes vaguetats, aquestes imprecisions, aquestes inceteses en les quals es deixa la Llei als ajuntaments, quant a qui haurà de costejar els costos, perquè –no ens enganyem– l'estudi econòmic financer que justifica el Projecte de llei, no hi ha ningú que hagi sentit dir..., evidentment, a part els bancs del Govern, però des de tècnics mitjanament seriosos, des de centres d'estudis, des de gabinets d'economistes que han mirat això, no he sentit ningú que digui que és mínimament seriós i, per tant, mínimament creïble. I jo també he dit –ho he dit en diverses converses– que entenem que en el punt final –és a dir, en el moment en què podrem tenir instal·lacions, que podrem ja aplicar al seu, si no en el cent per cent, un vuitanta o un noranta per cent la recollida selectiva, el servei de deixalleria, etcètera–, quan haurem portat a terme tots els processos de sensibilització que ens comportaran un canvi d'actitud dels ciutadans i que també hi haurà una reducció de la producció i, per tant, en el consum d'envasos i embalatges, potser sí que llavors serà més barat el tractament i la recollida domiciliària d'escombraries, però –potser sí– llavors.

Entretant –entretant– està clar que no és més barat aplicar aquest Projecte de llei. I no hi ha..., no conec cap ajuntament que hagi manifestat la seva satisfacció, la seva conformitat quant a aquesta Llei, que considerin que sigui altament satisfactòria. Voldria que, si de cas, se'm digués si algun dels ajuntaments als quals els serà aplicable n'estan satisfets, d'aquesta Llei.

Per tant, amb la voluntat que poguéssim discutir aquesta sèrie d'esmenes que no hem discutit, que no hem negociat, que no s'ha consensuat perquè no n'hi hagut voluntat des del Grup majoritari; amb la voluntat no de retardar, però sí de millorar substancialment aquesta Llei, nosaltres donarem suport a l'esmena a la totalitat del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Molt breument, i des d'aquí a l'escó, nosaltres compartim alguns dels elements que ha exposat el representant, el ponent del Grup Parlamentari Socialista, però creiem també que potser ha posat un excés d'èmfasi en els temes que no

estan ben solucionats de la Llei, i que els ha volgut estendre en el que és la carcassa, pròpiament, de la Llei, i que en canvi, en la carcassa, nosaltres sí que compartim els criteris d'aquesta Llei.

Nosaltres no ens estendrem excessivament perquè hem presentat vuitanta-quatre esmenes que ens semblava que s'adeien més amb la manera de poder millorar aquesta Llei, i anirem desgranant al llarg del matí quina és la nostra intencionalitat i quines són les aportacions –que crec que són interessants– que va fent el nostre Grup Parlamentari. En relació amb això, només voldria acabar dient que ens abstindrem en aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella.

Ara es posa a votació el retorn del Projecte de llei al Govern.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El retorn del Projecte de llei ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 60 vots en contra i 10 abstencions.

Passem ara al debat de la part dispositiva. La primera esmena és a l'article primer, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que és una esmena de supressió. Per a la seva defensa té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. L'esmena primera és una esmena penso que prou congruent respecte a la supressió d'un paràgraf que en l'article primer diu que, «en el marc de les competències de la Generalitat», parla de la «preservació de la naturalesa». I a part que és recurrent, perquè primer diem de «protecció del medi ambient» i després diem de «preservació de la naturalesa», en el marc de les competències de la Generalitat no es contempla aquest apartat de «preservació de la naturalesa». Per això plantegem simplement que això sigui suprimit, per redundant i per incongruent.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Vol fer el torn en contra ara, senyor Gavín, o amb totes les d'aquest article? Molt bé.

El Grup Socialista té l'esmena número 4. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Sí, gràcies, senyor president. Voldria anunciar la retirada de les esmenes 10, 43, 183, 226...

El Sr. PRESIDENT: 10, 43...?

El Sr. MADUEÑO: 10, 43, 183 i 226.

El Sr. PRESIDENT: Són del Dictamen, aquests números?

El Sr. MADUEÑO: Sí, del...

El Sr. PRESIDENT: Del Dictamen?

El Sr. MADUEÑO: Del Dictamen que s'ha presentat al Ple.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. MADUEÑO: I anunciar, si m'ho permet, senyor president, que faria agrupacions bastant àmplies perquè, com que són moltes les esmenes que hi ha presentades, per alleugerir el debat, voldria fer agrupacions, si m'ho permet.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MADUEÑO: Serien l'esmena número 4, la 7, la 19, la 66, la 115, la 123, la 125, la 140, la 145, la 175, la 197, la 203...

El Sr. PRESIDENT: 197?

El Sr. MADUEÑO: 197.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. MADUEÑO: La 203, la 218, la 266... Perdó, i m'he deixat la 180.

El Sr. PRESIDENT: Aquesta és la primera agrupació, doncs?

El Sr. MADUEÑO: La primera agrupació, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Té la paraula.

El Sr. MADUEÑO: Bé, ja es veu que, amb les agrupacions...

El Sr. PRESIDENT: No li dic el temps que té, perquè és quasi infinit, eh? Segueixi, segueixi.

El Sr. MADUEÑO: Precisament, com que aquesta..., un dels problemes que ha tingut aquesta Llei és precisament aquest, que com que no s'hi ha fet una tramitació normal, natural, que seria la d'haver discutit en profunditat tots els elements de fons i de forma d'aquesta Llei, ens veiem avui abocats a fer el debat al millor possible. I com que el nostre ànim –com ha quedat clar abans i vull que quedi clar ara– no ha sigut mai el d'entorpir, el de no afavorir que s'aprovés aquesta Llei, sinó tot al contrari, afavorir que amb les nostres esmenes es pogués millorar un text que nosaltres creiem que no és bo, i no és bo per a la gestió dels residus, és per això que avui també intentarem afavorir aquest debat, malgrat que ja sabem que, d'entrada, està condemnat al més gran dels fracassos, perquè, donem els arguments que donem en aquesta cambra, sabem ja quina és la intencionalitat de vot. Està expressada amb tota claredat i contundència pel Grup de la majoria.

I ara voldria defensar el bloc que fa referència als municipis i a les competències, fonamentalment. Nosaltres creiem que aquesta Llei planteja –ja ho he dit abans– uns elements de confusió, uns elements que faran molt difícil la seva aplicació. I algú ha dit que és evident que es planteja la Llei no perquè s'apliqui immediatament, sinó perquè tingui un període llarg per a la seva aplicació. Nosaltres, precisament perquè creiem que el tema dels residus és un tema molt greu, creiem que necessitaríem una llei que permetés realment l'aplicació el més immediata possible. I per això es podria perfectament no generalitzar, sinó temporalitzar, com fan la majoria de lleis que hi ha de residus a Europa, precisament, temporalitzar com es va aplicant aquesta Llei, com es va aconseguint; no només parlar del reciclatge que es desitja, sinó com s'aconsegueix que relament es recicli la majoria dels residus o no es parli que només s'eliminarà el rebuig quan sabem que avui dia s'elimina pràcticament més del 80% dels residus, i no es diu com es pot arribar que aquesta quantitat es redueixi, cosa que fan les lleis fora del nostre país.

I creiem, a més a més, que pel que fa referència als municipis, creiem que aquesta Llei és una llei que realment to-

ca les competències municipals d'una manera que jo m'atreviria a qualificar d'intervencionista i des d'una òptica, jo diria, també bastant centralista. I es plantegen aquestes intervencions per part de la Conselleria des d'una òptica de gran desconfiança amb la gestió dels municipis. I la intervenció del conseller en el Ple, avui, m'ha donat encara més aquesta visió. El conseller sembla que no té confiança en els municipis a l'hora de fer la Proposició de llei; i ho concretaré.

A més a més, crec que aquesta Proposició, aquest Projecte de llei, aquesta Llei imposa als ajuntaments moltes obligacions i els dóna pocs mitjans per poder abordar-los: els imposa la recollida selectiva; els imposa el reciclatge, el servei de deixalleria; moltes obligacions per a temes urbanístics i té totes aquestes obligacions i pocs mitjans o cap mitjà, clar i concret, com per poder desenvolupar aquestes obligacions que s'imposen per part de la Llei.

Creiem nosaltres que li treu competències o, fins i tot, imposa una tutela, com deia al principi, des de la desconfiança i des d'un cert dirigisme. I això es concreta quan la mateixa Llei diu que la Generalitat subroga les competències en lloc de plantejar un principi de subsidiarietat, que és el que avui dia es planteja a tot arreu i es planteja a nivell de tot Europa. No és un principi de subrogació, sinó un principi de subsidiarietat el que hauríem d'implementar; és a dir, allò que no pugui o no estigui en condicions de fer l'Administració local, que pugui demanar l'ajut, la substitució a altres administracions, que no només és el Govern de la Generalitat, sinó altres administracions intermèdies que poden fer aquesta subsidiarietat.

Quan es planteja que la Junta de Residus és l'única que dóna llicències d'activitats, pràcticament, dels gestors de residus, saltant-se un dels aspectes importants, com és la competència que té l'Administració local a l'hora de donar la llicència; quan es diu que per donar permís de gestor de residus només es necessita el permís de la inscripció en l'organisme de gestor de residus, en el registre de gestors de residus, i no és necessària la llicència municipal; quan es pretén que les ordenances municipals es fixin atenent el que digui el Departament i no que es fixin d'acord amb l'autonomia municipal, amb l'autonomia que té el món municipal, sense aquest control per part del Departament, pel que fa a la recollida selectiva...

I hi ha el que per a mi... –crec–, i aquesta és una esmena que l'hem discutit en les poques converses que hem tingut, en les poquíssimes converses que hem tingut, una esmena que a mi realment em preocupa; em preocupa pel grau d'intervencionisme que pot significar i allà és on jo subratllo el tema de la desconfiança que té el Departament en els ajuntaments, quan planteja la necessitat de la presència d'un interventor en les instal·lacions de gestió municipals; planteja la necessitat d'un interventor en el si d'un organisme autònom com és l'organisme de gestió municipal. No planteja la necessitat de la inspecció, que a l'inspecció està sotmès qualsevol dels gestors i qualsevol dels productors de residus; planteja la presència d'un membre, d'un funcionari del Departament dintre d'una instal·lació municipal que té el seu grau d'autonomia. És com si l'Estat, cada vegada que plantegés un problema, veiés una qüestió, digués que ha de posar un interventor, per exemple, a la Junta de Sanejament per a ajudar-lo tècnicament. Això a ningú si li ocorreria pensar que hi hagi un interventor d'una altra Administració en el si d'un estament, d'una institució local.

Què es vol fer amb aquest tipus de control? No s'entén. Jo crec que aquesta seria una de les esmenes que s'haurien d'acceptar simplement per respecte a l'autonomia municipal. Després, quan vostès plantegen el tema, imposen el tema de la recollida selectiva i plantegen que sigui obligatòria la separació dels materials orgànics i de la resta. Nosaltres creiem que ha de ser una qüestió que es plantegi la separació selectiva des de les diferents fraccions no només dels orgànics i de les altres, sinó de les fraccions que puguin realment portar a la pràctica, puguin desenvolupar els diferents estaments locals. I per això nosaltres plantegem que no es faci aquesta concreció, sinó que es faci realment la concreció que és necessari avançar en la separació, en la recollida selectiva, tenint en compte que l'objectiu no és la recollida selectiva, senyor conseller: l'objectiu és com valoritzem el màxim del contingut del residu. I per tant, l'objectiu principal és la comercialització de la valorització dels residu. Si no som capaços de comercialitzar el que hem reciclat, simplement estarem marejant el residu, afegint més energia; en definitiva, fent encara pitjor la solució que el problema que tenim ara davant. Per tant, l'objectiu és la comercialització dels productes reciclats. Reciclar..., i evidentment un mètode per a reciclar al més correctament possible és la recollida selectiva; però la recollida selectiva no és el fi, sinó simplement un mitjà que tenim per a poder aconseguir la comercialització dels residus.

Per tant, senyores i senyors diputats, nosaltres no només tenim prevencions, tenim serioses discrepàncies pel que fa fonamentalment al tema de les intervencions o l'intervencionisme que es vol fer des d'un organisme de la Generalitat per al control, per a la interferència amb l'autonomia municipal. I és per aquest motiu que nosaltres creiem que aquesta Llei tindrà greus problemes en la seva aplicació, perquè un dels elements que més hauria de col·laborar, un dels elements més actius que s'ha demostrat a tot arreu, fins i tot en els països més avançats que han tractat de resoldre el problema dels residus com és Alemanya, estan veient que, si bé és important la participació de la iniciativa privada en la solució dels residus, encara és molt més important la participació de l'Administració local; fins i tot estan portant a través de l'Administració local moltes de les gestions que estaven encomanades a la iniciativa privada.

I per tant, creiem nosaltres que hem de recolzar i no intervenir en el funcionament de la gestió dels residus pel que fa a l'Administració local. I és des d'aquesta òptica que nosaltres creiem que la Llei introdueix més elements de confusió que realment de bona gestió, i que del que es tracta, en definitiva, per nosaltres –i ho repetirem una i mil vegades–, que es tracta de tenir una bona filosofia dels residus, que

avui dia no costa gaire perquè a tot arreu del món s'estan plantejant aquests temes que ens estem plantejant nosaltres, no som innovadors en aquesta cosa, simplement estem en l'òrbita d'això.

Però com que som govern, i el que volem és governar, en definitiva el que ens preocupa és com es gestiona i es gestiona bé per a avui, no per a d'aquí deu anys, per a avui. És evident que hem de tenir fites a mig termini, i a llarg termini si és necessari, però necessitem fites per a demà. I no volem que es repeteixi el que ens va passar amb una de les lleis més progressistes, com va dir algun diputat en aquesta cambra en el seu dia, una de les lleis més progressistes d'Europa, com és la Llei de residus industrials, perquè, després de dos anys d'aprovada aquesta Llei, comprovem com aquesta Llei és progressista en el paper i realment més que conservadora en el tema de la realitat.

I per tant, per aquests motius creiem nosaltres que la Llei no resol el tema de l'autonomia municipal quan és la principal dipositària de la gestió dels residus, fonamentalment els residus urbans, que és la majoria dels residus, que juntament amb els inerts és la majoria dels residus. Per tant, la participació, la corresponsabilització en aquesta Llei de l'Administració local, senyor conseller, hauria d'haver sigut total, sense fissures. I en aquest aspecte vostè jo crec que no ha cercat el compromís amb tota la profunditat que hauria sigut necessària.

Per tots aquests motius, creiem nosaltres que pel que fa a la responsabilitat de les competències municipals no està ben resolt en aquesta Llei i s'hauria de buscar una altra alternativa, una altra solució. Evidentment, ja hem fracassat en demanar-li que la retiri per continuar dialogant, i és evident que vostè, després, es trobarà els problemes que nosaltres li hem anunciat amb tota la responsabilitat; jo no voldria tornar a repetir el que li he dit a l'inici de la meva intervenció: nosaltres sempre hem actuat des de la responsabilitat i de la prudència, però que no s'oblidi que el nostre Grup té grans responsabilitats de govern, no només a nivell de l'Administració municipal, sinó a altres esferes de govern, i, per tant, ens preocupa com es fa aquest tema des de l'òptica de govern, no només des de l'òptica de l'oposició. Per tant, vegi la meva intervenció des d'una responsabilitat d'un partit de govern i no d'un partit que simplement es planteja els temes simplement per entorpir una actuació de govern.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. Torn en contra; té la paraula el diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Senyor president, des de l'escó mateix i no comptant amb un temps infinit, però sí amb el suficient com per poder donar contesta a això.

Senyor portaveu del grup esmenant, senyor Rafael Madueño, amb tota la cordialitat, jo no..., mai m'he plantejat la seva actitud com una actitud obstruccionista o de posar pals a les rodes a la Llei. Però amb tota aquesta mateixa cordialitat i una mica més, a vostè, i amb tota, també, al senyor Gimeno, que sap perfectament que no estic d'acord amb aquella afirmació que ha dit que no havien pogut discutir esmenes –sap que no estem d'acord, però com ja li he dit no cal discutir-ho aquí–, doncs, amb tota aquella cordialitat i una mica més, vostè fa un moment se'n feia com un gran èxit, que havia aconseguit que els grups de l'oposició a la Comissió no havien discutit ni una sola esmena, que les havien donat totes per defensades i que ni tan sols s'havien votat aquelles esmenes de l'oposició que nosaltres sí que vam votar, perquè les vam voler incorporar.

Amb tota la simpatia, senyor Rafael Madueño! Això no vol dir que vostè tingui sistemàticament, profundament i prioritàriament una actitud obtruccionista, però quan vostè surt aquí a defensar tot aquest paquet d'esmenes i diu: «Com que aquí tenim tantes esmenes per debatre, això és un desastre, que no passa en cap llei...» Home, n'hauríem pogut fer via; allà n'hauríem pogut fer via, eh? Aquí tenim moltes transaccions perquè hem arribat a acords que ja hi havíem arribat en aquell moment; n'hauríem pogut fer via; amb el senyor Gimeno hauríem pogut parlar més del que hem pogut parlar i que a ell li hauria agradat, i a mi també, poder-ho fer.

Bé, de totes formes, tampoc puc gastar més del meu temps per aclarir aquesta qüestió i miraré de parlar de les esmenes. Intentaré fer-ho una per una; no en totes; assenyalaré les que considero que són més importants.

L'esmena número 4 és un aclariment pel que fa a l'objecte de la Llei; és l'article primer que manifesta una mica les competències a què fa referència la Llei i els objectius generals que pretén aconseguir. No acceptem l'esmena número 4. Per cert, i sap per què ho faré, una a una, a més a més? Perquè li demostraré que allò que diu vostè de –m'ho he deixat, eh?– la desempara del món municipal, no té relació amb les esmenes, eh? Li demostraré almenys, no en totes, no en totes, però en unes quantes sí, que aquest plantejament que feia vostè, doncs, bé, el podem salvar bastant.

Insisteixo: esmena número 4, què podria passar amb aquesta esmena número 4? Vostè demana que es modifiqui en l'article primer el text de la Llei i que especifiqui que la Llei no pretendrà la protecció general del paisatge i la preservació de la naturalesa, etcètera, sinó que ho faci als espais naturals –que ho faci als espais naturals. Vostè, quan fa aquesta definició, restringeix d'una manera importat la capacitat d'actuació de la Llei i, per tant, nosaltres, aquesta esmena número 4, no la hi acceptarem per aquest motiu.

En l'esmena número 7, l'article segon fa el mateix i diu: «els espais naturals i, especialment, els espais protegits». Suposo que estarà d'acord amb mi, a pesar de l'esmena, que nosaltres hem d'intentar protegir els espais especialment protegits, i els altres, també. Amb això potser hi ha una diferent lectura del que són les competències que ens dóna el nostre Estatut, a la Generalitat, però en tot cas, nosaltres fem la lectura positiva, fem la lectura àmplia dient que hem d'intentar protegir tot el territori de Catalunya de la possible degradació que puguin fer els residus.

Després, hauríem de passar a l'esmena número 19. Vostè, en l'esmena número 19 a l'article 3, redefineix els residus municipals, els redefineix en negatiu. Aquí les diferències no són tan grans. Nosaltres fem una definició dels residus municipals en positiu; vostè diu..., fa un definició en negatiu, diu: «Són els no catalogats com a perillosos o especials, tals com els residus domèstics, els dels serveis, els del comerç i els de la indústria.» Miri, no hi ha grans diferències de fons aquí, però a nosaltres ens agrada més la nostra esmena, i li diré per què –perdó, el nostre text–: en el nostre text fem una apreciació quan definim els residus municipals, diem: «i aquells assimilables», i quan parlem d'«assimilables», la Llei preveu que la relació de residus assimilables es discuteixi en la Comissió de Govern Local de Catalunya; no ho hem volgut posar a la Llei; hem dit que es discuteixi allà; vostè, per cert, després té una esmena que elimina aquella disposició transitòria.

Quan nosaltres parlem, hem parlat abans que aquesta voluntat d'ocupació de les competències municipals o de la seva tasca no és certa, aquest és un element; és a dir, nosaltres hem d'aconseguir que els ajuntaments puguin dir la seva i puguin matisar i corregir quins han de ser aquells residus municipals que creuen més convenients, i per tant, aquesta definició és així per aquest motiu, i jo crec que seria bo salvar-ho. Insisteixo, però, que en la definició en si, no hi ha una diferència fonamental amb el nostre text; amb tot, preferim el nostre text.

Més endavant, ens trobem l'esmena número 66 on, en l'article 8, de recollida selectiva, vostè parla de..., afegeix o parla de les condicions específiques del mercat de productes reciclats. Jo, en aquesta esmena, el que li podria dir és que li acceptarem, li n'hem acceptat alguna i li n'acceptarem també en aquest debat, algunes de les esmenes que vostès tenen, que fan referència a això. Vostè ha fet èmfasi –i jo estic d'acord amb vostè– en la seva preocupació, de dir: la problemàtica dels residus anirà molt lligada a la situació del mercat de residus i, per tant, en som sensibles i estarem d'acord amb vostè i li acceptarem algunes esmenes perquè la Llei reforci les prevencions en aquesta qüestió. No serà la 66, seran unes altres que li indicaré quan les debatem.

En aquests moments, arribem a l'esmena número 115. Vostè diu: «Fins i tot, tant s'agredeix la capacitat o les competències dels municipis, doncs, que en el registre no s'exigeix la data municipal d'activitats.» Miri, jo amb això li hauria de dir que són dues garanties legals diferents: la llicència municipal d'activitat –la llicència d'activitat municipal– està recolzada, està emparada per una legislació bàsica general, té els seus mecanismes de protecció i l'ajuntament, per tant, els té, i jo, nosaltres, la nostra filosofia és que això no s'ha de lligar necessàriament amb aquest article 18. Són dues qüestions diferents; seria, en tot cas, posar una protecció legal aquí sobre una altra qüestió que ja té la seva protecció legal per la seva normativa genèrica. En aquest registre general de gestors es posen aquells requisits que el Departament ha d'exigir per poder registrar i, a més, ens podríem trobar en una altra situació, en la situació en què el retard de la data de la llicència o qualsevol altra qüestió impedís la inscripció en un registre que és constitutiu de per si –la Llei ho manifesta–, i que després li podré explicar en alguna de les esmenes –quan parlarem d'aquelles possibles excepcions a determinades activitats–, doncs, li explicaré que pel seu caràcter constitutiu, aquestes prevencions que marca l'article, entenem que no necessàriament s'hi ha d'afegir la de la llicència municipal, que té la seva protecció per si mateixa i que és l'ajuntament, lògicament, el que l'ha d'aplicar i vetllar.

Perdoni si m'allargo; ens n'anem a l'esmena 123. En l'esmena 123 jo també li voldré aclarir una qüestió. Vostè diu: «Escolti'm, l'Administració de la Generalitat executarà subsidiàriament aquests serveis públics locals a sol·licitud de l'ajuntament corresponent, etcètera.» Vostè defensa aquest principi de subsidiarietat en contra del que vostè planteja com una ocupació de les competències municipals, que no hi és, en la Llei, i insistiré molt en això i intentaré demostrar-li-ho; però sap què passa amb aquest principi de subsidiarietat? Que el principi de subsidiarietat voldria dir que, quan l'Ajuntament no ho vol fer, ho fa el Consell Comarcal, i que, quan el Consell Comarcal no ho vol o no ho pot fer, ho hauria de fer la Diputació, la Diputació provincial, possiblement, i després, en últim lloc, la Generalitat. Nosaltres entenem que aquí, aplicat aquest principi de subsidiarietat en aquest article 21, el que faria és complicar les coses, i les prevencions que fa aquest article entenem que són suficients i protegeixen perfectament les competències que tenen els municipis en aquestes qüestions.

A l'esmena número 125 li anuncio –així com li he anunciat abans en la 66 que li aprovaríem esmenes molt relacionades amb això– que hi ha una transacció que jo he tingut la voluntat d'oferir-li i que entenc que dóna satisfacció a aquesta esmena. La transacció, si vol la llegiré, l'he fet arribar a la Mesa, la transacció número 15, sí, que diu: «L'Administració de la Generalitat pot cooperar amb els ens locals, especialment prestant ajuda tècnica per a la redacció d'estudis i projectes.» Jo bé entenc que és una esmena positiva que manifesta aquesta voluntat nostra d'un suport total al món municipal, que és una esmena molt àmplia, perquè evidentment parla de redacció d'estudis i projectes i, per tant, aquí hi entra una problemàtica molt àmplia, i vol manifestar aquesta voluntat de recolzament a l'Administració local, i no d'ingerència.

Bé, si m'ho permeten, em saltaré algunes de les esmenes. Ens situarem a l'esmena 180. Vostè, en l'esmena 180, en el tràmit d'avaluació del projecte, es demana que el text de la Llei faci referència a una llei d'indústria del 16 de juliol del 92, que és una llei que, sincerament, és una llei molt general que parla de seguretat industrial, de diferents aspectes, també d'alguns aspectes relacionats amb la Llei. Entenem que és una referència legal que no és necessària, més aviat diria, un pèl sobrera.

Arribem a les esmenes 197 i 203. Aquí també vostè ha fet èmfasi en el sentit de les competències municipals sobre aquesta qüestió. Miri, jo entenc que el plantejament del text

de la Llei és tan respectuós que manifesta que els ajuntaments hauran de fer, com a mínim, dues fraccions: la fracció orgànica separada, i les altres fraccions són d'implantació voluntària. Vostè, en la seva esmena demana, en la 203, que a més a més també sigui obligatòria la de vidre, paper i cartró. Per explicar-li molt gràficament allò que jo li estava dient des del principi: nosaltres preferim que siguin els ajuntaments els que decideixin si aquestes fraccions les volen recollir o no. És desig i voluntat del Govern que així es faci i, per tant, totes les actuacions de promoció i de foment i d'incentivació i, si molt em permet vostè, de tutela també en algunes ocasions, aniran encaminades a aquest objectiu. A mi m'hauria agradat sentir la seva esmena o, d'alguna manera, la seva explicació de la seva posició si nosaltres comencéssim a obligar ja en la Llei a tota una sèrie d'exigències que no estem segurs de si els ajuntaments poden complir, avui per avui, en la seva totalitat.

Per tant, la nostra Llei és respectuosa amb aquesta autonomia municipal i creiem que aquest marge de maniobra de cada ajuntament, en funció de la seva autonomia, hi ha de ser, i no creiem que sigui bo obligar, tal com fa vostè a l'esmena 203, a totes aquestes fraccions. Les deixem com a voluntàries i apliquem tota una sèrie de mecanismes que ens permetin arribar a l'objectiu desitjat, que és que tot això, realment, es faci així; a través dels consells comarcals i d'altres mecanismes.

En l'esmena 218, vostè parla d'una qüestió que en parlen d'altres grups. Diu: «En tot cas, les entitats locals tenen la condició preferent d'administració actuant.» Evidentment, es refereix a redacció de projectes, contractació i execució d'obres... Miri, això no és cap agressió a les competències municipals, lògicament. Vostè demana aquesta condició preferent que nosaltres estem d'acord en molts aspectes, nosaltres diem que serà l'Ajuntament o la Generalitat, evidentment la immensa majoria de les vegades d'acord i en coordinació i en cooperació, i deixem l'Ajuntament o la Generalitat perquè sigui possible fer-ho de qualsevol d'aquestes dues vies; el que passa és que donar la condició preferent a les administracions..., com a administració actuant, als municipis, ens podem trobar –i vostè ho sap perfectament– que hi hagi ens locals que per la seva magnitud, per la seva capacitat no puguin fer front a aquest tipus de compromisos. Ens podem trobar, també, si m'ho permet, que en determinades ocasions, per celeritat i per agilitat, donada la nova realitat que li hem donat, la nova realitat jurídica que li hem donat a la Junta de Residus, amb una actuació molt més àgil, pot ser més útil fer-ho d'una altra manera; per tant, hem de buscar aquell compromís entre el respecte de les competències i la situació de cada administració en el seu lloc.

Finalment –i em perdonaran tots els diputats de la cambra per aquest discurs tan pesat–, arribem a l'esmena 266, a què jo abans li feia referència. És una disposició final setena que el que diu és això, diu –escolti'm–: «En el termini d'un any, en la Comissió de Govern Local de Catalunya es decidirà quins són aquells residus assimilables a urbans.» La Comissió de Govern Local de Catalunya entén que és un òrgan prou representatiu i prou eficient, i entenem que és bo que sigui així i que així es fomenta aquesta participació i aquesta corresponsabilitat. Per tant, no acceptarem la seva esmena, volem que hi sigui aquesta disposició final que respon a aquesta filosofia que jo li dic.

Per tots aquests arguments, senyor president, nosaltres votarem en contra de totes aquestes esmenes excepte de la 125, que tenim una transacció que ja té la Mesa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Anirem ara a la votació d'aquestes esmenes i de l'article primer.

Esmena número 3, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 4, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'article primer del Projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 67 vots a favor, 13 en contra i 4 abstencions.

Passem al debat de les esmenes de l'article segon. Esmena número 5, del Grup d'Iniciativa per Catalunya; per a la seva defensa té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Agruparia, també, «en ares» de facilitar el debat, però al mateix temps, també, per no dificultar-li massa passar fulls al ponent del Grup de Convergència i Unió, les esmenes als articles 2 i 3, perquè moltes d'elles són esmenes de millora, des del nostre punt de vista, dels redactats, de les definicions, els objectius, etcètera. És a dir, defensaria l'esmena número 5, l'11, la 20, congruent amb la 20 la 21 i la 283, la 21, la 26, la 27 i, després, a partir de la 10, un grup d'esmenes que estan transaccionades i que, en tot cas, suposo que la Presidència té ja el redactat de les transaccionals, que serien la 10, la 14, 16, 21, 23, 42, 79, 81, 85, 108, 141, 145, 146, 147, 148, 150, 151, 152, 162, 166, 169, 178, 182, 194, 286 i 289. Que són... Sí, aquestes esmenes, el número és de la Ponència; les altres no, les altres ja eren de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: M'ha donat els números de l'Informe de la Ponència.

El Sr. GIMENO: Els números de l'Informe de la Ponència, exacte, sí. Disculpi, senyor president.

Bé, tot aquest bloc que he dit de transaccions, vam arribar a l'acord entre tres grups, bàsicament, que milloràvem

el sentit del concepte d'eliminació de residus per una qüestió que és més adequada a la realitat: si els residus no s'eliminen, no és molt correcte posar que els eliminarem, i que les «operacions d'eliminació» i..., amb una certa freqüència surt al Projecte de llei. A la millor, fins i tot, ens n'hem deixat algun –jo he pogut constatar que hi ha alguna «eliminació» que no vam captar en el moment que vam fer les esmenes; suposo que com que és una qüestió tècnica, tant se val fer-ne vint-i-sis com fer-ne trenta-dos, i suposo que els serveis de la cambra després, quan facin les correccions lingüístiques, ja veuran la congruència–, nosaltres el que dèiem era: si no és correcte «eliminació» –i «eliminació» venia de la traducció del castellà, la traducció castellana de la versió anglesa–, llavors vam buscar una fórmula de traduir directament des de l'anglès, i Iniciativa per Catalunya havíem proposat que la versió *«disposal»* de l'anglès podia ser, en definitiva, «gestió del rebuig»; és a dir, els residus que no són valoritzables, que no són utilitzables, que no són reciclables, aquests se'n deia que els havíem d'utilitzar, que n'havíem de fer alguna cosa, i proposàvem «gestió del rebuig». Com que hi ha altres grups que donaven altres accepcions, al final hem consensuat el tema de posar «disposició del rebuig» en tots aquells llocs on diu «eliminació dels residus».

A banda d'aquesta, l'esmena número 5 pensem que és una esmena prou important a l'article 2, perquè és una redacció alternativa a un article que ha de ser l'objectiu de la Llei; tal com diu la Llei, l'article 2 planteja els objectius. I llavors Iniciativa per Catalunya intentem plantejar l'objectiu des de la realitat de la situació del país, és a dir, no des de l'autosatisfacció que el país és net, que els residus no preocupen, que no passa res i estem en el millor dels mons possibles, sinó que estem en un lloc on els residus són un problema greu; hi ha molts abocadors incontrolats; ja cada dia surten ara reiteradament a la premsa abocaments incontrolats de bidons de productes desconeguts i, evidentment, se'n fan cada dia les recollides pertinents, amb els mitjans que es creuen més adequats, però això és només alguna petita mostra de la preocupació pels residus. Llavors, nosaltres, en lloc de dir al Projecte «obtenir un alt nivell de protecció del medi ambient», ho substituïm per una versió, pensem, més adequada a aquesta realitat; és «evitar la degradació del medi ambient» –el medi ambient s'està degradant constantment, a base d'aquests abandonaments de residus–, i evitar la degradació i aconseguir una millora substancial en la seva protecció, perquè si bé les administracions s'hi van preocupant, però, hem d'aconseguir millorar-la.

I l'altra aportació fonamental que fèiem, a part de no posar les actuacions en particular, era perquè ens semblava manifestament insuficient dir que l'objectiu ha de ser dotar els ens públics dels mecanismes d'intervenció i de control necessaris, simplement –com diu el Projecte de llei– per garantir que la gestió dels residus es duu a terme. És a dir, l'objectiu no pot ser que garantim la gestió dels residus, sinó que l'objectiu ha de ser garantir la màxima reducció en quantitat i en perillositat dels residus, i evidentment pensem que és una modificació substancial i que millora molt el text inicial del Projecte de llei. Dir que l'objectiu és garantir la gestió dels residus ens sembla poc coherent amb la resta d'articles que hi ha després, quan parlem de minimització, quan parlem de sensibilització ciutadana, quan parlem de control d'envasos i embalatges, quan parlem, en definitiva, de minimització de residus.

A l'article 3, que és una sèrie de definicions, el que fem, el que pretenem simplement a l'esmena 11 és, ja que no està contemplat aquí, introduir dos conceptes: «minimització» i «prevenció en origen». Pensem que si es defineixen algunes altres coses, com el concepte de gestió, de valorització, de recollida, de transport, d'emmagatzematge, també, si un dels objectius de la Llei és minimitzar, s'hauria de definir què entenem per «minimitzar» i què entenem per «prevenir».

A l'esmena 20, el que plantegem és substituir el concepte de «residus assimilables a urbans», com que estem parlant tota l'estona de «residus municipals», ja definir, no «assimilables a urbans», sinó «assimilables a municipals». Pensem que és molt més clarificador això que no el d'«assimilables a urbans», quan el mateix conseller ha dit que estem fent una globalització del problema dels residus; si deixem ja «residus sòlids», «residus líquids», «residus urbans», «residus industrials», parlem de «residus municipals» o «no municipals». Per tant, aquí hauria de dir «assimilables a municipals».

I llavors el que plantegem és que..., a la disposició final setena parla que ja els definirem dintre d'un any: el que diem és que de moment ja els concretem en un annex que no és més que la reproducció de l'article 2.1 de la Llei 42/75, de residus sòlids urbans, que parlava d'aquests assimilables, i també de l'annex a l'Ordre del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, del 17 d'octubre de l'any 84. Lògicament, el que fem a la 281 és fixar aquest annex, que seria el que passaria a ser annex 3, i a la 283 el que fem és canviar el que al Projecte de llei és annex 3 per annex 4.

I a l'esmena 21 millorem el concepte, des del nostre punt de vista, de «reciclatge», perquè la definició que fa el Projecte de llei ens sembla confusa i poc encertada, perquè diu: «S'entén per reciclatge les operacions de recuperació de subproductes de residus.» Creiem que no és aquesta, sinó que parlem d'operacions de recuperació de residus com a matèria primera, reincorporant-los als processos productius d'elaboració d'altres productes.

I a la 26 i la 27, el que fem és també precisar el concepte de «residu industrial» i de «residu industrial especial». Per tant, són aportacions a sumar, aportacions en positiu, i en absolut d'aquesta falta de voluntat, de col·laboració i de participació de què alguna vegada se'ns ha acusat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya manté l'esmena número 6? Per defensar-la, té la paraula el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president. Bé, nosaltres hem presentat una esmena a l'article 2, que fa referència als objectius de la Llei, en el qual hem introduït que, entre aquests objectius, hi hauria d'haver la millora de la qualitat de vida dels ciutadans de la nació catalana. A nosaltres ens sembla que és una esmena bastant més important del que aparentment sembla, i ens sembla que és així perquè, en general, quan es parla de medi ambient es té tendència a col·locar-lo en uns aspectes una mica folklòrics, una mica de segona divisió, no? Això, afortunadament, està canviant; cada vegada la gent s'adona més que el medi ambient està vinculat amb tots els aspectes i que té una gran transcendència sobre el desenvolupament d'un país, però caldria especificar que realment la millora del medi ambient representa una millora de la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya i que –hi insisteixo– no és una cosa etèria, això del medi ambient, sinó que és el medi –com hauríem d'acostumar-nos a dir–, és a dir, tot el que ens envolta i, per tant, té una incidència molt important sobre la nostra qualitat de vida, sobre la nostra forma de vida.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Torn en contra: té la paraula el senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Sí, gràcies, senyor president. Faré referència només a les esmenes a l'article segon, encara que el senyor Gimeno hagi agrupat també les de l'article tercer; preferiré després fer el torn en contra de totes les esmenes a l'article tercer, perquè algunes estan relacionades.

Bé, respecte a aquest article segon, hi ha l'esmena número 5, d'Iniciativa, del senyor Gimeno. No hi ha grans diferències de fons, senyor Gimeno. Vostè diu: «És l'objectiu general d'aquesta regulació evitar la degradació del medi ambient, aconseguir una millora substancial de la seva protecció», etcètera, etcètera. Escolti, «un alt nivell de protecció del medi ambient...» És a dir, a veure, hi ha molt poca diferència. Després parlem, especifiquem, doncs: «No posar en perill la salut de les persones, sense perjudicar el medi i, en particular, prevenir riscos per tal...», «l'aigua», etcètera, «molèsties, el paisatge, l'abandonament...» Hi ha diferències de matís; aquestes diferències d'aquests matisos a nosaltres ens fan que no aprovem la seva esmena, hi insisteixo, amb l'esperança i amb la tranquil·litat que en el fons estem bastant d'acord. Nosaltres creiem que són diferències molt relatives, i en algunes d'elles, com per exemple en l'expressió «obtenir un alt nivell de protecció del medi ambient», això es correspon als principis rectors de la política comunitària en aquesta matèria. Hem cregut que era bo expressar-ho d'aquesta manera. Per tant, doncs, no votarem a favor d'aquesta esmena, amb la tranquil·litat que, en el fons, volem dir el mateix.

Efectivament, l'esmena número 6, una esmena d'Esquerra Republicana que, la veritat, nosaltres entenem que és força important. Tota la política de residus i del medi ambient, i aquí, en la Llei i en les diferents esmenes, es manifesta aquesta necessitat, aquesta voluntat de protegir l'entorn, el medi, d'evitar tots els inconvenients que té això..., però la veritat és que no hem de perdre de vista que l'objectiu últim i, alhora, el primer, el fonamental, és el ciutadà, és la persona. En algun lloc de la Llei, en aquest mateix article segon, es parla de protecció per la salut de la persona, però nosaltres entenem que la política de medi ambient, la política de protecció de l'entorn, va molt més enllà d'això. I nosaltres, en aquesta esmena d'Esquerra Republicana, els proposem una transacció que permeti recollir aquest esperit, que és l'esperit que ells tenen en la seva esmena, que, d'alguna manera, ens permeti elevar l'aspiració d'aquesta Llei. És a dir, nosaltres hem de pensar, quan fem la política ambiental –i hi pensem–, que tot està al voltant de la qualitat de vida dels ciutadans, i això és l'element principal, i amb la incorporació d'una esmena transaccional que jo faré arribar ara mateix a la Mesa entenc que quedarà millor recollit. Aquesta esmena transaccional diria: «És objectiu general d'aquesta regulació millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya.»

A part d'això, doncs, votarem en contra de les altres dues esmenes a l'article.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. Es donarà lectura, a continuació, del text d'aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional a l'article 2. Esmena transaccional a l'esmena número 6, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Text de l'esmena: «És objectiu general d'aquesta regulació millorar la qualitat de vida dels ciutadans de Catalunya, evitar...»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Portabella retira l'esmena per donar lloc a la tramitació d'aquesta transaccional?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Cap grup s'hi oposa, a la seva tramitació? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, en primer lloc votarem aquesta esmena transaccional a l'esmena 6, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena número 5, del Grup d'**Iniciativa per Catalunya.**

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Es vota l'esmena número 7 del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i 9 abstencions.

A continuació es vota l'article segon, de conformitat amb el **Dictamen.**

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 65 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Passem ara al debat de l'article tercer. Hi han esmenes del Grup Popular. En primer lloc, la número 8: per a la seva defensa, té la paraula la diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Si vostè m'ho permet, agruparia tot un seguit d'esmenes, que van des de l'article tercer fins al catorzè, que són les esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Totes? Totes? Totes les del...

La Sra. MONTSERRAT: Sí, agruparia l'esmena número 8, la 13, la 39, la 50, la 52, la 57, la 58, la 59, la 61, 72, 88, 99, 101 i 103, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies. Bé, aquestes esmenes han estat presentades, en primer lloc, perquè entenem que formen part del títol del Projecte de llei. Aleshores, la paraula «residu», creiem que la seva definició ha de ser al més àmplia possible i que el contingut del que és el residu quedi reflectit en l'esperit i en l'objectiu d'aquest Projecte de llei que avui debatem, i siguem respectuosos a la vegada amb el medi ambient.

L'esmena d'addició, que és la número 13, per tal de deixar molt clar que la gestió dels residus ha de tenir per finalitat l'eliminació o la transformació dels residus sense ocasionar cap impacte negatiu en el medi ambient. Per tant, el Grup Popular creiem que aquesta definició i concepte han de quedar molt clars.

I en l'article cinquè, en les disposicions específiques, l'esmena número 39, doncs, és perquè en aquest article s'estableixen les disposicions reglamentàries per tal de regular la gestió de determinades categories dels residus, disposició reglamentària de les diferents activitats de gestió del residu, i el Grup Popular hi trobem a faltar un tercer apartat: n'hi han dos, de gestió reglamentària que marqui les diferents alternatives, de gestió de residus, i la nostra esmena que és per tal de recollir la reducció de la producció dels residus, la segregació i concentració, la recuperació de matèries i el dipòsit de control de residus. Amb aquest criteri han estat presentades aquestes tres esmenes.

Pel que fa a les esmenes cinquanta..., com molt bé hem vist en l'article sisè, és d'una importància cabdal, perquè és el que ens marca l'acció del Govern mitjançant l'elaboració d'un programa per coordinar el conjunt d'accions, accions que en cap cas poden deixar de banda els ens locals o municipis. Per tant, hi trobem a faltar en aquest article una especial menció, que el Grup Popular volem incorporar mitjançant les esmenes 50 i 52.

El Grup Popular entenem que, en l'article setè, aquest article està encaminat a la reducció de la producció, i nosaltres veiem que hi manquen més elements positius per tal de reduir dràsticament la producció, i que també hi manca l'aplicació de tecnologies en els processos interns, per tal que afavoreixen la reducció i l'estalvi de recursos naturals generadors de residus. Si el Govern vol reduir, ha de limitar també les descàrregues d'aquells productes detectats que no vagin encaminats a la reducció, i els ajuts, també, nosaltres creiem, mitjançant subsidi a aquells productors o posseïdors dels residus que apliquin processos de reciclatge de les matèries primeres. I en concepte de taxes per reducció o bé per perillositat, nosaltres hi trobem a faltar un nou apartat per a aquells productes o processos que, donada la seva agressivitat al medi ambient, entenem que han de sofrir una considerable prohibició.

En l'article novè, l'esmena número 72 va encaminada a millorar el contingut de la lletra c), punt primer de l'article 9, ja que parla de promoure canals i mecanismes per tal de valoritzar els residus. Nosaltres, el Grup Popular, creiem que seria bo que aquests canals potenciïn i creïn xarxes i mercats de residus.

Pel que fa a l'article 12, el contingut de les esmenes 88, 99, 101 i 103..., és un article que parla del principi d'actuació, i trobem que hi falta el termini en què s'aplicarà el programa que el Govern vol portar a terme. Així, doncs, en l'esmena número 88 del Grup Popular, nosaltres demanem que aquests programes s'apliquin en el termini màxim de quatre anys.

En l'article 14, aquest article defineix els responsables per tal de regenerar els espais naturals degradats. Hi trobem a faltar un nou apartat que defineixi i deixi molt clar que les administracions públiques han de vetllar pel manteniment dels seus béns de domini públic i sancionar aquells que hi provoquin danys i exigir la seva restauració.

L'esmena 99 i l'esmena 101 van encaminades que, davant d'aquests fets, la regeneració ha de ser ordenada per l'ajuntament i, subsidiàriament, pel consell comarcal.

En aquest sentit han estat les nostres esmenes. Per tant, senyor president, res més fins quan em torni a tocar l'altre torn d'esmenes, que també faré, si vostè m'ho permet, les agrupacions.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. El Grup Socialista té l'esmena número 9, en aquest article tercer, que no ha estat defensada. Té la paraula el senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Moltes gràcies, senyor president. Si m'ho permet, també agruparé bastants esmenes, en aquesta intervenció.

El Sr. PRESIDENT: Vinga.

El Sr. MADUEÑO: La 9, la 33, la 35, la 41, la 42, la 45, la 47, la 48, la 49, la 60, la 65, la 66, la 69, la 71, la 74, la 76, 79, 85, 87, 89, 90, 94, 97, 100, 112, 117, 118, 155, 168, 170, 172, 179, 186, 188, 192, 193, 194, 221, 258 i 274.

Malgrat la incitació del senyor Gavín que faci la defensa individualitzada una a una, jo no la faré. Dic la incitació perquè ell me les ha anat contestant una a una, les esmenes que li he plantejat. Jo li agraeixo aquesta deferència, però aquesta deferència normalment es fa a les comissions, abans. És a dir, per a això hi han les comissions, per a això hi ha el treball previ i per a això hi ha el debat. I al Ple, normalment, vénen les diferències de fons, les diferències pro-

fundes, aquelles en què no hi ha possibilitat d'acord. Però, evidentment, sembla ser que tot, tot és en desacord, perquè, clar, són tantes les esmenes en què no hem arribat a acord en comissió que aquí ara les hem de defensar una a una i contestar una a una. Nosaltres, no: anirem, evidentment, a defensar el fons de la filosofia de les nostres esmenes.

I és evident que la filosofia amb què ara defensaré aquestes esmenes és la que fa referència a la necessitat de planificació, programació i actuacions concretes per part dels organismes gestors, dels organismes que han de gestionar els residus. I és evident que vostès... A la contestació que m'ha fet abans m'ha dit: «És que vostè no ha parlat d'unes coses que ha dit i ha anunciat en la seva argumentació»... Ja li he dit que jo no anava a defensar una per una i li he dit que en l'apartat anterior parlava de competències i de temes referents al tema municipal: és evident que quan dic «competències» no he entrat a definir que vostès en el seu text parlen d'unes qüestions que poden ser, segons com es mirin, possiblement no de la nostra competència. Malgrat que tenim competències específiques en el sistemes d'espais protegits, no tenim la competència en tot el..., com vostè sap molt bé, sobre tot el tema de la conservació de la natura, que només les tenim per als espais protegits. Però, bé, no entraré una per una, perquè ja dic que aquest no és el marc, crec jo, per entrar d'aquesta manera. Si vostè vol hi podríem entrar: seria un càstig que no es mereix el Ple d'aquesta cambra.

Anant a les esmenes que es plantegen, ja li he dit al principi de la meva intervenció de l'esmena a la totalitat que aquest Projecte era bastant inconcret, i que ignora de forma deliberada –de forma deliberada– l'exigència de la Directiva, senyor Gavín, de la Directiva europea que planteja la necessitat que, per tractar aquest tema tan complex, s'ha de planificar, s'ha de programar, i després s'han de fer reglamentacions específiques. I si vostè em diu que no... Perquè, clar, estem en aquelles coses que possiblement la precipitació amb què hem portat aquest debat..., possiblement a vostè no hagi tingut temps de llegir-se totes les normatives, però és evident que si se la llegeix, el que diu la nostra esmena –el que diu la nostra esmena– és còpia literal –còpia literal– del que diu la Directiva. I vostè ha dit allà davant del Ple... Jo, només, per aclarir als senyors diputats que l'exigència de la Comunitat és la Directiva que vostè coneix, 75/442, en l'article 7, quan planteja que «l'autoritat o les autoritats competetents» –suposo que vostès..., el Grup de la majoria entén que la Generalitat és una autoritat competent, eh?, una autoritat competent; bé, en fi, en la qüestió que es diu de la Llei; jo no sé si en els altres aspectes, però en aquest segur que és competent, al que es refereix l'article 7– «tindran l'obligació d'establir, tan aviat com sigui possible, un o diversos plans de gestió dels residus».

Això és el que diu la Directiva, senyor Gavín, i el que ve a dir –que jo ja dic que no..., el nom no fa la cosa, no es tracta de planificar o no planificar, de fer programes o no fer programes–, el que li estàvem dient és que en el contingut del que nosaltres diem: sí que hi ha el contingut de la Directiva –digui-li vostè «pla», digui-li vostè «programa»–, i en el Projecte de llei no existeix cap d'aquestes referències que diu la Directiva. I el que diu la Directiva és una cosa tan sensata, tan clara i tan meridiana que jo crec que li haurien de fer cas, a l'esmena, o com a mínim a la Directiva, ja que vostès diuen que no esperaran a la normativa bàsica a què estem obligats constitucionalment.

Però si vostès ens fan referència a la Directiva –fan referència a la Directiva–, llavors tinguin en compte la directiva com a normativa bàsica, perquè possiblement la normativa bàsica de l'Estat així la recollirà. I què diu? Una cosa tan sensata com que els programes han de contenir els mètodes de tractament, quines infrastructures seran necessàries, quins costos tindrà l'aplicació de tot això. Parla també d'una cosa que vostès no en parlen: de la prevenció. Una cosa tan sensata com és prevenir abans de curar. I per tant, de tot això és del que parla la nostra esmena, senyor Gavín, que fa referència a la normativa europea, que li recomano que se la llegeixi, perquè l'apliquin després a les lleis.

I al Pla vostès li tenen una por terrible; vostès tenen una por terrible a parlar de pla. I suposo que és per una experiència negativa que hem tingut en aquest país. Però el nom no fa la cosa, ja li ho he dit abans.

I el Pla no és el rebuig a la necessitat de fer planificació o programació sobre temes importants, com pot ser aquest. Va ser el rebuig a un pla mal planificat, mal fet, no discutit, no dialogat. El que jo els deia abans: possiblement el que pot passar amb aquesta Llei, que sigui un rebuig no al contingut de la filosofia, sinó al mètode que vostès apliquen a l'hora de fer aquests tipus de lleis.

Per tant, no es tracta de dir: «Ja farem programes, perquè això és el que és progressista.» M'ha vingut vostè a dir que el modern no és fer plans, el modern és precisament fer altres coses, fer coses sectorials, fer... Escolti, el modern..., es veu que a nivell europeu estan desfasats. Fan directives desfasades, antiquades. I és veritat que possiblement en algunes coses estiguin antiquats, però escolti, és que la directiva precisament l'estan aplicant a partir d'ara, i ara fan els programes, però els plans ja estaven fets abans.

Per tant, senyor Gavín, senyors de la majoria, vegin la necessitat que per tractar un tema tan complicat com aquest fa falta planificar, fa falta programar, fa falta després aplicar aquests programes. I això és el que diu, ni més ni menys, la nostra esmena, senyor Gavín. I per tant, haurien d'aprovar-la.

Vostès parlen de la necessitat de l'autosuficiència i de l'autarquia en el sentit que el residu sigui tractat al més a prop possible d'allà on s'origina. És una demanda que, quan es va discutir el Pla de residus, fèiem tots, i vostès no la contemplaven. Me n'alegro, que vagin amb aquesta filosofia, perquè és amb òptica progressista i moderna, però és evident que tampoc es pot ser maximalista en un tema tan complex com en el tema dels residus. I és evident que hem d'anar caminant en aquesta línia, però tinguin present que determinats tipus de residus, determinats residus, nosaltres tindrem necessitat per economia d'escales, per mètodes de tractament, d'entrar en col·laboració amb altres zones més

allunyades del seu origen, amb altres comunitats autònomes, concretament, i fins i tot no descarti la possibilitat que determinat tipus de residu no pugui ser tractat, perquè desconeixem els seus mètodes en el nostre país. D'aquí que nosaltres, d'una forma prudent –cosa que vostès no han tingut en compte–, volíem treure al seu Projecte de llei el maximalisme de dir que tan sols tractarem els residus que es produeixen a Catalunya i que no entrarem a tractar-los amb altres comunitats properes o, fins i tot, fora.

Per tant, jo crec que partint de la base que hem de ser molt exigents, que el residu s'ha de tractar al més a prop possible d'on es produeix; primer, prevenir; després, tractar que no es produeixin; després, tractar en origen, i per últim, tractar al més a prop possible. I per tant jo crec que no es poden tenir aquestes actituds que a vegades..., un xic hipòcrites, en el sentit de dir «tractarem només el que és nostre», i el que és nostre després no sabem on portar-lo a tractar perquè no tenim els mètodes adequats.

I després, no es pot, crec jo, dir que només s'ha de reciclar i s'ha de fer la recollida selectiva. S'ha de dir que l'objectiu és la comercialització. Ho deia en la meva anterior intervenció: hem de tenir com a filosofia la comercialització, la introducció en el mercat dels productes reciclats. Si no anem amb aquesta filosofia, evidentment, estarem fent un acte de voluntarisme. Possiblement, com algun diari deia fa uns dies que passava a Olot, que hi havia piles de piles, és a dir, muntanyes de piles recollides que no es tracten, perquè no està el mètode, avui dia, ben establert, per la qüestió del tractament i la comercialització de les piles, dels continguts de les piles.

Per tant, hem de ser molt clars en la direcció que enfoquem. I d'aquí les nostres esmenes, que van en aquesta línia. Van en la línia de potenciar el tema de la comercialització i no simplement de dir que ja fem coses, recollint, recollint, recollint, creant muntanyes de residus que després no sabem què fer-ne. Per tant, la nostra esmena diu: hem de potenciar que es consumeixin els residus que s'han obtingut; un producte positiu, que el consumeixin, fonamentalment començant per la mateixa Administració que, en alguns aspectes ja està donant exemple potenciant la utilització del paper reciclat. Però diem: no només del paper, sinó de tots els productes que puguin ser susceptibles de ser comercialitzats.

També proposem que el compost, una cosa que no s'hi ha reparat, és que es diu que de forma obligatòria –es diu, de forma obligatòria–, al seu text, no al nostre, senyor Gavín –ara ja li explicaré una altra de les coses que vostè s'ha llegit per sobre–, és que sigui voluntària –siguin voluntaris– la recollida selectiva, i només d'aquells productes que es poden fer de forma que es pugui després comercialitzar el seu producte. I que els residus orgànics que vostès posen com a obligatoris –no nosaltres, senyor Gavín, nosaltres no en posem cap, d'obligatori; només diem que siguin dues fraccions, i amb el temps i sense especificar– per a algun ajuntament pot ser l'orgànic, però per a un altre ajuntament pot ser el paper, per a un altre pot ser el vidre. Però vostès diuen l'orgànic. I vostès podrien tindre una inflació de residus orgànics, si volguessin realment aplicar la Llei a partir del dia següent, perquè no sabrien què fer amb el compost que s'ha produït, perquè el consum de compost –com vostè sap–, el poc que es produeix, per desgràcia en el nostre país, com a resultat dels residus urbans o residus municipals, no té sortida –no té sortida. I hem de buscar-li la sortida, perquè, si no, tindrem muntanyes de compost que no sabrem què fer-ne. I una de les sortides que nosaltres proposàvem era potenciar que aquest compost fos consumit pels sectors agraris o, fins i tot, que es pugui potenciar de cara a la lluita contra l'erosió, etcètera.

I aquesta esmena jo crec que té la importància de potenciar precisament la comercialització, anar en aquesta direcció, senyors de la majoria. I que, evidentment, una altra cosa que proposem és que els mateixos productors de residus estiguin motivats per al consum d'aquests productes reciclats: els mateixos productors de residus. Evidentment que els hem de donar polítiques d'incentivació perquè facin aquest consum d'aquest producte reciclat. Evidentment que el primer que haurem de motivar és que el que més residus genera, que en sigui el consumidor. Evidentment, dintre de polítiques de mercat, no de polítiques voluntaristes. Amb polítiques voluntaristes no anirem enlloc. Hem d'anar amb polítiques de mercat. I polítiques de mercat que no creïn *dumpings*, *dumpings* com ha passat amb el paper, el paper que ens ve d'Alemanya, perquè el paper aquest, que tenen ells en quantitats extraordinàries, que no saben què fer-ne, ens pot passar a nosaltres aquí si comencem a recollir productes que després no sabem què fer-ne i estem creant potser destrucció d'altres..., d'empreses o de sectors productius que, precisament, estan competint en aquests sectors.

Després vostès no parlen d'un tema que jo crec que és molt important. No es tracta només de fer la recollida selectiva. Es tracta de potenciar la política del retorn, la política de la consigna del dipòsit d'aquells productes que es poden reutilitzar i que és evident que la recollida de vidre ha tingut una cosa molt positiva, perquè els productors i els comercialitzadors han entrat en aquesta política que el vidre pugui ser reciclat, però és clar, és un vidre que després de ser destruït és tornat a ser tractat, però és evident que, si aconseguíssim el retorn de les ampolles, és evident que tindria un cost, en consum energètic, en consum d'aigua, etcètera, molt inferior. Jo no dic que tot hagi de ser per la via del retorn, però plantegin-se que no només hi ha la recollida selectiva, no només hi ha la necessitat del triatge, que nosaltres ho plantegem i vostès no ho plantegen, les plantes de triatge. Però ens estalviarem moltes plantes de triatge si fem la recollida a través del retorn. I és evident que no es tracta de fer un sol model en el tema del tractament dels residus. Han de ser models diversificats, tant pel que fa a les recollides selectives, com pel que fa als mètodes de tractament.

Després vostès semblen fugir d'una manera, penso, deliberada de parlar d'incineració. I és evident que la incineració genera problemes, com generen problemes els

abocadors, com generen problemes altres mètodes, fins i tot la recollida selectiva dels orgànics que vostès plantegen; com no facin contenidors molt estancs, trobarem un regalim de lixiviat, que els camions aniran deixant a mesura que vagin portant a l'abocador els residus orgànics. Per tant, tot tipus, fins i tot els més moderns i més progressistes, com poden ser la recollida selectiva, depèn com es faci, també generen problemes, problemes ambientals.

Per tant, el tema de la incineració o de l'obtenció energètica de la revalorització dels residus, jo crec que evidentment hem de resoldre els problemes que genera, però possiblement sigui fins que no aconseguim el 100% de la valorització, cosa que jo crec que serà pràcticament impossible a curt termini. Fins que no aconseguim la valorització ens haurem de plantejar quins mètodes utilitzem: si l'abocador o l'abocament per sistema, o també tractem altres sistemes d'eliminació o de tractament –que a mi m'agrada més que no eliminació. I per tant, hem de veure que hem d'adaptar les indústries, que hem d'adaptar, fins i tot, els mateixos sistemes de tractament, perquè fins i tot els residus que siguin el rebuig siguin tractats com a combustible energètic, cosa que vostès no es plantegen. I tampoc es plantegen una altra cosa tan important com és que necessitem infraestructures, necessitem infraestructures per a tractar els residus. Vostès no la plantegen, la necessitat d'aquestes infraestructures, i les esmenes que hem plantejat en aquesta línia, i en una primera etapa –jo ho vaig dir l'altre dia i ho torno a dir avui aquí– necessitarem una política de xoc per tractar la quantitat de residus, no només els urbans, sinó els industrials, perquè no vagin als rius, s'escampin pel territori. I aquesta política de xoc necessita infraestructures, cosa que vostès no es plantegen.

I després, en canvi, trobo que vostès han obert la permissibilitat, amb la Llei, al tema del control dels abocadors. Sembla com si en no voler parlar de la incineració, parlen només dels abocadors, i els abocadors és evident que és un sistema del tractament que, fins ara, ha sigut el més utilitzat, i durant un temps possiblement sigui el més utilitzat, però és un sistema que hem d'anar a la seva possible abolició pel que fa a l'abocament incontrolat, a l'abocament de tot. Hem d'anar només a abocar allò que no hem valoritzat i que possiblement sigui el resultat després de la incineració o del tractament del residu que sigui inertitzat. No podem anar a una política d'abocadors, per sistema. I vostès, jo crec que en els controls que hi havia abans eren molt més exigents i, en canvi, ara fan uns controls –jo crec– molt menys exigents. Per exemple, quan nosaltres plantegem que no hi vagin els fermentables. Sap vostè que un dels que originen més problema en els abocadors és el tema dels fermentables, i vostès aquesta esmena tampoc, pel que sé, tampoc tenen intenció de votar-la, i llavors això vol dir que podran continuar anant els fermentables als abocadors amb els problemes de lixiviats, etcètera, que generen.

I, per últim, voldria plantejar que els temes urbanístics que genera el fet d'implantar els sistemes de la recollida selectiva i el tema relacionat amb el reciclatge no es poden resoldre enviant-li la responsabilitat només al municipi, a través de les seves ordenances. Creiem nosaltres que és evident que si volem fer recollida selectiva a través de mètodes més avançats necessitarem que les ciutats puguin ser adaptades, els nous habitatges puguin ser adaptats a l'hora de col·locar aquestes infraestructures. Però és evident que si és un problema urbanístic hauria d'estar recollit a la normativa urbanística per donar força –per donar força– a les actuacions que pugui fer el municipi, no només a través d'una ordenança, sinó a través de la Llei. I per això plantegem que sigui a través de la modificació del Decret legislatiu de la normativa urbanística, que sigui el que modifiqui realment aquesta normativa.

I abans li he dit que vostè havia dit una cosa que jo crec que s'hauria de llegir bé les esmenes, perquè és clar, fa unes afirmacions que possiblement després pugui donar la sensació a aquesta cambra que nosaltres fem i diem unes coses que no les diem. I llavors és molt important que mirem bé les esmenes abans d'anunciar-les.

Vostè ha dit que nosaltres, a través de la nostra esmena, fèiem obligatòria la recollida selectiva de la matèria orgànica, del vidre, del paper, del cartró, etcètera. Vostè ha fet aquesta afirmació dient que anàvem molt més enllà, que erem molt més..., allò, obligar els ajuntaments, quan el que estem plantejant en les nostres esmenes és tot el contrari. El que estem dient nosaltres és, precisament, que no s'imposin els elements concrets que han de fer separació selectiva o recollida selectiva els ajuntaments. Per això, quan vostès diuen que s'ha de fer recollida obligatòria de l'orgànic, nosaltres diem que, com a mínim, per començar, siguin dues fraccions –dues fraccions– les que l'Ajuntament estigui en disposició, possiblement, de poder fer, de poder aplicar a partir del dia següent d'aprovació d'aquesta Llei; sigui el paper, sigui el cartró, sigui el vidre, dues fraccions; no diem quines. I precisament l'altra esmena que vostè ha llegit, possiblement, en fi, a corre-cuita, perquè hem anat, en aquesta Llei, d'aquesta manera com hem anat, precisament, el que diu és que la recollida selectiva de més fraccions –és a dir, a part de les dues–, tal com matèria orgànica, vidre, cartró, etcètera, sigui voluntària. Fins i tot la matèria orgànica! Però si és evident que l'únic que hem modificat aquí era més fraccions, si no han fet cap altra modificació del seu text! Per tant, és evident que nosaltres no volem –no volem– que a partir d'avui surti quina és l'obligació de fer la recollida selectiva, sinó que comencem a aplicar-la a mesura que l'Ajuntament pugui respondre realment d'aquesta recollida selectiva. I a partir d'aquí estarem fent una llei aplicable a partir de demà, no a partir de no se sap quin dia, senyor Gavín. I és per això que jo crec que no es pot dir que nosaltres volem obligar els ajuntaments que facin recollida selectiva de tots aquests a partir del dia següent que s'aprovi aquesta Llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Li voldria demanar un favor, senyor Madueño, que és repetir-me els números de les esmenes, perquè es veu que vostè s'ha

contagiat de l'esperit general d'anar de pressa i al final ho ha llegit a una velocitat que ha estat impossible que aquesta Presidència recollís les esmenes que vostè ha defensat. Comença per la 9? 9, 33, 35...?

El Sr. MADUEÑO: Sí, senyor president. Ho faig per estalvi, per no cansar la cambra, per això he fet aquesta agrupació tan nombrosa, no? Però si ho vol vostè, jo... Quines són les que vol que li llegeixi? Totes?

El Sr. PRESIDENT: Oh, és que m'he perdut en diversos llocs.

El Sr. MADUEÑO: D'acord. Són les del Dictamen, eh? No de la...

El Sr. PRESIDENT: Del Dictamen, del Dictamen.

El Sr. MADUEÑO: La 9, la 33, la 35, la 41, la 42, la 45, la 47, la 48, la 49, la 60, la 65, 66, 69, 71, 74, 76..., si vaig massa de pressa, m'ho diu, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Estem a la 76.

El Sr. MADUEÑO: Molt bé. 79, 85, 87, 89, 90, 94, 97, 100, 112, 117, 118, 155, 168, 170...

El Sr. PRESIDENT: 168?

El Sr. MADUEÑO: Sí, senyor. 170, 172, 179, 186, 188, 192, 193...

El Sr. PRESIDENT: 88..., a la 188 estem.

El Sr. MADUEÑO: Sí. 192, 193, 194, 221, 258, 274.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Moltes gràcies, senyor Madueño.

Ara, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que ja ha defensat diverses esmenes a aquest article, però li resten les que fan referència a transaccionals. No? *(Pausa.)* Què? Les ha defensat, ja, les transaccionals? Molt bé.

I el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya també dóna per defensades les transaccionals que ha presentat?

El Sr. PORTABELLA: No, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, té l'oportunitat de fer-ho ara.

El Sr. PORTABELLA: Gràcies. Miri, agruparíem les esmenes 12, 15, 20, 22, 55...

El Sr. PRESIDENT: 22? Després de la 22, 55?

El Sr. PORTABELLA: 55, 78, 136, 139, 165, 170 i 288.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PORTABELLA: Totes fan referència a l'eliminació de la paraula «eliminació», que abans ja ha estat esmentat i defensat pel portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, però que nosaltres hi voldríem afegir quatre coses, ja que la supressió d'aquesta paraula és una de les velles reivindicacions del nostre Grup Parlamentari en relació amb les lleis de residus.

Nosaltres estàvem sorpresos quan a les lleis de residus sortia la paraula «eliminació», perquè això representava tenir..., haver descobert un event científic de primera magnitud. Si l'eliminació existís –si l'eliminació dels residus existís–, no estaríem parlant de la problemàtica dels residus; simplement s'eliminarien i fora. El que passa és que sovint el que passava és que es confonia l'eliminació amb amagar sota l'estora els residus o transformar-los ja sigui –segons el sistema de tractament que se'ls apliqués– en estat gasós o en estat líquid. Nosaltres vam reivindicar també aquesta esmena, aquesta eliminació de la paraula a la Llei de residus industrials, i aquí proposàvem una sèrie de paraules substitutives. És a dir, no proposàvem una mateixa paraula –que és, al final, el que proposarà la transaccional–, sinó que nosaltres proposàvem anar ajustant a cada un dels sentits que tenia la paraula un sinònim..., pròpiament no un sinònim, sinó una paraula que s'ajustés més al que volia significar en aquell moment.

De tota manera pensem que és important el fet que s'hagi substituït aquesta paraula per una altra, i donaríem suport a la transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Torn en contra. Té la paraula el senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Bé, havia decidit, abans d'agafar la paraula, contestar només les esmenes que corresponen als articles on ens situem per poder, doncs, fer una explicació més coherent de les esmenes, no? A pesar d'això, tenint present que el representant socialista ha fet una gran agrupació –que jo no contestaré en la seva totalitat, ni de bon tros–, sí que li hauré de fer notar dues o tres coses i així, de passada, potser quan arribem a aquells articles, doncs, ja ho tindrem parlat i, als meus efectes, contestat. Perquè hi ha diverses coses importants en la intervenció que ha fet el diputat del Grup Socialista i, per tant, convindrà que hi faci esment.

Pla, programa..., senyor Madueño, és allò que havíem dit. Vostè diu: «Escolti, potser és un terme terminològic...», doncs, escolti'm, no cal que hi donem més tombs. Està prevista, la programació, en la Llei, tal com diu la normativa comunitària, i es farà, i es farà residu per residu, amb la seva pròpia programació, i es farà el seu programa general i, després, subprogrames. I per tant no cal donar més tombs a això. Doncs, serà qüestió terminològica, si vostè ho vol..., no pretengui vendre el producte que aquí no hi ha cap voluntat de programar o de tenir en compte totes aquestes qüestions.

Respecte als residus, escolti'm, els residus, només els de Catalunya, això no està bé... Escolti'm, nosaltres, la nostra competència, la nostra preocupació ha de ser el problema dels residus a Catalunya, entre altres coses perquè és l'àmbit de competència de la Generalitat de Catalunya, eh? Arribarem als articles on vostè veurà claríssimament que hi ha aquelles mesures suficients i necessàries perquè la qüestió dels residus es pugui fer amb tota tranquil·litat en col·laboració amb altres territoris perquè hi hagi residus que puguin sortir i puguin entrar, i veurà com aprovarem alguna modificació en la Llei que també fa alguna prevenció i alguna seguretat sobre aquestes qüestions i, per tant, aquest problema no existeix, no existirà, vaja.

Bé, una altra qüestió... Sí. Hi ha una altra qüestió, també important, que així aprofito i puc tancar aquest torn tan ampli que vostè ha fet. A veure, vostè ha explicat... Això de la recollida dels orgànics, ho ha explicat d'una manera... Miri, la Generalitat no obliga a recollir les deixalles als ajuntaments, eh? És la Llei de bases, des de fa moltíssims anys, des de sempre és una competència obligada dels municipis!

Bé, nosaltres diem: «Escolti'm, dues fraccions, i obliguem l'orgànica.» Home, sí! Escolti'm, és allò a què està habituat absolutament tothom, allò que es fa des de sempre, allò que és la major part, en part, allò que tots els ajuntaments poden fer amb una certa facilitat, que n'hi ha que determinades fraccions, doncs, els pot ser més dificultós. No m'allargaré en això.

Vostè ha parlat també de borsa, plantes de triatge, infraestructures, allò que és valoritzable, no sé què... Allò, ha fet allò, particularitzar en determinats casos o en determinats moments en el tema del compost, de vegades parlant d'algun altre... Ja hem parlat d'això; és a dir, nosaltres volem defugir d'entrar a particularitzar en aquest text, en totes aquestes qüestions, una per una i particularment. He dit abans que la nostra filosofia és fer-ho en aquell sentit que ens inspiren les directives comunitàries, i que s'ha de tractar cada residu per si mateix.

També hi ha una cosa que... Jo, quan abans deia: «Seria bo que tots procuréssim tenir aquell esperit de confiança i de tranquil·litat i positiu», vostè ha dit diverses coses que no és bo que digui més, perquè vostè diu: «Escolti, aquesta Llei, demà mateix, que demà mateix s'apliqui, perquè així, això, demà mateix no s'aplica..., doncs, que es recullin...» Sí, sí, sí, perdoni, ho ha repetit diverses vegades, i vostè sap que hi ha disposicions transitòries i finals que diuen –per exemple– els terminis, els anys que trigarà a fer-se efectiva la recollida selectiva, per exemple. Per què? Doncs perquè s'hauran de fer els programes, s'haurà de fer tot allò que hem explicat abans, i s'haurà de consultar, i s'haurà de tenir, i té la Llei aquests terminis de prevenció. O sigui, no fem aquella demagògia fàcil de dir que aquesta Llei «demà no es pot aplicar»; home, és clar que no! Ja ho preveu, la Llei, que demà no es pot aplicar. Hi ha uns terminis per poder-la aplicar. I el motiu són tots aquests que jo li dic i, per tant, no creem aquesta falsa expectativa incompleta, perquè l'expectativa no hi és. Hem dit moltes vegades que el problema dels residus no s'esgota ni se soluciona en poc temps; és un problema lent i que, per tant, requereix el seu temps, i la precaució d'aquests terminis hi és.

En tot cas, jo ara sí que em voldré centrar definitivament en l'article 3, que té també moltes esmenes i algunes, en algun aspecte, relacionades amb tot això que hem estat parlant ara. Per tant, jo, les esmenes del Grup Socialista a aquest article també les dono per defensades en aquest torn primer que he fet; només dir-li que l'esmena número 9 la hi votarem a favor, l'esmena número 9 d'aquest article.

Jo, aquest article, és un article de definicions; és un article de definiciions on, efectivament, tots els grups parlamentaris han presentat esmenes amb pretensió de millorar el text i amb voluntat de millorar el text, i nosaltres valorem positivament aquesta voluntat. Si comencem per l'esmena 8 del Grup Popular, per exemple, és una esmena positiva –positiva–; el problema que ens hem trobat nosaltres és que, condicionats per la normativa comunitària, no hem volgut sortir gaire de les definicions o dels termes que utilitza aquesta normativa. Per tant, entenem que hi ha aportacions positives en la seva esmena, que en alguns aspectes estan reflectides en altres articles, però que –ja que és l'article de definicions hi podien ser– ens recomana, el fet de no apartar-nos massa d'aquest tipus de nomenclatura, no poder acceptar aquesta esmena. Així mateix passa amb altres esmenes, com per exemple l'esmena número 11, d'Iniciativa, la definició de «minimització»; també és una definició que s'aparta una mica de les definicions oficials. Jo, per resumir, voldria dir que aquí hem acceptat i transaccionat unes quantes esmenes que ajuden a poder arribar a aquestes aproximacions. L'esmena número 12, la Mesa del Parlament ja té una transacció a aquesta esmena. El mateix passa amb l'esmena número 14, d'Esquerra Republicana; passa el mateix amb les esmenes número 15 i número 16, d'Iniciativa; també la número 17 i número 18, d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa; passa també amb les esmenes 22 i 23, la 24 i la 25. Esmenes transaccionades algunes d'elles, perquè s'ha pogut aconseguir aquest acord, aquest consens, en el sentit d'eliminar –si m'ho permeten– el terme «eliminació»; aquí sí que serviria el terme «eliminació», eliminar-lo del text de la Llei, i trobar un mot, una expressió que ens ha permès consensuar aquest mot amb un contingut que jo entenc que és força pedagògic; és a dir, el rebuig és allò que ja no és valoritzable, és allò final, és el producte final de tot el procés. La disposició del rebuig, és a dir, ja inclou un concepte de finalitat..., la disposició final d'allò que queda després de valoritzar, després de reciclar, etcètera.

A més d'això, hem incorporat un parell de definicions que també entenem que milloren el text, i sense allargar-me més, havent-li anunciat que votaríem a favor de totes aquestes transaccions i de l'esmena número 9, i pels motius que també he dit, votarem en contra de la resta d'esmenes d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. Prego al senyor Secretari que doni lectura a aquestes esmenes transaccionals a l'article tercer.

El Sr. SECRETARI SEGON: Article tercer, 1.d) –primera part, lletra d)–; esmena transaccional a l'esmena número 12, d'Iniciativa per Catalunya, i 14, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Text de l'esmena: «Gestió: la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la valorització, la disposició dels rebuigs i la comercialització dels residus, inclosa la vigilància d'aquestes operacions, així com la vigilància dels llocs de descàrrega després de la seva clausura o tancament».

Esmena transaccional, article 3.1.e); esmena transaccional a l'esmena número 15, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena: «Rebuig: residus o fraccions no valoritzables».

Esmena transaccional, article 3, addicció de nova lletra; esmena transaccional a l'esmena número 16, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena: «g) Disposició dels rebuigs: qualsevol de les operacions enumerades en l'annex I d'aquesta Llei».

Esmena transaccional, article 3.2.b); esmena transaccional a l'esmena número 17, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 18, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena:

«Transport: operació de trasllat dels residus des del lloc de recollida fins a les plantes de reciclatge, tractament o disposició de rebuigs».

Article 3.2.c). Text de l'esmena: «Emmagatzematge: operació de dipòsit temporal dels residus prèvia a les operacions de reciclatge, tractament o disposició dels rebuigs».

Article 3.3.d); esmena transaccional a les esmenes 22, d'Esquerra Republicana, i 23, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena: «Tractament: operació o conjunt d'operacions de canvi de característiques com a font d'energia o afavorir la disposició del rebuig».

Article 3.3.e); esmena transaccional a les esmenes número 24, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 25, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena: «Abocadors de residus: instal·lació de disposició dels rebuigs que s'utilitza per al seu dipòsit controlat en la superfície o sota terra».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor secretari. No hi ha cap grup que s'oposi a la tramitació d'aquestes transaccionals? *(Pausa.)* Doncs, en primer lloc votarem aquestes transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes esmenes transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 9, del Grup Socialista.

Vots a favor?

L'esmena número 9, del Grup Socialista, ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es voten les esmenes del Grup Popular, que són les números...

El Sr. PORTABELLA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: ...8 i 13. Sí?

El Sr. PORTABELLA: Demanaríem votació separada de l'esmena 6 i 11, que alhora anirien agrupades, en relació amb totes les altres.

El Sr. PRESIDENT: Separada de la 8 i 13. És que vostè m'utilitza el número de l'Informe, i no el del Dictamen, eh?

El Sr. PORTABELLA: Sí.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, votació separada de les dues del Grup Popular. Només hi ha aquestes dues.

El Sr. PORTABELLA: No, n'ha agrupat moltes més...

El Sr. PRESIDENT: No, és que ara només votem les de l'article tercer, eh?, per ordenar una mica el debat, perquè, si no, no ens...

El Sr. PORTABELLA: D'acord, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: De manera que votarem, en primer lloc, la número 8.

El Sr. MADUEÑO: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. MADUEÑO: Votació separada, voldria, d'algunes esmenes d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Bé... Ara votarem la 8, l'esmena 8, del Grup Popular. Només aquesta.

El Sr. MADUEÑO: Ah, votarem una per una!

El Sr. PRESIDENT: Una per una. És el que ha demanat el Grup d'Esquerra Republicana. *(Remor de veus.)*

Esmena número 8, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions.

A continuació es vota l'esmena número 13, també del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

L'esmena número... La número 10, del Grup Socialista, ha quedat retirada, no?

El Sr. MADUEÑO: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Està retirada, molt bé.

Doncs, ara votaríem les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya que no han estat transaccionades, eh?, que serien l'11, la 15... –no, la 15 ha estat transaccionada–, la 20, la 21..., i la 26 i 27. D'acord? *(Pausa.)* Conjuntament. D'acord? *(Pausa.)* Doncs es voten aquestes esmenes del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena número 19, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

A continuació es vota l'article tercer segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 15 en contra i 4 abstencions.

Passem al debat de l'article quart. Esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que són... Només n'hi ha una, perquè les altres dues, la 30 i la 31, han estat retirades, de manera que queda viva la 28; per defensar-la, té la paraula el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres hem presentat una esmena en aquest article que parla de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, perquè concretament en el seu primer punt ens alertava la possibilitat que deixava oberta, aquest article, que s'incorporessin residus de qualsevol indret en el nostre territori. I els diré per què ens alerta especialment.

Mirin, el fet que això hagi estat succeint fins ara és el que fa..., és el que fa que algunes de les vies de reciclatge més tradicionals no siguin viables en el nostre país i sí que siguin

viables en països on s'han protegit, mitjançant el control previ, de la importació de residus. A l'inici d'una llei on es passa de tenir un tipus de tractament determinat dels residus a, majoritàriament, intentar potenciar el reciclatge, tots els elements de protecció són bons, perquè el temps de prova, perquè el temps d'adaptació es vagi escurçant al mínim possible.

Per tant, nosaltres defensem que es prenguin precaucions a l'hora que els residus ens puguin arribar al nostre territori, pel que ja he dit abans, que dificulta i qüestiona la recollida selectiva i, d'altra banda, perquè tampoc seria just que acabéssim convertint-nos, ja que apliquem una llei que en aquests moments és pionera en l'Estat espanyol, en els tractadors de residus d'un àmbit..., de tot l'àmbit dels entorns del nostre país. I perquè, de fet, en els llocs on realment hi ha hagut sortida de tot el tema del reciclatge ha estat en els llocs on s'han pres aquestes mesures. I han estat ells, els que han pres aquestes mesures, els que en funció de si han tingut capacitat o no d'absorció de tot aquest material a l'època, diguem, transitòria, abans no s'ha acabat d'instal·lar aquest sistema, han estat exportant els residus. Per tant, és una qüestió de viabilitat de la mateixa Llei el que, sota el nostre punt de vista, presentem en aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Hi ha una altra esmena, la número 29, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. Senyor Gimeno, té la paraula per defensar-la.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. La veritat és que tenia la voluntat d'agrupar-les, però com que després resulta que no me les contradiuen més que les del mateix article, i després, quan es fa referència a les meves, tampoc no em sento ni si se'm diu que sí o que no ni per què se'm diu que sí o que no, seguirem la dinàmica del Grup de la majoria i defensarem article per article, si més no, article per article.

En aquest article, concretament, tenim l'esmena 29, que el que plantegem és que, com a exclusió de l'aplicació d'aquesta Llei, modificar que siguin exclosos, tal com diu el Projecte de llei, els que es gestionin..., els residus que es gestionin com a aigües residuals, perquè hi ha una dosi d'ambigüitat notòria. Creiem que el que hauria de dir, i la nostra proposta concreta, és que quedin excloses les aigües residuals, perquè són evidentment una competència de la Junta de Sanejament i, llavors, dir: «llevat els residus en estat líquid», perquè creiem que els residus en estat líquid –i no parlem ja de residus urbans, tampoc no parlem de residus sòlids o residus líquids–, els residus en estat líquid, sí que han de ser objecte de gestió, objecte d'aplicació d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra: té la paraula el senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Començarem per l'esmena 28. En aquesta esmena..., a veure, respecte a la problemàtica que manifestava el Grup d'Esquerra, és cert, hi ha aquesta preocupació, té tota la raó. És a dir, els països que han tingut prevenció en aquesta qüestió són els que se n'han sortit millor, dins del seu propi mercat –que ja no és tant un problema de mercat, que també, sinó un problema del residu. I per tant, té raó: nosaltres crèiem, enteníem, ens semblava que teníem –crec que, de fet, teníem– les prevencions suficients en la Llei, però tenint en compte que és un tema important, i que vostès hi feien èmfasi d'una manera, també, considerable, hem pensat que fóra bo, doncs..., no està de més poder arribar a un text transaccionat que aproximi posicions i ens doni, també, una seguretat i una tranquil·litat afegida a les mateixes reserves que té la Llei. Jo faré arribar una transacció, per tant, senyor president, a l'esmena número 28, d'Esquerra, que penso que dóna satisfacció als seus plantejaments i que hem considerat que fóra bo poder-ho afegir a l'article..., de fet, s'afegeix a l'article 13, que és el que de fet li correspondria.

El Grup d'Iniciativa..., senyor Gimeno, no s'ho prengui com una descortesia, perquè, quan hi ha una agrupació molt gran d'esmenes i hi ha heterogeneïtat entre el tema de les mateixes esmenes agrupades, al ponent de la majoria se li fa molt difícil poder respondre amb qualitat i amb celeritat tots els aspectes.

Pel que fa a aquesta esmena número 29, l'única del seu Grup a aquest article número 4, nosaltres tenim una diferència de plantejament. Nosaltres creiem que la seva esmena indueix a confusió, perquè, de fet, vostè està caracteritzant la matèria per la seva naturalesa –a veure si em puc explicar–, i nosaltres ho intentem fer per la característica del tractament. És a dir, en la nostra lletra e), nosaltres parlem dels «que es gestionin com a aigües residuals». És a dir, l'objecte no són les aigües residuals, sinó que és la característica; és «els que es gestionin com». Potser li semblarà una mica massa tècnic o massa primfilat, però ens sembla que queda més bé i queda més precís, sobretot, deixar el text d'aquesta manera i no, després, afegir –com vostè proposa– «llevat dels residus en estat líquid», perquè aquí, «residus en estat líquid», hi podria entrar tal quantitat de coses tan diverses alhora que ens sembla que quedaria un text molt poc precís. És per aquest motiu que, en aquesta ocasió, no podrem acceptar-li l'esmena, senyor Gimeno.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gavín. *(Pausa.)* Estava mirant aquesta esmena transaccional, que em sembla que hi ha algun defecte de redacció o hi falta algun article. Vostè en té un altre exemplar? *(Pausa.)*

El Sr. GAVÍN: Sí. A l'article 13.1, lletra b), s'hi afegiria aquest nou paràgraf.

El Sr. PRESIDENT: Llegeixi. «Sotmetre...»

El Sr. GAVÍN: «Sotmetre a control previ les actuacions d'expedició dels residus fora de Catalunya i a autorització...»

El Sr. PRESIDENT: Aquí, aquí és el que no lliga, això: i sobre l'autorització...

El Sr. GAVÍN: Sí, sí, és «sotmetre a control» l'expedició fora, i «sotmetre a autorització» la importació procedent d'altres territoris.

El Sr. PRESIDENT: Ah! Sotmetre...

El Sr. GAVÍN: El que potser caldria és una adequació lingüística, potser, però l'esperit és aquest: sotmetre a control previ les expedicions de residus a fora de Catalunya, sotmetre a autorització la importació de residus procedents d'altres territoris.

El Sr. PRESIDENT: Potser: «i també a autorització la importació de residus...»

El Sr. GAVÍN: En tot cas..., sí.

El Sr. PRESIDENT: Oi? D'acord. El senyor secretari donarà lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena número 28. S'addiciona un nou paràgraf a l'article 13.1.b), que queda redactat com segueix: «Sotmetre a control previ les actuacions d'expedició de residus fora de Catalunya i també a autorització la importació de residus procedents d'altres territoris. Per a l'atorgament de l'autorització s'hauran d'atendre les determinacions que resultin del programa general que es preveu en l'article 6 d'aquesta Llei.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Doncs, votarem aquesta tranaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Es vota ara l'esmena número 29, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article 4 segons Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article quart ha quedat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem al debat de l'article cinquè.

L'esmena 32, del Grup d'Iniciativa, hi ha una transaccional. La 34, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha estat retirada. La 33 i la 35, del Grup Socialista, han estat defensades. La 39, del Grup Popular, també ha estat defensada.

Per consegüent, resten tres esmenes del Grup d'Iniciativa: 36, 37 i 38. El senyor Gimeno té la paraula per defensar-les.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Aquest article és un dels típics exemples del possibilisme a què ens dóna marge aquesta Llei, i pensem que les esmenes que hi plantegem són una forma de control del Govern, i no una forma de facilitar actuacions poc recomanables de diverses empreses o activitats de gestió de residus. Perquè a l'article aquest, a l'apartat 2, diu que «es poden regular per disposició reglamentària les diferents activitats de gestió de residus».

En la primera esmena, que està transaccionada, el que nosaltres diem és que «es poden» no vol dir que s'hagin de regular; i diem: o es regulen o no es regulen. Nosaltres diem: «S'ha de regular»; al final hem quedat d'acord en aquesta transacció, i ja hi entrem l'obligatorietat. Però a les esmenes 36 i 37 diu..., continua dient, el Projecte de llei: «En aquesta regulació es podran eximir» –és a dir, podrem deixar d'aplicar l'obligatorietat– «del règim d'autorització determinades activitats de reciclatge i de tractament de residus inerts i de residus municipals.» És a dir, que l'obligatorietat ja no és per a tots, sinó que «determinades activitats» les podrem deixar de considerar. Nosaltres creiem que es tracta que tot ha d'estar regulat, i per això diem –la nostra esmena 36– que no es pot eximir cap activitat. No es pot eximir.

Òbviament, si no es poden eximir, la part final d'aquest punt de la Llei, de l'article 5, no tindria raó; per això en demanem la supressió, i afegim, en l'esmena 38, que a més a més d'això que hem dit que s'ha de regular..., és a dir, cal regular específicament una sèrie d'activitats de gestió de residus que són específicament problemàtiques o que haurien de ser suficientment emblemàtiques com per a incloure-les dintre del Projecte de llei. Diem: sanitaris –els residus sanitaris, tots sabem i som conscients que és un problema encara **no** resolt satisfactòriament–, envasos i embalatges, les runes i materials de construcció, els vehicles i pneumàtics i també els residus especials que a l'article posterior, l'article 23, es qualifiquen com a servei públic de l'Administració de la Generalitat.

Creiem que quedaria molt més objectiva, molt més clara, la Llei, amb aquestes modificacions, i per això demanem el vot favorable de la resta de grups de la cambra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra: senyor Gavín, té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Bé. Respondré a aquestes esmenes d'Iniciativa que també en alguns aspectes, alhora, ja contestaré les que ja havia contestat al Partit Socialista dins d'aquest article, perquè són molt semblants. A veure, aquí hi ha dos aspectes..., hi ha tres aspectes i jo, per tant, intentaré donar els arguments necessaris per tranquil·litzar el senyor Gimeno i intentar donar-li satisfacció –una satisfacció–, aquesta transacció; és a dir, tal com vostè deia, doncs, introduïm l'obligatorietat que, en principi, no estava prou clara o prou reflectida; doncs, en aquesta transacció hi ha aquesta obligatorietat a regular aquestes qüestions.

Després hi ha dos aspectes que vostè esmena i que no els hi podrem acceptar, i li diré per què. Un és l'oposició i la voluntat d'eliminar aquesta part del text on es parla que determinades activitats... Es diu: «En aquesta regulació es podran eximir del règim d'autorització determinades activitats de reciclatge i de tractament de residus inerts i de residus municipals.» Ho tornaré a llegir molt a poc a poc perquè vostè pugui analitzar aquest temor que tenen que determinades activitats industrials poguessin, per aquí, passar i no sotmetre's a determinats controls. Li diré, primer: això és un text que respon a la Directiva comunitària; reflecteix la Directiva comunitària, per una banda. És a dir, per tant, l'únic

que fem és fer el reflex d'això. Segon: observi i tranquil·litzi's, per tant, que diu: «determinades activitats de reciclatge i de tractament de residus inerts i de residus municipals». Efectivament, està pensat per a determinats tipus molt concrets de residus i determinades operacions que, en principi, es pugui fer aquesta excepció.

No se li escapi tampoc, senyor Gimeno, que evidentment les activitats corresponents necessiten la llicència municipal corresponent; no se li escapi tampoc que el registre té caràcter constitutiu, tal com dèiem abans, i que fèiem referència que després en parlaríem, i que, per tant, el fet que tingui la llicència municipal supleix la possible intranquil·litat que vostè tingués en aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres no li acceptarem això, però a més a més tampoc no li acceptarem l'esmena en la qual vostè fixa els tipus de residus que ja s'han de regular. Miri, està previst fer-ho, i està previst fer-ho..., però tingui en compte que hi ha una normativa comunitària en aquest sentit, que va fent regulacions específiques per als diferents tipus de residus; n'hi ha algunes, ja, com per exemple, les piles i d'altres i, per tant, tot això està en marxa, però seria perillós avançarnos nosaltres ara a determinats tipus de matèries, sinó que ens sembla que és bastant més raonable poder seguir un ritme similar al que segueixin les directives comunitàries sobre cada tipus específic de residu.

Per tots aquests motius, senyor president, nosaltres votarem a favor la transacció a l'esmena número 32 i votarem en contra de la resta d'esmenes d'aquest article.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. Prego a la senyora secretària que doni lectura a l'esmena transaccional a la 32, del Grup d'Iniciativa.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Text de l'esmena: «Es substitueix l'expressió "es pot" per "s'ha de", i l'expressió "es poden" per "s'han de".»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gracies.

Es vota en primer lloc aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es voten les esmenes socialistes números 33 i 35.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 58 en contra i 7 abstencions.

A continuació es voten les esmenes 36, 37 i 38, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 34 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'esmena 39, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 59 en contra i 30 abstencions.

A continuació es vota l'article cinquè segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article cinquè ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 19 en contra i 8 abstencions.

Passem al debat de l'article sisè. Esmena número 40, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Portabella té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Silenci, per favor!

El Sr. PORTABELLA: Sí, aquest article, que fa esment del programa general, nosaltres considerem que dintre d'aquest programa general cal introduir i especificar tot el que és relatiu a l'estratègia que s'anomena de les quatre erres, que és la que actualment s'aplica a Europa. Hi trobem a faltar, doncs, el que és el promoure l'allargament del temps mitjà de vida dels productes, promoure el reciclatge i la reutilització i la recollida selectiva. Els reivindiquem com a bloc. Alguns d'aquests elements sí que estan previstos en els apartats a) i b) d'aquest programa general, però hi trobem a faltar els altres i la denominació pròpiament dita.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Les esmenes socialistes han quedat ja defensades; la 43 ha estat retirada; de manera que correspon ara al Grup d'Iniciativa per Catalunya defensar les seves esmenes: 44, 46 i 51. Senyor Gimeno, té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. La 46 no és meva, crec jo. Ah, sí! La 42 està transaccionada, la 46 i la 51...

El Sr. PRESIDENT: La 42... És que vostè em barreja els números de l'Informe, eh?

El Sr. GIMENO: Sí, sí, sí. La primera està...

El Sr. PRESIDENT: La 44, és la que té transacció.

El Sr. GIMENO: és la de l'eliminació –eliminar «eliminació». La 46, la 51, i hi afegiria la 256, que és una disposició final que afegim Iniciativa per Catalunya.

Iniciativa pensem que el programa és el que..., aquest article, que parla del programa general, és el que hauria de definir què és el que s'ha de fer i com s'ha de fer. I pensem que és massa ambigu, és massa indefinit, perquè, entre altres coses, a l'esmena 46 el que plantegem és que l'execució del programa han de canviar..., es recolzarà amb programes de sensibilització, perquè creiem que els programes de sensibilització han de ser una part consubstancial del programa. I no podem dir que, a més a més del programa, farem alguna cosa de sensibilització. Per això diem que incorporarà part de la seva activitat, de les tasques de sensibilització, dins del mateix programa.

Però l'esmena més important des del punt de vista..., de més discrepància respecte al contingut de l'article, és l'es-

mena número 51, que vam estar més d'una hora discutint-la, i al final, evidentment, no vam arribar al cap de l'acord. Difícilment crec que puguem arribar-hi ara. Però el que plantejàvem és que un programa, perquè sigui operatiu, ha de comptar amb totes les parts afectades, i, per a comptar amb les parts afectades, que evidentment són els ajuntaments, el que diem és, al seu punt sisè, que, als efectes de la coordinació de l'activitat de les entitats locals, el programa ha de complir les condicions i els requisits contemplats a l'article 133 de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. És a dir, no es pot plantejar un programa sense comptar amb la participació activa, decidida i ferma dels ajuntaments. Si hem de fer plans sectorials, s'han de fer comptant amb ells i s'han de fer, evidentment, des de la corresponsabilització i des de la participació.

El punt setè, que afegim, és un..., de control parlamentari, d'acord amb el Reglament del Parlament de Catalunya.

I el punt vuitè també és un element crucial, ja que plantegem que aquest programa de coordinació entre uns i altres ha de fixar les despeses de les entitats locals que, com a resultat de l'aplicació del programa, han de ser finançades pel Fons de gestió de residus, que es crea posteriorment, al capítol cinquè d'aquesta Llei. Llavors diem que aquest finançament... Ho dic perquè no em donin l'excusa que els ajuntaments moltes vegades no apliquen els costos reals. I és cert, i és cert: tampoc no diem que els ajuntaments que han sigut irresponsables han de ser beneficiats per haver sigut irresponsables i no han de cobrir els costos de l'increment, en absolut, però diem que el finançament d'aquest programa s'ha de regir pels criteris d'homogeneïtat –i és clar que si hi ha homogeneïtat d'actuacions hi ha d'haver homonegeïtat de responsabilitat– i també de proporcionalitat en el seguiment de les prioritats. Vol dir que, si un ajuntament, en lloc de fer estrictament el que és obligatori, de la recollida selectiva, de la separació de la fracció orgànica de la resta, vol fer una recollida de piles, de paper i cartró, una recollida d'algunes fraccions d'aquestes recuperables, que proporcionalment li sigui tingut en compte al programa. Això, fixar-ho aquí, no és hipotecar el futur del pla, no és condicionar excessivament el pla, sinó que és clarificar fins a quin punt s'acabarà amb la discrecionalitat i hi hauran aquestos criteris d'homogeneïtat en la responsabilitat i criteris de proporcionalitat estricta en funció del major o menor compromís que tinguin els ajuntaments.

Com a corol·lari d'això, també diem: no és important tant dir que hi haurà un programa, sinó dir que, el programa, el Govern el farà en un temps prudencial. En tot el text de la Llei no diu quan s'ha d'elaborar aquest programa, i creiem que dir que tindrem un programa però no dir quan el farem és allò d'escriure per fer bonic. Pensem que el programa és per a fer-lo i per a aplicar-lo. I si no diem quan el farem, malament per a poder-lo aplicar. Llavors, què diem? Si la Llei, en el seu redactat inicial, diu que la recollida selectiva s'imposarà amb caràcter obligatori als municipis de més de cinc mil habitants en un termini de quatre anys –deixem estar les pròrrogues–, en un termini de quatre anys, vol dir que primer hem de tindre els criteris pels quals aplicarem això i en quines condicions aplicarem aquest programa. I, llavors, el que fixem a la disposició final és un termini màxim d'un any perquè el Govern pugui fixar aquest programa, pugui elaborar-lo i aprovar-lo, els ajuntaments sàpiguen a què és al que s'han d'atenir, les empreses sàpiguen també què és el que han de fer i en quina forma ho han de fer, i que en aquest programa es fixin, per una banda, els criteris de prioritat en l'aplicació de les prescripcions que fa la Llei, i els terminis màxims que es donen a cada una de les coses.

Creiem que és de pura lògica demanar un termini i demanar unes concrecions, perquè, si no, deixant-ho en la indefinició que es deixa, sí que hi ha molt de marge de maniobra, però també hi ha molta discrecionalitat i poca capacitat d'engrescament de tots aquells que són els usuaris o els receptors d'aquesta Llei, que són tots els ciutadans de Catalunya, a través de tots els seus ajuntaments.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Em sembla que el senyor Madueño no ha defensat la 53, del Grup Socialista, en aquest article.

El Sr. MADUEÑO: No, senyor president, no l'he defensat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs la pot defensar ara.

El Sr. MADUEÑO: Seguint la mateixa tònica, i em sembla que a diferència dels altres, n'agruparé també unes quantes: 53, 65, 95, 206, 210, 211, 215, 216, 235 i 265.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MADUEÑO: Aquestes esmenes, és un bloc que fa referència a un dels aspectes i a un dels apartats més importants de què tracta aquesta Llei, que és el tema del finançament i de la proposta de creació del Fons de gestió, que ha creat inquietud, que ha creat una certa desconfiança en l'aplicació i en la viabilitat d'aquesta Llei, per part dels que hauran d'aplicar-la amb un èmfasi més important –no són els únics, evidentment–, que són els ajuntaments.

La Llei planteja tota una sèrie de canvis profunds en el tema del tractament dels residus, que van en una línia que és la que planteja avui dia la normativa europea, la de prevenir, reduir, minimitzar, reciclar, reaprofitar, valoritzar, recollida selectiva, retorns, deixalleries, mesures urbanístiques, infraestructures –encara que no es plantegi massa clar, però infraestructures–, el transport... Tot això són una sèrie de mesures positives, que a l'hora de concretar-les no es concreten massa, com he dit en la meva intervenció anterior: no es concreta com es poden planificar, no està previst com es portarà això endavant, però sobretot no està previst, els seus costos, com s'implementa fins que aconseguim un nivell de tractament, un nivell de reducció, etcètera, etcètera, elevat com perquè es pugui aplicar aquesta Llei.

Vostè ha dit una cosa, senyor Gavín, que jo crec que..., bé, és fruit a vegades dels debats, no? Vostè ha dit que jo demanava que s'apliqués aquesta Llei. Només sentint la meva intervenció de demanda de retorn al Govern és suficient perquè tothom tingui clar que jo no vull que s'apliqui aquesta Llei..., tal com està redactada. El que jo dic, que és molt diferent, és que hauríem de fer una llei que servís per a de-

mà, una llei que servís per a demà, no aquesta llei, que jo crec que no serveix per a demà. Pot servir per a demà-passat, per a l'altre dia, no sé per a quan: quan trobem la fórmula per poder-la aplicar. Que serà difícil. Per tant, no em digui coses que jo no puc dir, perquè a més a més ha estat claríssim que he manifestat en el debat que es retorni aquesta Llei perquè serveixi amb mesures concretes, perquè es pugui aplicar a partir de demà. Però no aquest text, no aquesta Llei! Evidentment. Si no, no estaríem presentant 283 esmenes per part de tots els grups, ni estaríem presentant ni defensant totes les esmenes que estem defensant en aquests moments.

I és evident que els ajuntaments estan obligats per la Llei de bases de règim local a fer la recollida. Entre ella, la recollida de la matèria orgànica. Que costa un preu determinat, senyor Escudé. I per tant, estem parlant de temes econòmics. A part del tema que estem tractant en aquests moments, que és que als ajuntaments fer la recollida barrejada, senyor Escudé, els costa un preu, però la recollida selectiva els costa un altre preu, i per tant estan obligats a fer aquesta recollida, avui dia, d'aquesta manera, però no estan obligats a fer la recollida selectiva. Recollida selectiva que nosaltres estem d'acord que es faci, però que es faci de manera que es pugui realitzar, que es pugui complir, que es pugui portar a la pràctica i que els ajuntaments ho puguin realitzar i que hi puguin col·laborar els ciutadans i que hi puguin col·laborar els productors.

I és evident, senyor Escudé, que això no passa, eh?, això no passa, i ho dic per les seves manifestacions –malgrat que no ho digui, ho manifesta expressivament. I això no passa perquè en aquests moments hi ha un sistema de tractament dels residus que no és el que estem proposant en aquesta Llei i que va en bona direcció, que és el reaprofitament al màxim del contingut del residu per valoritzar-lo.

Però totes aquestes qüestions que es plantegen en la Llei ens hem de preguntar com es paguen, qui les paga, quan es paguen, perquè, si no es pot concretar tot això..., i és d'aquí que nosaltres demanàvem que hi hagués un pla de finançament clar, que hi hagués aquest programa, o aquest pla o aquest programa, senyors de la majoria, que és necessari per poder dictaminar i veure què costarà portar a la pràctica tot això, a partir del moment que es pugui realitzar, i vostès només plantegen unes obligacions molt concretes de cara als municipis, els plantegen totes aquestes obligacions a aplicar fins a quatre anys, o fins i tot es poden prorrogar dos anys més, però, sigui quan sigui, això s'haurà de posar en pràctica i això costarà uns diners, i el que no podem estar fent, per via d'una llei com aquesta, és posar uns tributs, posar uns impostos que els ajuntaments hauran d'aplicar en el seu moment i carregar sobre els ciutadans sense preveure que tot això és evident que porta que ens ho plantegem a nivell general, perquè les aportacions no vagin només a càrrec directe dels ciutadans, sinó que busquem vies de finançament que no siguin només la dels ciutadans, sinó també la dels productors.

I el Fons, el Fons de gestió dels residus podria ser un mecanisme, com plantegem la majoria de grups de l'oposició, per finançar el sobrecost que pugui representar l'aplicació d'aquesta Llei. I això no queda clar, no queda clar perquè, per la proposta que es planteja..., no queda clar perquè no hi ha el pla de finançament i perquè la memòria que vostès plantegen, substitutòria del que podria ser un pla de finançament, ens ha deixat molt preocupats quan l'hem llegit, i no ens ha deixat només preocupats a nosaltres: ha deixat preocupats, també, els municipis. Com que han fet exposició pública de les seves postures, no diré coses que no s'hagin dit públicament. Els municipis manifesten que aquesta memòria que vostès han presentat valorant el que pot costar posar en pràctica la seva Llei, dient que significarà un gran estalvi la posada en pràctica –fins i tot ho han valorat en ics mils de milions–, per les primers estimacions que ha fet la Federació de Municipis, ells parlen –i això que estan fent encara un estudi més aprofundit– del 32 al 46% de sobrecost, si s'hagués d'aplicar aquesta Llei.

Siguin aquestes xifres o siguin unes altres, nosaltres pensem que la memòria presentada no ha estat ni explicativa de quines infraestructures o quins mitjans de transport ni quins mitjans a nivell de mecanismes de recollida selectiva, etcètera, etcètera, quant costarà tot això i com es pot finançar. Perquè, entre altres perles que hi ha a la memòria, per exemple, quan fan referència al tema d'infraestructures, no fan cap referència a la necessitat que tindrà una àrea tan petita com és l'àrea metropolitana, que agrupa aproximadament el 50% de la població, per donar sortida a un dels problemes que se li plantejaran d'aquí a dos dies, que és el tema del tractament dels residus domèstics de l'àrea metropolitana, de l'àrea de Barcelona, i quant costarà fer el tractament en profunditat de tot això, econòmicament; com vostè sap, si s'apliqués la recollida selectiva en tota aquesta àrea, doncs, això implicarà uns mecanismes importants, unes despeses molt importants, que o han de revertir en els ciutadans de Barcelona i l'àrea metropolitana o han de buscar-se els Fons de finançament perquè això es pugui aplicar. Per tant, no es pot deixar a l'aire com es farà el finançament de tota aquesta aplicació de la Llei.

Hi ha una altra prevenció. Vostè diu: «És que vostès tenen massa prevencions, tenen una certa desconfiança.» Doncs, sí, sí, tenim una certa desconfiança, perquè quan vostès diuen que crearan el Fons i no diuen quan el dotaran, doncs, tenim una certa desconfiança, perquè es va crear el Fons per al control de la contaminació atmosfèrica l'any 83 i estem a l'any 93 i fins ara no s'ha dotat. I pot ser que em diguessin: «Home, és que això passava quan no hi havia la Conselleria de Medi Ambient.» És que la Conselleria de Medi Ambient fa dos anys que ja la tenim i encara no han dotat aquest..., malgrat que el conseller va dir en el plenari que estava dotat. Que jo sàpiga, aquest Parlament mai no ha dotat aquest Fons per a la protecció de la contaminació atmosfèrica. I no el pot dotar perquè, entre altres coses, no ha complert la Llei del control de la contaminació atmosfèrica. Com ja he dit abans, també, no és l'única llei: hi ha altres lleis de medi ambient que no es compleixen.

Per tant, tenim una desconfiança que ve avalada per la realitat, per l'aplicació que vostès fan de les lleis i dels con-

tinguts de les lleis, i per això demanem que a partir d'aquest any –del pressupost d'aquest any, evidentment, s'entén del pressupost que hem de fer l'any 93 per a l'any 94– es doti aquest Fons perquè puguem fer front, realment, a aquestes responsabilitats. Això és el que nosaltres..., no és per qüestió de desconfiança, només; és per qüestió, simplement, d'intentar que el que diem al Parlament després es pugui complir i es compleixi.

I perquè no em digui després que hi ha algunes esmenes que he dit i no les he defensat, i per acabar-les, a la Junta de Residus, dir-li només que la Llei aquesta –que hi ha unes esmenes que li he presentat que fan referència a la Junta de Residus–, aquesta Llei he dit abans que era una llei amb moltes pretensions però que era una llei petita; era una llei petita perquè té 50 articles, malgrat tenir 123 articles. Té 50 articles que parlen amb profunditat del tema de la gestió dels residus; després hi ha 15 articles que parlen de la Junta de Residus, que és, simplement, una..., la vam modificar ja el 87, però és una adaptació del que és la Junta de Sanejament. Nosaltres hi estem d'acord; no li posarem cap pega que l'adaptin d'aquesta manera. Ja vam consensuar l'any 87 la modificació de la Llei. Només dir-li de passada que la Junta de Residus ja pot fer la majoria de coses que no ha fet –la majoria de coses que no ha fet–, com per exemple aplicar el pressupost que li aprovem cada any perquè pugui resoldre el gran problema dels residus industrials. Esperem que ja no hi hagi cap pega més, que després que li aprovem les esmenes sobre la Junta de Residus i aprovem aquesta Llei ja no hi hagi cap objecció perquè la Junta de Residus comenci a funcionar com hauria d'haver funcionat des del primer moment per resoldre el problema dels residus industrials; és a dir, que comenci a actuar. I per tant, que la Junta de Residus faci el que no ha fet, que és complir allò que li manem o que emana del Parlament, ja sigui via legislativa o sigui via pressupostària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Madueño. Torn en contra; senyor Gavín, té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Bé, en el torn en contra faré les esmenes d'aquest article i algunes altres consideracions que ara s'han fet sobre altres esmenes. Bé, en principi, d'aquest article, que és un article que defineix l'acció de la Generalitat en aquesta matèria, hi ha diferents tipus d'esmenes.

La primera, la número 40, d'Esquerra Republicana..., nosaltres tenim una proposta de transacció que, si bé no recull tots els aspectes –també s'ha de partir de la base que molts ja estan recollits en el text original–, d'alguna manera intentem, amb un sol concepte, globalitzar o englobar diferents aportacions que ells fan en la seva esmena, en la proposta de la seva esmena; incloent el terme «minimització» en la lletra a d'aquest article, entenem que englobem alguns d'aquests aspectes nous que ells pretenen introduir. Una esmena que farem arribar puntualment a la Mesa.

Bé, a part d'això, i amb una mica de celeritat, després tenim l'esmena, per exemple, número 39, del Partit Socialista, que és coherent amb aquell Pla global que ja n'hem parlat diverses vegades i que hem manifestat, doncs, que un pla global de gestió no és correcte de formular, no és possible, ja que cada categoria demanda uns determinats sistemes de gestió.

Després tenim l'esmena número 44, d'Iniciativa, per exemple, que és una transacció ja coneguda i acceptada i que també té la Mesa ja.

Després, el tema de prevenció d'una esmena socialista..., nosaltres entenem que queda inclosa amb aquesta incorporació del concepte de minimització que fem ara en aquest article; per tant, entenem que englobem aquesta esmena número 45, del Grup Socialista, i la 42 també.

La número 46, efectivament, és una esmena del Grup d'Iniciativa que fa imperatiu i d'alguna manera li dóna categoria al programa de sensibilització; li dóna la categoria d'una més de les accions equiparades amb totes les altres pel que fa al tema dels residus. I per tant nosaltres, l'esmena número 46, d'Iniciativa, la votem a favor.

Després hi ha d'altres esmenes menors, coherents en alguns altres aspectes. Jo voldria, de totes formes, de les altres esmenes defensades en relació amb aquesta qüestió, contestar el tema del senyor Gimeno, a part d'aquesta transacció a la 44 –i li votarem a favor la 46–, manifestar-li que, pel que fa al tema del termini, tenim intenció de ficar un termini.

Hi ha una esmena del Grup Popular més endavant, en la qual hem aconseguit arribar a una entesa, a un acord. És un termini més ampli del que vostè proposa, perquè suposo que no se li escaparà que un any de termini per realitzar aquests programes és absolutament impossible. Canviant la naturalesa de la Junta de Residus, entre d'altres coses, no només per fer-la més àgil, sinó també per incorporar altres elements: la incorporació dels representants municipals, ecologistes, en tota aquesta qüestió..., altres aspectes de la Llei que ja tenen prefixats uns terminis que ens farien absolutament impossible aquest any que vostè proposa. Per tant, jo l'únic que puc dir és tranquil·litzar-lo: ficarem un termini; no serà el que vostè proposa, serà un termini de quatre anys, que és el que proposa el Grup Popular; és coherent amb altres terminis: per exemple, la recollida selectiva no entra en vigor fins d'aquí a quatre anys. I per tant, doncs, el tranquil·litzem per aquí.

A veure, al senyor Rafael Madueño també li vull contestar algunes de les esmenes que han sortit, i així avancem alguns aspectes que estan en aquest article i en articles posteriors. Diu: «Aquesta Llei prefixa una quantitat d'obligacions al municipi.» Miri, no hi estem en absolut d'acord. Aquesta Llei, el que fa, fonamentalment, és imposar una quantitat d'obligacions molt importants a la Generalitat de Catalunya, i podem desgranar-ho article per article; que no se li escapi que fins ara, amb la regulació que tenim, els residus que són competència municipal són tots. Perdoni'm, amb la regulació que hi ha vigent en aquests moments, absolutament obsoleta –absolutament obsoleta–, li asseguro que amb aquesta Llei se'ls treu una gran càrrega, als ajuntaments, càrrega que, per una altra banda, efectivament no vo-

len i que se senten prou alleugerits. I per tant, fonamentalment, són obligacions de la Generalitat; d'obligacions concretes als ajuntaments, en trobaríem poquíssimes, i en tot cas la filosofia és que això es pugui fer, tal com hem explicat abans, a través de la voluntarietat i a través de la participació dels ajuntaments en tot el procés.

I, per fi, faré referència al tema del Fons. Miri, evidentment, hi ha diferències en aquest tema del Fons; que no s'escapi a ningú que quan la Llei crea el Fons és per finançar aquest tipus d'inversions; quan acceptem una esmena de cooperació amb estudis i projectes, quan fem un capítol de cooperació amb els municipis és perquè la nostra voluntat és que els municipis no tinguin càrregues afegides que li siguin excessivament gravoses.

Ara bé, jo he de clarificar un parell de punts, i que serà bo que els clarifiquem ara i ja quedin, almenys per part nostra, clars per més endavant. Primer, ja ha sortit la qüestió d'aquells preus polítics d'alguns ajuntaments, diguem alguns, diguem que es dóna aquesta circumstància, però jo ho vull enfocar des d'un altre punt de vista –diguem pocs, si vostè vol, diguem pocs–, jo ho vull enfocar des d'un altre punt de vista: la competència de recollida de deixalles és municipal, la Llei que empara aquesta competència estableix que aquesta funció té una taxa, la taxa per definició és preu per cost del servei –preu per cost del servei– i, amb això, jo li vull dir que determinades propostes que es fan –del seu Grup i potser d'uns altres també–, en relació amb el fet de pagar les despeses d'explotació d'aquests servei, són, francament, d'una flagrant il·legalitat –d'una flagrant il·legalitat.

Els mecanismes del fons i els de la cooperació han de permetre que aquest procés es tiri endavant, amb quatre anys de marge, negociant aquests programes i fent la planificació de les inversions, però, primer, no posi por amb qüestions que no hi són: obligacions, obligacions i obligacions; més aviat hem parlat de voluntarietat i hem parlat de programes en què, quan es facin, participaran els municipis; segon, no parli més de sufragar despeses d'explotació. És un suggeriment, perquè això és absolutament il·legal, és impossible de fer això.

Per tant, clarificat això, deixi'm també un altre punt de filosofia pel que fa al finançament d'aquests serveis, deixi'm un altre punt de filosofia. A veure: tots estem d'acord amb la filosofia de la Llei, hem de fer aquesta política innovadora, moderna, decidida, agressiva, en el tema dels residus i hem d'atacar fort aquesta qüestió, però, és clar, escolti'm, que ho pagui la Generalitat, que els ajuntaments que no els reporti massa diners... Som conscients de la situació financera difícil del món municipal, com també de la Generalitat, però, perdonin, amb la mateixa pedagogia que vostè defensa tan ardorosament, la filosofia de la Llei, s'ha acceptat generalment un principi bàsic, que és que qui contamina paga. Fer una política de residus, algú l'ha de pagar: la Generalitat, principalment, i es compromet a ajudar, a col·laborar, a fomentar, a aplicar els mecanismes que siguin, i la voluntat i l'esperit és aquest. A veure, entre tots ho hem de pagar això, eh?, els ciutadans també ho haurem de pagar, i ja ho paguem, però si els ciutadans volem una millor ecologia també haurem d'explicar que això també val diners, no? No podem continuar amb aquesta dinàmica que es llença la bossa allà, això és de franc, desapareix, s'elimina..., oi? Anem per una altra via, doncs, anem-hi tots, per aquesta via, perquè, si no, som incoherents, som incoherents.

Per tant, al cap i a la fi, tot ho paguem els ciutadans, perquè paguem els nostres impostos, però procuri, amb aquesta dinàmica, doncs, no entrar en un terreny que no és bo per a ningú i que, en tot cas, és contradictori amb les filosofies que defensem tots plegats.

Gràcies, senyor president. Amb les indicacions que ja he fet abans, votarem en contra de la resta d'esmenes d'aquest article, excepte la 44 i la 46.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. En primer lloc, prego a la senyora secretària que doni lectura a les dues transaccions que hi ha, a la 40 i a la 44.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional a l'esmena número 40, d'Esquerra Republicana, a l'article 6.1, lletra a). Text de l'esmena: «Promoure la minimització dels residus i de la seva perillositat».

Esmena transaccional a l'esmena número 44, d'Iniciativa, a l'article 6.1, lletra e). Text de l'esmena: «Disposar els rebuigs».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. En primer lloc, es voten aquestes dues esmenes transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes dues esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació, es voten conjuntament, si no es demana el contrari...

El Sr. GAVÍN: La 46 havíem manifestat, senyor president, que la votaríem a favor.

El Sr. PRESIDENT: A favor. Doncs es vota l'esmena del Grup d'Iniciativa, la 46.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, es votaran conjuntament les esmenes socialistes, si no es demanen votacions separades. Conjuntament, doncs, que són set.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 25 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

A continuació, es vota l'única esmena que queda pendent del Grup d'Iniciativa, que serà la 51.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I, acte seguit, se sotmeten a votació les dues esmenes del Grup Popular, la 50 i la 52.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

A continuació votarem l'article sisè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article sisè ha quedat aprovat per 67 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions.

Fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda, se suspèn la sessió.

(Són les dues del migdia i nou minuts.)

La sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Justícia i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Prosseguim amb el debat corresponent al Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de llei reguladora dels residus.

Article setè: hi ha diverses esmenes. En primer lloc, la número 54, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: té la paraula el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. L'esmena que presentem és una però és total; és a dir, és una de text alternatiu perquè vam creure convenient que, més que apedaçar l'article, que fa referència a acció de reducció, tal com diu, el que valia la pena era introduir un únic text que englobés totes les esmenes i una modificació del redactat.

En principi, el que introduïm és que, en lloc d'«acció de reducció», en diem la «minimització de residus», perquè és un nom més homologat, perquè fins i tot aquest matí s'hi ha fet una mínima –una mínima– referència en posar-se com un dels punts del programa d'acció general, i creiem que el que cal és clarificar què s'entenen per accions de minimització i quines són aquestes accions, no només com un apartat del programa general.

Llavors, les discrepàncies fonamentals en el text que hi ha presentat és que hi ha dos apartats que renuncien expressament, en el Projecte de llei, al desenvolupament de tecnologies. Nosaltres diem que no és prou l'aplicació, com diu el text original, sinó que també hem d'impulsar el desenvolupament, per una banda, de tecnologies netes, que afavoreixin la reducció de residus i, per l'altra, la de tecnologies que siguin adequades per a la gestió de les substàncies perilloses contingudes en els residus destinats a la valoració.

Hi ha tres qüestions més en què també diferim: una és que, quan parla de la fabricació i la comercialització de productes, creiem que hem de dir que estiguin dissenyats de manera que no contribueixin a incrementar la quantitat o la nocivitat dels residus i, per tant, dels riscs de contaminació. Fem una introducció d'un apartat nou que creiem que se n'ha parlat però que no reflecteix tampoc d'una manera prou clara com és la necessitat d'impulsar la reducció en la fabricació i en l'ús, és a dir, en el consum d'envasos i embalatges, «especialment» –diem– «de tots aquells que tinguin una difícil reutilització o reciclatge».

I finalment també canviem un apartat d'aquests típics que ja n'hem modificat un parell, i esperem que tinguem més sort en aquest, que diu allò de: «es poden» o «es pot». Diu: «es poden establir mesures orientades a reduir la producció de residus»; això, deixar-ho a la potestat del Govern segons el vent que bufi o segons quina sigui la voluntat d'algun conseller o d'alguna majoria de Govern..., pensem que el que hem de dir és que «s'han d'establir» reglamentàriament mesures orientades a reduir la producció de residus. Creiem que valia la pena de fer una única esmena, però tenir un contingut homogeni i més..., jo diria més progressista que el del Projecte de llei presentat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno.

Esmena número 55, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: senyor Portabella, té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta és una de les esmenes que nosaltres considerem més importants dintre del global de les esmenes que hem fet a la llei; és referent al tema d'envasos i embalatges, i pensem que és especialment important perquè els envasos i els embalatges en el total dels residus representen aproximadament el 60% dels residus, diguem-ne, urbans, dels que abans es deien «urbans» i ara els diem «municipals». En aquest sentit nosaltres hem fet una esmena perquè s'hi doni prioritat de tractament, no només pel volum que representa, sinó també perquè és un dels terrenys on es pot avançar seriosament en la reducció dels residus.

Nosaltres pensem que, d'aquesta Llei, n'hauria de sortir un compromís dels productors en la reducció dels embalatges i també un compromís sobre el reciclatge dels embalatges que ells mateixos generen. Perquè això fos possible, nosaltres plantejàvem també, en una altra esmena que també és d'envasos i embalatges, que s'estableixi un *timing* mitjançant el qual, de manera progressiva, els productors d'aquests embalatges vagin absorbint progressivament l'assimilació i el reciclatge dels seus propis embalatges. En aquest sentit, doncs, va la nostra esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella.

El Grup Popular té l'esmena 62, que encara no ha defensat: la senyora Montserrat té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Senyor president, la dono per defensada, però creia que amb el paquet d'aquest matí l'havia donada per defensada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Aquest article tenia la 57 i la 58 defensades, però hi restava aquesta. La dóna per defensada i la sotmetrem avui?

La Sra. MONTSERRAT: Sí, sí, la dono per defensada. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Torn en contra: té la paraula el diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Molt breument, o almenys intentaré afegir cada vegada més una major dosi de brevetat. Nosaltres aquí acceptem algunes esmenes i transaccionem d'altres esmenes, i jo entenc que, fent aquest esforç d'aproximació, doncs, aconseguim un text final més proper a les peticions en general d'alguns grups de l'oposició.

I n'hi ha una que és significativa, una transacció que nosaltres proposem, perquè, de fet, nosaltres no érem gens partidaris –ho hem estat defensant– de parlar de cap tipus de residu en concret, sinó remetre'ns a la posterior reglamentació específica. La veritat és que hi ha hagut propostes de diferents grups de l'oposició defensant que determinats residus molt concrets per la seva especial importància requerien, doncs, un tracte diferenciat. En aquest sentit hi havia propostes..., alguna d'Iniciativa, que està reflectida també en l'interior de l'esmena número 54, i en d'altres, i sobretot d'Esquerra Republicana, que tenia un paquet d'esmenes a diferents articles de la Llei. Nosaltres, finalment, i per això hem proposat una transacció, proposarem una transacció a l'esmena número 55, d'Esquerra Republicana, per tal que puguem afegir... Sí, de fet, nosaltres, la nostra intenció seria, en això, transaccionar diferents esmenes que té el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquesta qüestió. Seria afegir a aquest article 7, al punt 2: «les mesures orientades a la reducció d'envasos i embalatges tenen caràcter prioritari». Bé, el nostre plantejament entenem que segueix sent vàlid, però també ens ha semblat que, tenint present el volum, la importància d'aquest tipus de residus, el fet que es proposés per part de diferents grups, que potser aquest podia ser el cas de l'excepció que confirmés la filosofia general.

Per tant, l'esmena número 55, la transaccionaríem; votaríem favorablement la segona part de l'esmena número 56; és a dir, l'esmena pel que fa a la lletra c).

També tenim una transacció a l'esmena número 57, del Grup Popular, perquè la lletra a) del text, doncs, d'alguna manera pretén, diguéssim, insistir, fer èmfasi i fer més exigent, doncs, el plantejament del text de la Llei. En aquest sentit, hi ha alguna expressió que a nosaltres ens sembla un pèl temerari d'incloure-la en el text, perquè és de difícil valoració. És a dir, la naturalesa del residu és un terme que ens sembla difícil d'incloure, però sí que oferim una transaccional en la qual s'inclogui la referència a la concentració dels residus, i, per tant, en la lletra a) s'afegiria la reducció dels residus, la seva concentració i l'estalvi, etcètera –tot això ho farem arribar a la Mesa, senyor president.

Al mateix temps, doncs, amb l'esmena..., la transacció a l'esmena número 55, també entenem que podria entrar la transacció a la 61, que és del mateix article.

Pel que fa a les altres esmenes, les del Grup Popular, especialment, i aquí podria dir que hi ha, per exemple, la de la prohibició de les descàrregues..., fet d'una manera genèrica ens sembla molt perillós. En articles posteriors parlem de la protecció de l'entorn i la lluita contra els abocaments incontrolats i s'hi incorpora la problemàtica de les descàrregues, però no som partidaris d'incloure-ho en aquest article d'una manera genèrica.

Pel que fa a l'esmena del Grup Parlamentari d'Iniciativa, doncs, li diria que, de fet, és una esmena que modifica alguns aspectes del nostre article, però que, fonamentalment, uns quants aspectes, doncs, els manté, els conserva. Introdueix el concepte del desenvolupament: no estem convençuts que sigui una tasca ben bé pròpia en aquest sentit; jo sí que li podria dir que, com que una de les noves funcions que hem atribuït a la Junta és la de poder fer convenis –a través d'una esmena del Grup Popular, una transacció– amb universitats, pot ser una via per fomentar el desenvolupament d'aquestes tecnologies, potser no una tasca pròpia de la Generalitat.

La minimització, que ell en parla a l'encapçalament de l'esmena, també la introduïm a través d'una transacció amb Esquerra, i, per tant, jo entenc que amb aquestes noves incorporacions aconseguim fer aquestes aproximacions que ens deixen un text definitiu, que entenc que és millor, està perfeccionat i, en tot cas, respon més a les peticions fetes pels grups.

Per tant, votarem la transacció a la 55; la segona part de l'esmena 56, la que fa referència a la lletra c); votarem, si l'accepten, la transacció a l'esmena 57, del Grup Popular, i, si Esquerra considera inclosa, també, la 61 dins de la transacció a la número 55, doncs també votaríem la transacció.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Procedirem a la lectura d'aquestes esmenes transaccionals.

El Sr. PORTABELLA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, únicament per dir que considerem defensades també la 55 i la 61, en aquesta transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Senyor secretari, doni lectura a aquestes transaccionals.

El Sr. SECRETARI TERCER: Esmena transaccional a l'esmena número 55, d'Esquerra Republicana, i 61, també d'Esquerra Republicana, igualment a les esmenes 107 i 182. Text de l'esmena: «1. Per a la minimització dels residus ha de fomentar-se...; 2. A la producció i a la disposició dels rebuigs, les mesures orientades a la reducció d'envasos i embalatges tenen caràcter prioritari.»

Esmena transaccional a l'esmena número 57, del PP. Text de l'esmena: «a) La reducció dels residus, la seva concentració i l'estalvi...».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Votaríem en primer lloc aquestes transaccionals a l'esmena 55, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i també a la 61, del mateix Grup, i a la 57, del Grup Popular. Conjuntament. *(El Sr. Gavín demana per parlar.)* Sí, el senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Perdó, senyor president, jo m'he deixat de dir-ho, però el secretari molt bé ho ha explicat: també quedaran transaccionades altres dues esmenes posteriors; per tant, doncs, ja es tindrà en compte, suposo, quan arribem a aquells articles.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Senyor Portabella, accepta la transaccional a les números 107 i 182?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Es voten aquestes esmenes transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes esmenes transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació es vota parcialment l'esmena número 56: l'apartat c).

Vots a favor?

Aquesta part de l'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Ara votarem la resta de l'esmena número 56.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta part de l'esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Ara votem l'esmena número 54, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 51 en contra i 9 abstencions.

A continuació es voten les esmenes números 58 i 62, del Grup Popular. *(La Sra. Montserrat demana per parlar.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 51 en contra i 2 abstencions.

La senyora Montserrat demanava la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor president. Que ens hem deixat l'esmena número 59, o vindrà darrere, del Grup Popular? Ho deia per si les volia haver agrupat juntes. Com que ha dit la 58 i la 62, i també tenim la 59...

El Sr. PRESIDENT: S'ha de votar. Està pendent de votació, de manera que ara la votarem.

Vots a favor de l'esmena 59, del Grup Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 20 vots a favor, 52 en contra i 6 abstencions.

Resta només l'esmena 60, del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article setè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article setè ha quedat aprovat per 61 vots a favor, 15 en contra i 2 abstencions.

Passem al debat de l'article vuitè, esmena número 63, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Senyor Portabella, té la paraula per defensar-la.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta és una esmena que és fruit de la tradició municipalista del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i també de la sensibilitat que tradicionalment hem demostrat en aquest àmbit. A nosaltres ens preocupa que darrerament, en les diferents lleis que estan presentant, no es té massa contemplacions amb les competències que tenen els municipis. En aquest article, en l'apartat segon, hi ha un moment en què es diu que es pot imposar la recollida selectiva de determinades matèries o substàncies en els municipis. Nosaltres pensem que és una expressió diguem que més que «poc afortunada» i que sempre s'ha de comptar amb el consens dels ens locals. I, per tant, nosaltres, el que proposem és que sempre que s'hagi de prendre una decisió que incideix sobre el municipi es tingui en compte la Comissió de Govern Local de Catalunya, i, per tant, l'esmena que hem presentat és d'aquest tipus.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya té les esmenes 64 i 67; per defensar-les, té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. La 67 no és ben bé de l'article aquest...

El Sr. PRESIDENT: És d'un nou article.

El Sr. GIMENO: ..., però la defensarem conjuntament. I fins i tot, aprofitant, defensaria l'esmena número 80, que és a l'article onzè.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. GIMENO: La nostra proposta, de cara a la concreció dels aspectes que fan referència als ajuntaments i a la recollida selectiva, el que plantegem... I potser indueix a confusions la nostra proposta, però també indueix a confusions el text redactat original. Per això vam estar intentant de buscar-li una sortida negociada, consensuada, transaccionada: no ho vam aconseguir. Però és que el Projecte de llei, quan parla de la recollida selectiva, diu que no tindrà costos addicionals, la recollida selectiva dels residus no municipals, per la qual cosa –si no per acció, per omissió– sembla ser que vol dir que els residus municipals sí que tindran costos, i entra dins d'aquell joc d'ambigüitats que hem estat denunciant avui durant tot el dia.

Llavors, la nostra proposta era d'eliminar la part de «residus no municipals», dient que no tindrà costos «la recollida de residus», sense especificar; ho deixem amb aquesta ambigüitat. Perquè, si bé –i ho he dit abans, ho he dit en una altra intervenció– no estem d'acord a afavorir aquells municipis que hagin portat una política poc responsable, en el

sentit de no atendre les despeses derivades de l'eliminació..., no de l'eliminació, sinó de la recollida i tractament dels residus, tampoc pensem que s'ha de castigar aquells que hagin aplicat ja aquesta Llei abans de funcionar, o que la vulguin aplicar amb major diligència que els altres. I, d'exemples, en tenim suficients com per creure que no hi han massa garanties que les coses no siguin així: que aquells municipis que tenen la voluntat d'avançar en la recollida selectiva no se'ls té massa en compte –i ho dic des de l'experiència directa de diversos municipis–, perquè no se sentin marginats, o si més no, oblidats. Llavors, no hem reeixit en aquesta proposta, però creiem que és pedagògicament millor no especificar «per als residus no municipals» i deixar-ho igualment a l'aire, com estan moltes coses en aquesta Llei.

I el que està clar, i per això també hi hem insistit en un nou article, és que la recollida selectiva –que avui el ponent de Convergència i Unió ens ha arribat a dir que tenim temps perquè s'instaurarà d'aquí a quatre anys; jo no sé si hi ha algú que es creu que d'aquí a quatre anys començarem i l'aplicarem ja, per decret–, la recollida selectiva no s'aplica per decret; l'efectivitat de la recollida selectiva requereix un termini d'adaptació molt llarg, exigeix molts de compromisos als ciutadans i exigeix estar-hi a sobre i durant temps. Per tant, el que creiem és que és necessari –és necessari– i ja s'ha d'aplicar des d'ara mateix una campanya de formació i de conscienciació ciutadana.

En altres aspectes –ja ho hem dit–, dins del programa d'actuació general hi havia de constar i ja hi consta, però, a més a més, aquí el que fem és explicitar en un article propi que la campanya aniria dirigida a una sèrie d'aspectes que considerem necessaris.

Cal dir –si no estic enganyat del tot, cosa que, a vegades, de sorpreses sempre n'hi ha– que el Grup de la majoria té la proposta, el propòsit de desadjectivar la proposició nostra. No sé si és així o no és així, però entenc que, si hi ha el convenciment que és important i és necessària la conscienciació ciutadana de cara al tema de la recollida selectiva i de cara a la minimització dels residus, s'hauria d'anar per aquí i seria bastant interessant que es pogués votar tal com està redactada perquè no hi ha adjectius que dificultin la comprensió i que posin en perill l'efectivitat d'aquesta Llei.

Gràcies.

Perdó, sí, és que la meva 80, he dit que la defensaria. És una esmena que també tinc mig acordada amb el Grup de la majoria, i és una esmena en la qual diem que encara que hi hagi residus que siguin valoritzables, si per situacions transitòries del mercat no fos, en un moment determinat, possible aquesta valorització, es poguessin tractar com a gestió del rebuig. No és el nostre desig, però sí que és allò de donar-li una sortida a una situació que podria comportar greus acumulacions de productes sense poder-li donar una resposta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Les esmenes del Grup Socialista, la 65 i 66, ja han estat defensades, de manera que procedeix el torn en contra.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. A l'esmena número 63 tenim una transacció. És un tema important, és cert..., a veure, en aquest article 8, en el punt segon, és una decisió del Govern, doncs, que sigui possible posar en marxa la recollida selectiva de nous productes. És possible que..., el text jo entenc que és clar, però que potser no sigui prou estètic; de totes formes, com que nosaltres no tenim res a amagar i la nostra voluntat vol ser al màxim de transparent possible, doncs, hem volgut arribar a una transacció que, si s'accepta, podria donar major tranquil·litat, major serenitat a aquestes preocupacions d'alguns grups de l'oposició. En concret, amb aquesta esmena d'Esquerra, nosaltres proposem un nou apartat que digui això que ells ens han demanat amb aquesta transacció, que la disposició del Govern de la Generalitat que imposi als municipis la recollida selectiva addicional establerta a l'article 46.2 s'haurà de sotmetre prèviament a la Comissió del Govern Local de Catalunya.

Bé, és manifestar aquesta voluntat que hi ha i, en tot cas, posar-la d'una manera més..., de manifest més important.

Pel que fa a la resta d'esmenes, jo em referiré, per exemple, a la 66 del Grup Socialista. Fa referència a aquestes qüestions de mercat; no li acceptarem aquesta esmena, però saben que hem acceptat, en alguna altra esmena seva i en altres, aquest criteri.

Pel que fa a l'esmena número 67, és cert, senyor Gimeno, que vostè i jo no ens acabem de posar d'acord en els adjectius, i això va semblar, per part seva, li semblava que era una conseqüència d'una poca voluntat nostra d'arribar a una entesa. No era això; nosaltres, pel que fa al seu text, tenim serioses reserves, o en tot cas no ens agrada parlar d'una «àmplia campanya». Què és àmplia?, és molt àmplia?, poc àmplia?, què vol dir?, quins criteris s'utilitzen per dir si una campanya és molt àmplia o no? «Conseqüències nocives per al medi» o residus..., sobretot «conseqüències nocives» ens semblava poc pedagògic. «Embalatges de productes» ens semblava sobrer, això d'«embalatges de productes». Però per demostrar-li que al darrere de la valoració sobre una qualitat d'un text no s'amaga una voluntat de no arribar a acords, nosaltres prescindirem d'això, d'aquestes modificacions que li volíem fer amb dues excepcions, que si vostè em permet demanaré la votació separada i li justificaré el perquè: «que generen residus especials o perillosos»; «residus perillosos» és un concepte ja no utilitzat tècnicament ni en la directiva comunitària, són residus especials. Si vostè m'ho admet, això és una esmena tècnica, no és un adjectiu, i si vostè m'ho permet, també votarem separadament el punt d), d'«evitar l'augment de la degradació dels espais naturals», aquest sí que és un adjectiu. Permeti'ns, si més no, doncs, poder fer un text que ens sembli més pedagògic, més positiu, plantejar-ho en positiu. I, per tant, acceptarem la seva esmena amb aquestes dues mínimes modificacions.

Li avanço ja que a l'esmena número 80 li proposaré una transacció de la qual parlarem quan arribem a aquell article.

Per tant, senyor president, votarem a favor d'una transacció a l'article 63, perdó, l'esmena a l'article 63, l'esmena transaccional, i votarem l'esmena 67 en la seva totalitat excepte les paraules «o perillosos» de la lletra a), al final, i les paraules «l'augment de» de la lletra d).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Procedirem a la votació. No, a l'esmena transaccional se li ha de donar lectura, senyora secretària, a la 63.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional a l'esmena 63, d'Esquerra Republicana, d'addició d'un apartat 3 a l'article 8, amb la qual cosa els apartats 3 i 4 actuals passen a ser els apartats 4 i 5, respectivament.

El nou apartat 3 diu: «La disposició del Govern de la Generalitat que imposi als municipis la recollida selectiva addicional a l'establerta a l'article 46.2 s'haurà de sotmetre prèviament a la Comissió de Govern Local de Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Senyor Portabella, accepta aquesta transaccional i, per consegüent, retira la seva esmena?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. I els altres grups hi estan d'acord? *(El Sr. Gimeno demana per parlar.)* Senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Sí, no és per aquesta transaccional, en tot cas és per no interrompre la votació quan votem el nou article, ai, l'esmena 67. Deia que, en principi, perquè no és un adjectiu, el de «perillosos», sinó que és correcta l'argumentació del ponent de Convergència i també en ares del consens, retiraríem les dues paraules: «o perillosos» i «l'augment de», i llavors podríem fer una sola votació.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. O sigui que el senyor Gimeno retira les expressions «o perillosos» i després «l'augment de», i així es podria votar íntegrament això.

Molt bé. Doncs, es vota, en primer lloc, l'esmena transaccional a la 63.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per 59 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Es vota ara l'esmena número 64, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 30 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Es votaran ara conjuntament les esmenes 65 i 66 del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions.

Ara es vota el nou article, que correspon a l'esmena número 67 del Grup d'Iniciativa, tal com ha quedat amb la retirada de determinades expressions.

Vots a favor?

El text d'aquesta esmena ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es vota l'article vuitè segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article vuitè ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem al debat de l'article novè.

El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya manté dues esmenes a aquest article, la 68 i la 73; per defensar-les, té la paraula el diputat senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president, les defensaria conjuntament. Aquestes esmenes fan referència a un altre dels temes importants que nosaltres consideràvem –i continuem considerant– que falten a la Llei i que, d'alguna manera, es poden entendre com el complementari dels articles on defensàvem la inclusió dels envasos i embalatges d'una manera prou significada i particular.

Aquestes esmenes fan referència a la importància de la matèria orgànica, ja que representa el 40% de les deixalles que es generen a la nació catalana. Nosaltres pensem que es poden fer moltes coses abans d'incinerar o d'abocar la matèria orgànica. Nosaltres proposàvem que es fes compostatge, fonamentalment i no d'una manera..., i no al cent per cent i d'entrada, ja que sabem que podria implicar uns costos difícils d'assumir en els seus inicis, però sí que progressivament s'anés convertint tota la matèria orgànica en compostatge i que després, a aquest compostatge, se li donés una sortida, ja sigui per a fins agrícoles, ja sigui per a regeneració del sòl mediterrani, del sòl pròpiament dit de la terra catalana, perquè, a més a més, és un sòl poc ric, propi dels sòls mediterranis, propi dels règims pluvials irregulars, o bé per intensitat o bé per escassetat, i també com a conseqüència de ser una zona on és fàcil que hi hagin incendis. Per tots aquests motius, per la situació, doncs, base del sòl, d'una banda, per la utilitat que pot tenir en l'agricultura, i per altra banda, també, per la utilitat que pot tenir en la regeneració del sòl en general per tal d'estalviar-se l'erosió, nosaltres pensàvem que calia una menció especial sobre matèria orgànica en aquesta Llei. I en aquest sentit van aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. El senyor Madueño suposo que considera que la 70 ja la té defensada, havent defensat la 69, perquè és una conseqüència de l'altra. *(Pausa.)*

Molt bé. Doncs, torn en contra. Totes les altres estan defensades.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Molt breument. Les plantes de triatge són un complement de la recollida selectiva. Nosaltres creiem que depenen, per tant, d'aquest abast; no té gaire sentit com a instal·lació separada i entenem, doncs, que van relacionades amb les plantes de tractament o reciclatge. Les plantes de compostatge exactament igual; entenem, doncs, que estan incloses en aquest aspecte.

Després, pel que fa al sistema de consigna, jo aquí insistiria, en l'esmena número 71 dels socialistes, insistiria en el que dèiem abans: la regulació específica de cada residu especificarà, quan escaigui, els sistemes necessaris per a la seva millor gestió i tractament.

Pel que fa a l'esmena 72 del Grup Popular, és un tema que després, a l'article 11, recollirem àmpliament. Dic el mateix que he dit abans amb l'esmena socialista número 66; és un tema que recollirà l'article 11.

I després, pel que fa a l'esmena socialista número 74 i alhora, també, parlo del compost, és cert, és d'un volum molt important. També és cert que difícilment ens podríem plantejar a curt termini donar sortida a tota la situació del compost, també és cert que la Llei també el contempla, que en la regulació específica es desenvoluparan totes aquelles mesures que es creguin convenients, però m'agradaria, també, que no s'escapés als grups de l'oposició que, en l'annex 2, el punt R.10 consta com un punt dels processos de valorització; com un punt important perquè..., pel volum –precisament, la posició que deia el portaveu d'Esquerra Republicana–, pel volum que té i que jo entenc que en la regulació específica que es farà, doncs, es podrà desenvolupar i donar satisfacció a aquesta preocupació.

Per aquests motius, nosaltres, senyor president, no votaríem aquestes esmenes i preferiríem mantenir el text de l'article.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Passem, doncs, a la votació. En primer lloc, les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, la 68 i la 73.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 27 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

A continuació es voten les quatre esmenes socialistes, les **números 69, 70, 71 i 74.**

Vots a favor?

La Sra. MONTSERRAT: Senyor president, que podria demanar votació separada?

El Sr. PRESIDENT: Sí.

La Sra. MONTSERRAT: La 69, la 70 i la 74 podrien anar juntes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, votarem la 69, 70 i 74.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació es votarà l'esmena 71 del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'esmena del Grup Popular, que és la número 72.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 54 **en contra i 27 abstencions.**

A continuació se sotmet a votació l'article novè segons el **Dictamen.**

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article **novè** ha quedat aprovat per 54 vots a favor, 21 en contra i 12 abstencions.

Passem a l'article 10.

Hi ha dues esmenes, la 75 i la 76. La 76, del Grup Socialista, ha estat defensada i queda només la d'Esquerra Republicana de Catalunya, que és la 75.

Senyor Portabella, té la paraula per defensar-la.

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres presentem una esmena a aquest article que fa referència a l'ús energètic, perquè ens deixaria deixar clar que la possibilitat d'utilitzar un residu com a ús energètic només s'ha de produir després que s'hagin exhaurit tots els sistemes de reducció, recuperació, recollida selectiva i valorització.

D'alguna manera es pot entendre que a l'article 6 ja es diu això, el que passa és que no deixa de ser el que diu un article davant del que diu un altre article; per tant, per guanyar en clarificació, i perquè no hi hagi dubtes, nosaltres pensem que és molt més interessant que surti concretat en aquest article que no que no hi sigui, i per això mantenim i defensem aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Torn en contra: senyor Gavín, té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Efectivament, nosaltres defensem, tot i estar d'acord... Evidentment, estem d'acord, en el fons, amb el Grup d'Esquerra, però defensem que l'ordre que estableix l'article a què ell feia referència és un ordre de processos, i per tant és un ordre cronològic, i és en aquest sentit que el text de la Llei parla que els usos energètics van després de la valorització, del triatge, de la recollida selectiva, etcètera.

Només per això –totalment d'acord amb la filosofia i amb el fons–, només per això nosaltres preferiríem deixar el text, amb el benentès que, a més a més, a la seva esmena parla que abans s'hauran d'exhaurir tots els sistemes de reducció, recuperació, recollida selectiva i valorització i podria ser, ens podem trobar amb casos en què en determinats residus hospitalaris, per exemple, algun d'aquests processos no tingui cap sentit. Per tant, nosaltres votaríem en contra d'aquesta esmena.

Pel que fa a la 76, nosaltres entenem que està perfectament recollit en el text de la Llei, perquè aquí parla de la reconversió de sistemes d'energia per a la utilització de residus com a combustible. Nosaltres entenem que el sistema de generació d'energia per a la utilització de residus com a combustible tant és per a instal·lacions noves com per reconvertir instal·lacions antigues. I, per tant, entenem que queda perfectament inclòs.

Avanço, a més a més, senyor president, que no farem cap torn en contra de les quatre esmenes del proper article, perquè hem ofert una transacció a totes quatre esmenes, que refondrà l'article 11 i que els farem arribar a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem, doncs, a les votacions.

Esmena 75, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 76, del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article número 10, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article ha quedat aprovat per 54 vots a favor, 22 en contra i 11 abstencions.

Article 11.

Totes les esmenes..., no, la 78, del Grup d'Iniciativa, està per defensar. El senyor Gimeno ens dirà què vol fer. La dóna per defensada?

El Sr. GIMENO: No, està defensada, el que passa és que havia dit la numeració de la Ponència, potser. Però totes les que parlo de gestió de rebuigs estan defensades.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, llavors, estan totes defensades.

Vol fer torn en contra el senyor...? *(Pausa.)*

77, 78, 79 i 80.

Molt bé, doncs, hi ha una transaccional que ara es llegirà. Senyora secretària?

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional al títol de l'article 11, «Article 11. Disposició dels rebuigs», transaccional a les esmenes 77, d'Esquerra; 78, d'Iniciativa; 79, del PSC, i 80, d'Iniciativa.

Text de l'esmena, punt 1: «La disposició dels rebuigs, tant en origen com en plantes externes, és subjecta al principi general de limitació a les fraccions residuals no susceptibles de valorització. En la valorització es tindrà en compte la possible comercialització dels productes resultants.»

Article 11.2: «La disposició dels rebuigs dels residus especials es limita, a més, a aquelles fraccions residuals que resultin de processos en què s'han aplicat les adequades mesures de reducció. Transitòriament poden ser objecte de les operacions pròpies de la gestió de rebuigs els residus valoritzables que no es poden comercialitzar per la situació del mercat en un determinat moment».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Els grups d'Esquerra, d'Iniciativa i Socialista retiren les seves esmenes? *(Pausa.)* Molt bé. I l'altre grup que queda, que resta, no s'oposa a la seva tramitació.

Per tant, es vota aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional, que equival a la nova redacció de l'article onzè, ha quedat aprovada per unanimitat.

Passem al debat de l'article 12.

Esmena 81, 83, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: No, senyor president; em sembla que ja les havíem defensades.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, per defensades.

El Grup d'Iniciativa té la 82, la 84, que té una transaccional, i la 86; el senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president, defensaria conjuntament la 82 i la 86 de l'article 12; la 93 de l'article 13; la 98 i la 102 de l'article 14, i la 108 i la 110 de l'article 16.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. GIMENO: Bé, en principi, dir que l'esmena 82 i la 86 van dirigides a l'article que parla dels principis d'actuació, i creiem que la primera esmena és simplement una correcció tècnica que s'adapta més al que haurien de ser els programes d'actuació, perquè dir «s'orienten a aconseguir» no és..., pensem que no és massa correcte, i és una simple substitució per «s'orienten envers a», «s'orienten cap a».

L'esmena 86 parla que un dels afegits ha de ser..., tot i que pugui estar mínimament reflectit en altres llocs –no suficientment–, crec que en l'actuació s'ha de lligar, també, la proximitat de les instal·lacions de valorització i gestió del rebuig amb les àrees territorials on s'originen els residus. Creiem que gairebé és una obvietat, perquè està clar que no seria massa procedent que féssim a la Cerdanya una planta per tractar els residus del Montsià o que féssim al Baix Empordà una planta per tractar els residus del Tarragonès. Però, precisament perquè no és massa coherent, també hauria de ser un criteri, aquest, vàlid per a qualsevol tipus d'instal·lació, per a qualsevol tipus d'activitat, que sempre estigués lligat a la mínima distància de transport de residus, i que això lliga també amb algunes de les propostes que estan ja incloses dintre de la Llei de residus industrials.

També lligat amb aquest tema de la ubicació geogràfica –per això agrupàvem també l'esmena 93 a l'article 13–, plantejàvem que la delimitació que planteja aquest article: «zones del territori a efectes d'adscripció de determinats residus a instal·lacions concretes» –ve a ser una mica el que diria l'article anterior–..., llavors diem: si s'ha de fer aquesta delimitació, semblaria lògic –i aquesta és també la nostra aportació–, semblaria lògic que aquesta delimitació fos incorporada al programa general d'actuació que planteja l'article 6, perquè si el programa ha de coordinar, ha de planificar i ha de dissenyar, en definitiva, com s'actua, vull dir, això és una forma d'actuar i això podria evitar situacions prou curioses com la que dues comarques puguin fer,

per exemple, un abocador o una planta de reciclatge a cinc o sis quilòmetres de distància per a tractar residus per a quaranta, cinquanta o seixanta mil persones, quan seria molt més útil, molt més homogeni, molt més eficaç fer una única instal·lació. I no estic parlant ara d'hipòtesis, sinó d'una proposta que conec en les comarques del Montsià i del Baix Ebre. En aquests moments, la falta d'aquests criteris fa que s'estigui parlant de dues plantes, de dos abocadors en dues possibles plantes de tractament, que estarien situats a una distància entre set i vuit quilòmetres. És possible mentre no tirem endavant la Llei, i és possible tirant endavant la Llei, si no hi ha aquest programa d'actuació i si no hi ha aquesta necessària coordinació.

Les esmenes 98 i 102 a l'article 14 parlen..., l'article parla de la regeneració d'espais, i el que plantegem és que: primera, que se suprimeixi el fet que es pugui entendre que és responsable subsidiari el titular del domini públic afectat, dit així, d'aquesta manera, perquè hi ha molts de residus abandonats amb nocturnitat –i suposem que amb *alevosía*– que és difícil de saber; a vegades no sols el domini públic són lligallos, són camins o són carreteres, sinó que són descampats en ple nucli urbà i en la mateixa Barcelona, i, d'exemples, en tenim darrerament uns quants. Si resulta que, com que no sabem qui els ha abocat, el responsable subsidiari és el propietari del domini públic, el titular del domini públic, sembla una mica contradictori. Què farem?: posarem una sanció?, obligarem el titular del domini públic a encarregar-se d'allò?, li posarem alguna sanció? El que plantegem és que, en lloc de dir-ho així, quedaria més correcte fer l'afegit que plantegem a l'esmena 102, que és la que diu que «les administracions públiques han de vetllar pel manteniment dels seus béns i sancionar aquells que provoquin danys i exigir la seva restauració». És a dir, no eludim responsabilitats de cara a les administracions públiques, però el que sí que fem és dir que no és la fórmula, aquesta que el responsable subsidiari..., ells mateixos.

I, finalment –ja obviem les transaccionals que tenim entremig–, a l'article 16 fem un afegit, quan parla d'«obligacions dels productors i dels posseïdors de residus»; l'afegit que fem és que també l'obligació aquesta va per als industrials. I diem, tant en l'una com en l'altra, que «són obligacions dels industrials», perquè no és prou dir que són obligacions dels productors i dels posseïdors, donat el concepte de productor i posseïdor que hem aprovat a l'article 3.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno.

Doncs, torn en contra: el senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Sí, gràcies, senyor president. A veure... Bé, gràcies senyor president. En aquest article 12 tenim un conjunt de transaccions a presentar, també; és un article que parla dels principis d'actuació.

Començarem..., l'esmena 82, d'Iniciativa..., és certa l'apreciació que fa el senyor Víctor Gimeno; li donem la raó amb tota la tranquil·litat i li votarem favorablement l'esmena 82.

Hi ha una transaccional a la 84, que és aquella que ja té la Mesa, doncs, del concepte d'eliminació.

I després n'hi ha una altra a l'esmena número 88, que és una transacció al Grup Popular; si l'accepta i li sembla bé, fent una petita modificació, nosaltres ens comprometríem no que aquest programa s'apliqui en un termini de quatre anys, que és pràcticament impossible, sinó que, si més no, es fiqui un límit, el Govern, perquè pugui complir amb l'elaboració de tots aquests programes, que de per si ja tenen uns terminis que els condicionen. I, per tant, entenem que seria un termini suficient, fent només una petita matisació, i és que potser estaria millor situat com una disposició transitòria aprovant això, però, en tot cas, ho deixem als serveis de la cambra, que puguin fer aquesta nova ubicació, si ho creuen convenient.

De totes formes, una lleugera passejada per les esmenes d'Iniciativa –no voldria que quedés sense comentar alguna de les qüestions–..., a l'esmena número 86, senyor Gimeno, és cert, nosaltres insistim, som una mica tossuts amb el criteri que l'article 13 entenem que compleix perfectament amb això. És a dir, estem totalment d'acord; ho mirem amb dos textos diferents, des d'òptiques diferents; entenem que l'article 13 compleix amb aquesta prevenció. Hem estat parlant abans que després, quan es facin els programes i es desenvolupi tota aquesta qüestió, aquests temes s'han de consultar, s'han de preveure; evidentment, vostè comprendrà que sempre s'haurà d'aplicar el criteri més racional possible, sempre que sigui possible de fer-ho, no?

Després, hi ha alguna altra esmena que també ha defensat alhora, que és l'esmena número 93, que –insistim en el mateix– és un concepte que nosaltres entenem millor recollit tal com està en el text de l'article 13.

I després, en l'esmena número 98, aquí sí que voldria fer un petit esment, perquè quan es va publicar el text de la Llei, abans del debat en ponència i en comissió, no es va transcriure la lletra a), i això entenem que va donar confusió a molts grups, que després van esmenar aquest article. La lletra a) diu: «El responsable directe de la regeneració» –parla de regeneració d'espais naturals– «és la persona que ha efectuat la descàrrega i, solidàriament, el productor o el posseïdor.» És a dir, nosaltres entenem que això dóna garanties més que suficients, i, alhora –fins i tot hi ha alguna esmena d'algun grup que demana..., doncs, escolti'm, les institucions, que vetllin per la conservació dels seus espais i puguin sancionar–, alhora, també pot quedar inclosa en la filosofia d'aquesta lletra, d'aquest article, doncs, també una certa obligació dels titulars del domini públic de fer aquesta acció de vetllar i de procurar que no succeeixin aquestes coses que de vegades succeeixen.

Bé, per tot això, senyor president, a l'article 12 nosaltres votarem favorablement l'esmena 82, la transacció a la 84 i la transacció a la 88, i la resta les votaríem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. *(Pausa.)*

El senyor Gimeno i la senyora Montserrat accepten aquesta transaccional; per consegüent, retiren les seves esmenes, i els altres grups hi estan conformes, de manera que

votarem en primer lloc aquestes dues transaccionals, a la... No; s'hi ha de donar lectura. Senyor secretari, aquestes dues transaccionals.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional a l'article 12; esmena transaccional a l'esmena número 88, del Partit Popular. Text de l'esmena –s'hi afegeix un nou paràgraf–: «lletra c), aquests programes s'elaboraran en el termini de quatre anys».

Esmena transaccional a l'article 12; esmena transaccional a l'esmena 84, d'Iniciativa per Catalunya. Text de l'esmena: «punt a), la suficiència de les instal·lacions de valorització i disposició del rebuig per a la gestió de tots els residus que es generen a Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Se sotmeten a votació aquestes dues transaccionals.

Vots a favor?

(El Sr. Gimeno demana per parlar.) Sí, el senyor Gimeno?

El Sr. GIMENO: Sí, per separat, senyor...

El Sr. PRESIDENT: Ho vol separar? Molt bé. Doncs, primer farem la transaccional a la 84, que és del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Esmena transaccional a la 88.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 61 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota l'esmena 82, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, se sotmeten a votació les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: la 81 i 83.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 6 vots a favor, 59 en contra i 18 abstencions.

A continuació, es vota l'esmena número 86, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

A continuació, es voten les esmenes socialistes a aquest article, que són les 85, 87, 89 i 90.

La Sra. MONTSERRAT: Que podria demanar votació separada, senyor president?

El Sr. PRESIDENT: Digui.

La Sra. MONTSERRAT: De la 85 i la 89.

El Sr. PRESIDENT: Però conjuntament?

La Sra. MONTSERRAT: Conjuntament, sí, dos grups: dos i dos.

El Sr. PRESIDENT: 85 i 89. Es voten aquestes.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 20 vots a favor, 64 en contra i 7 abstencions.

Es voten les altres esmenes socialistes a aquest article 12.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions.

A continuació, es vota l'article 12, segons el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 12 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 20 en contra i 4 abstencions.

Passem al debat de l'article 13.

Totes les esmenes han estat ja defensades, i, a més, la 91, 92 i 96, del Grup d'Esquerra Republicana, retirades. El senyor Gavín vol fer torn en contra?

El Sr. GAVÍN: Molt breument, senyor president. A aquestes alçades del debat, hem parlat a bastament i, fins i tot, repetidament d'alguns aspectes amb els quals aquestes esmenes estan relacionades –d'algunes d'elles també ha estat fet el torn en contra–, per exemple, només voldria esmentar la número 94, del Grup Socialista: a l'article... –ara no el tinc a l'abast–, potser serà l'11 o el 12, parlem de la suficiència de les instal·lacions, ens sembla, per tant, suficient. Deixar clar, en tot cas, que no és una diferència fonamental, es tracta de reproduir-ho novament o..., etcètera. Per tant, jo no esmerçaria més temps i advertiria que, aquest text d'aquest article, preferiríem conservar-lo tal com està.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem, doncs, a les votacions.

Esmena número 93, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i 9 abstencions.

Se sotmeten a votació les esmenes 94 i 95, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 29 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Se sotmet a votació, ara, el text de l'article 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 13 ha quedat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Passem a debatre l'article 24.

Totes les esmenes han estat ja defensades i, per consegüent, procedeix ara un torn en contra. El senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Article 14, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: 14. És el que ve després del 13. *(Rialles.)*

El Sr. GAVÍN: Sí, senyor president, sí. No faré torn en contra, senyor president. Hem parlat ja d'aquell text que no havia sorgit en l'article publicat; entenc que això havia justificat algunes esmenes i entenc que, després d'aquest esmenament de l'error, doncs, queda molt clar, és un molt bon text i, per tant..., fins i tot la filosofia d'algunes d'aquestes esmenes entenem que també està incorporada. Per tant, senyor president, el conservarem íntegre.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Sotmetrem a votació, en primer lloc, les esmenes del Grup Socialista, que són la 97 i la número 100, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 28 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara votaríem les esmenes del Grup d'Iniciativa, que són la 98 i la 105..., 102, millor dit: 102 i 98.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 29 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Se sotmeten ara a votació les esmenes del Grup Popular, que són la 99, la 101 i la 103.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 31 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Es vota ara l'article 14, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 14 ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions.

Passem, ara, al capítol tercer, secció primera: article 15.

El Grup d'Esquerra Republicana té l'esmena 104, que no ha estat defensada. Senyor Portabella?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president, ha estat defensada conjuntament...

El Sr. PRESIDENT: Ha estat defensada la 107.

El Sr. PORTABELLA: I la 104 també, senyor president, conjuntament amb l'esmena 12. I, en tot cas, la dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El Grup d'Iniciativa té la 105, a la qual hi ha una esmena transaccional, i el Grup Socialista, la 106. Senyor Madueño.

El Sr. MADUEÑO: Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, agruparé la 106...

El Sr. PRESIDENT: 106.

El Sr. MADUEÑO: ... 109, 113, 128, 131, 133, 138, 164, 167, 222, 236, 242, 249, 252 i 253. En deixaré dues per al final.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. MADUEÑO: En fi, amb la mateixa proposta que iniciava la meva intervenció en la defensa de les esmenes dient que les agruparia i que no les defensaria una per una, malgrat que sembla que la tònica no és aquesta, jo, amb aquesta intervenció, pràcticament donaré quasi per finalitzada la nostra intervenció de la defensa de les nostres cent esmenes que hem presentat a aquesta Llei; Llei que, com he dit en un principi, té tres parts ben diferenciades. Té cinquanta articles que són pròpiament del que podríem parlar de la gestió dels residus, que és on jo he centrat fonamentalment la nostra discrepància, la discrepància profunda amb aquesta Llei. Després hi ha quinze articles sobre la Junta de Residus, de la qual jo ja he dit que nosaltres pràcticament tenim poques discrepàncies, perquè és la translació de la Junta de Sanejament. Pràcticament, si s'hagués d'haver fet aquesta Llei només per la Junta de Residus, pràcticament no era necessària, però, ja que hi és, doncs, nosaltres veiem que..., bé, li donarem suport perquè creiem que no té més profunditat que la de modificar alguns aspectes de la Junta de Residus. I després hi ha cinquanta-vuit, pràcticament més que el fons de la Llei, cinquanta-vuit articles que fan referència a sancions i infraccions, fonamentalment. I em centraré pràcticament, en la meva última intervenció, en aquest últim capítol, que he de dir que nosaltres tenim algunes discrepàncies, però en el fons creiem que ja va bé que hi hagi un capítol en una llei que entri a parlar d'aquests aspectes, dels aspectes de les infraccions i de les sancions.

També he de dir que en aquest conjunt d'esmenes hi ha també esmenes tècniques que nosaltres consideràvem que servien per millorar el text de la Llei, però hem vist, amb sorpresa també, que ni aquestes, que eren esmenes tècniques que milloraven la Llei, pràcticament les han tingut en compte. He de dir que algunes sí que les han contemplat; esmenes tècniques, pràcticament moltes d'elles, però les que aquí ara surten no ha estat així.

Pel que fa al capítol d'infraccions i sancions, he de dir que la nostra discrepància es centra fonamentalment en el fet que vostès tenen una postura, com reflecteix la resta de la Llei, no gaire favorable a la intervenció del món local, pel que fa a la intervenció quant al tema de l'aplicació de la política d'infraccions i sancions. I és en aquest sentit que s'orienten les nostres esmenes. Esmenes que van en la línia de donar un paper més rellevant, un paper més important, un paper important i decisiu, perquè és el seu paper el que juga en el tema de la gestió dels residus al món municipal, perquè tinguin un paper important els ajuntaments, els alcal-

des, a l'hora de fixar i a l'hora d'aplicar el món de les sancions, per al compliment d'una de les seves competències més importants, com és el tema del tractament dels residus.

Vostès plantegen que quan es compleix una gran infracció per part d'una empresa o una instal·lació de gestió de residus, només sigui la Junta de Residus l'única que pugui tancar –perquè faci una infracció greu–, tancar aquestes instal·lacions. Nosaltres creiem que en el món local l'alcalde pot i hauria de tenir aquesta competència d'ordenar el tancament quan veiés que realment pot posar en risc o en perill el tema d'una instal·lació de gestió, o el tema d'una indústria.

Pel que fa al tema de la inspecció, nosaltres creiem que el món local juga un paper decisiu a l'hora del control, a l'hora de la vigilància pel que fa al tema dels residus, perquè és qui pateix més directament el problema. I, per tant, creiem que no només hi ha d'haver una inspecció de la Generalitat, una inspecció de la Junta de Residus, sinó que el personal del món local, el personal del món municipal ha de ser també una peça clau a l'hora de realitzar la inspecció de tot el tema referent als residus.

Voldria, per acabar, plantejar el tema de les quantitats de les sancions. Considerem que és una partida, un tema important i que està reflectit bé en el text de la Llei, i que, per tant, nosaltres l'únic que pensem és que les seves modificacions s'han de fer periòdicament per poder-les adaptar a la realitat.

Només, per acabar la meva intervenció –com he dit, ha estat llarga i ha estat..., l'exposició anterior, malgrat que aquesta ha sigut més curta, no?–, sí que els voldria dir que per part nostra la preocupació perquè els ciutadans i les altres institucions participin a l'hora de la despesa necessària per fer el tractament correcte, el tractament dels residus i, sobretot, pel que fa a l'afectació al medi ambient, és una preocupació no d'ara, sinó des de fa molt de temps.

Per tant, no voldríem, creiem nosaltres que no és la manera, rebre lliçons de ningú en dir que fem una política d'alertar, de crear pors a l'hora de dir que el finançament de totes aquestes noves infraestructures de tota aquesta Llei de residus generarà una postura que realment no és responsable. Creiem nosaltres que la nostra postura, la postura del Partit Socialista no només és una postura responsable, sinó que és una postura que parteix de la gran preocupació que s'ha posat de manifest al llarg dels anys sobre els temes del medi ambient.

I, per tant, aquesta preocupació és el que ens porta que la corresponsabilització no només és d'una part; la corresponsabilització és dels ciutadans, és de les institucions i, per tant, aquesta corresponsabilització és la que hem cercat en tot el debat de la Llei, en tot el procés de la Llei, i vostès no ens han donat cap tipus de satisfacció en aquest aspecte. I, per tant, el que nosaltres estem proposant és que aquesta corresponsabilització no es carregui sobre les esquenes d'una de les parts o d'algunes de les parts que estan afectades pel tema dels residus, ni es carregui sobre les esquenes dels ajuntaments, ni es carregui sobre les esquenes dels ciutadans, sinó que, quan es faci una proposició de llei que implica tota una sèrie d'obligacions, hem de preveure com es fa el finançament de totes aquestes obligacions. I el que no es pot fer és marcar tota una sèrie d'obligacions cap als ciutadans, cap als ajuntaments i després deixar en l'aire qui es farà càrrec d'aquest finançament. Això és una postura, crec jo, des de l'altra òptica, menys responsable que des de l'òptica dels que proposem que es faci una política de responsabilització quant al finançament, que paguin totes les parts implicades i no solament aquelles que vostès han plantejat en aquesta Proposició de llei, que, fonamentalment, es dirigeix cap als ajuntaments i cap als ciutadans.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño.

El Sr. GAVÍN: Senyor president?

El Sr. PRESIDENT: Sí. El senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Si no li fa res, jo també canviaré la meva metodologia. Faré el torn en contra de totes les esmenes que ha agrupat el senyor Madueño i tancaré també alguns dels elements que hem estat discutint amb les seves esmenes.

A veure. Primer faré referència a les esmenes o als punts concrets que vostè ha tocat. D'entrada, dir-li que al diputat que li parla no li fa res rebre lliçons. El diputat que li parla està sempre obert a poder aprendre i a poder rebre, doncs, cada vegada nous aprenentatges i noves coses positives dels altres, i, per tant, en aquest sentit no tingui cap problema.

Pel que fa a les sancions, jo interpreto allò que vostè deia. Entenem que l'apartat de sancions, per les esmenes que s'han presentat –vostè també ho deia–, és un apartat satisfactori. És un apartat molt satisfactori. Recordo, en altres ocasions, grans divergències pel que fa als valors de les sancions o que no eren prou complets els supòsits.

De totes formes, diu: «Els ajuntaments no poden tancar amb aquestes previsions que vostès fan». Els ajuntaments poden tancar a l'empara de la seva pròpia legislació, de les funcions que aquesta Llei no els modifica, els respecta totalment.

Respecte al que fa a l'adaptació de les sancions en el temps –m'ha semblat entendre–, hi ha una disposició final tercera i una disposició final quarta que preveuen que cada any es puguin adaptar, es pugui anar posant al dia el valor d'aquestes sancions. En una fa la previsió i en l'altra, fins i tot, diu que quan aquest increment resulti pel damunt de determinat valor, doncs, s'hauran de prendre unes tècniques especials. Si no vaig errat, s'haurà de portar en aquest Parlament, en els pressupostos, l'increment d'aquestes sancions.

Finalment, senyor Madueño, hem anat a raure al mateix tema que hem estat parlant tota l'estona: aquesta mena de recel que aquesta Llei és una Llei feta en contra d'algú, i això no és cert. Aquest recel excessiu i aquesta temença que el món municipal en pot sortir perjudicat no és certa. La voluntat nostra és que no sigui així. N'hem parlat. Jo insisteixo una vegada més en un altre d'aquests aspectes. Abans he parlat del programa i dels programes específics que també es desenvoluparan dins d'ell. Hem dit que, en aquests programes, hi participarà el món local, en la seva redacció i en la gestió. En aquests programes és on s'especificarà, pel que

fa als tipus d'instal·lacions, a les actuacions... A totes les actuacions que s'hagin de fer és on s'especificarà el repartiment dels costos o les conseqüències que puguin tenir aquests costos. Quina major garantia que això es pugui fer amb la participació dels ens locals? Quina millor garantia que aquesta? Garantia i sistema, metodologia, que és necessari, a més, per allò que li dèiem abans: per la necessitat de poder tractar cada residu i cada procés pel seu cantó. Però, en tot cas, quina millor garantia que la participació dels mateixos ens locals?

Nosaltres estem d'acord amb això que vostè deia. Nosaltres entenem que una llei, una legislació d'aquest tipus, s'ha de fer a favor de tothom, no s'ha de veure en el text, no es veu en el text –jo estic convençut que no es veu en el text– cap possibilitat de recel, i, per tant, nosaltres entenem que aquesta Llei, millorada amb algunes de les esmenes, és un marc idoni perquè és un marc que permet l'entorn i les condicions necessàries perquè el desenvolupament d'aquest procés tan dinàmic com és la lluita contra els residus es pugui fer d'una manera consensuada i positiva per al país.

Amb això, senyor president, dono contesta a totes aquestes esmenes i, bàsicament, a totes les esmenes que resten del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Passem a les votacions de l'article 25. No ha fet menció d'una esmena transaccional, la 105...

El Sr. GAVÍN: Sí. La té vostè a la Mesa, senyor president. Nosaltres donàvem...

El Sr. PRESIDENT: Ara la llegirà la senyora secretària.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional a l'esmena número 105, del Grup d'Iniciativa, a l'article 15.1. Text de l'esmena: «Valorització o disposició del rebuig dels residus».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Es vota, en primer lloc, aquesta transaccional, que suposo que el Grup d'Iniciativa l'accepta i els altres no s'oposen a la seva tramitació. *(Pausa.)*

Vots a favor de l'esmena transaccional a la 105?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'esmena... *(Pausa.)* Ja fan bé d'estar drets, perquè és la 104, de l'Esquerra Republicana.

Vots a favor...?

(Remor de veus. Pausa.)

No. La transaccional ja l'hem votat, i ara votàvem la d'Esquerra Republicana de Catalunya. Però com que estaven tots, donava la casualitat que estaven tots de peu dret, per això jo he fet la indicació que ja feien bé d'estar de peu dret.

Ara, la 104 –104–, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Ara es vota l'esmena 106, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Es vota l'article 15.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 15 ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 15 abstencions.

Passem a l'article 16.

Totes les esmenes han estat defensades. Pot, el senyor Gavín, fer un torn en contra.

El Sr. GAVÍN: Molt breument. D'algunes d'elles, lògicament, ja he fet el torn en contra. Només faré referència a alguna esmena d'Iniciativa.

La 108, per exemple. Entenem que no és convenient individualitzar determinats productors; entenem que tots han de complir igual i entenem que els industrials són productors, i creiem que en la definició de la Llei així s'entén.

Respecte a les altres, hi insisteixo, ja he fet bàsicament el torn en contra, perquè aquesta explicació serveix per a la número 108 i la 110.

Votarem en contra d'aquestes esmenes, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Votarem, en primer lloc, les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya: la 108 i la 110.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 15 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Ara es voten les esmenes 109 i 112, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

L'esmena 111, del Grup d'Esquerra Republicana, ha estat retirada, de manera que no procedeix la votació.

I ara se sotmet a votació l'article 16, segons el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 16 ha quedat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Article 17.

Esmena 114, del Grup Popular, que encara no ha estat defensada: té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Moltes gràcies. Aquesta fa esment de l'article 17, que el seu títol és «Obligacions del gestor de residus». Per tant, parla en el punt 1 i en el punt 2 de les obligacions, i en els seus apartats amb lletres, i nosaltres creiem, el Grup Popular, que, com que parla dels temes del gestor, no té cap sentit el punt 3, que parla de les obliga-

cions fixades en l'apartat primer d'aquest article, que es compon de la lletra a) fins a la lletra d), que no afecten el municipi pel que fa al servei municipal de gestió de residus, evidentment, perquè parla del tema del gestor de residus i parla del que ha de fer el gestor a la Generalitat, no? Per tant, nosaltres entenem que aquest punt número 3 és de supressió.

Res més, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Això, precisament, senyora Dolors, entenem... –perdó, Montserrat–, entenem la seva filosofia, però precisament això és una prevenció que ens van demanar els municipis, que quedés prefixat en el text que aquestes obligacions no afecten el municipi pel que fa al servei de recollida de deixalles. Per tant, nosaltres seríem partidaris de deixar-ho tal com està.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín. Procedim a la votació.

En primer lloc, l'esmena 113, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Esmena 114, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 49 en contra i 19 abstencions.

Es vota el text de l'article 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 17 ha quedat aprovat per 56 vots a favor, 12 en contra i 3 abstencions.

A l'article 18 només hi ha una esmena que no ha estat defensada, que és la 116, del Grup Popular. Té la paraula la senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Sí, senyor president. Molt breument, perquè aquesta esmena del Grup Popular coincideix amb una esmena també presentada pel Grup Socialista, que el senyor Madueño ha defensat: com que coincideixen les dues en la mateixa línia, per no ser repetitiva i donada l'hora que és, la dono per defensada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La qual cosa vol dir que no ha estat votada, la socialista. Senyora Montserrat, la socialista no ha estat votada? *(Pausa.)* No ho sap? *(Pausa.)* No, ho deia perquè, si no, hauria ja quedat...

La Sra. MONTSERRAT: No, no ha estat votada. És la 115. El que passa és que sí que ha estat defensada pel senyor Madueño.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs votarem la 115, del Grup Socialista... No. Vol fer torn en contra, senyor Gavín?

El Sr. GAVÍN: He fet abans el torn en contra d'aquesta qüestió: ja m'hi he referit, i jo entenc que és suficient.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs ara farem una sola votació, de la socialista i la popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 23 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Es vota ara l'article 18.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 18 ha quedat aprovat per 55 vots a favor, 16 en contra i 4 abstencions.

L'article 19 només té una esmena, la 117, que ja ha estat defensada. Vol fer torn en contra, o el considera fet, ja? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs procedirem a la votació d'aquesta esmena del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

A continuació, es vota l'article 19, segons el text del Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 19 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Passem a l'article 20.

Hi han dues esmenes, la 119 i la 120, que encara no han estat defensades. Són del Grup Popular. Senyora Montserrat, té la paraula.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor president. Les dono per defensades, tenint en compte que el senyor Gavín, doncs, m'ha anunciat que a la 119 fèiem una transaccional, i ja tinc el text d'aquesta transacció, senyor president.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Senyor president, en aquesta línia faré arribar a la Mesa aquesta transacció.

Pel que fa referència a l'esmena anterior, doncs, és un tema que ja n'hem parlat, i l'altra ha estat retirada. Per tant, nosaltres votarem la transacció a la 119 i, les altres, les votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Quina és la que ha estat retirada?

El Sr. GAVÍN: La 120, tinc entès que la senyora Dolors Montserrat...

La Sra. MONTSERRAT: No, senyor Gavín. He dit que les donava per defensades, tenint en compte que a la 119 vostè m'havia fet arribar la transaccional. Val?

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs procedim...

El Sr. GAVÍN: Sí, senyora. Té tota la raó i, per tant, jo,

l'únic que li podria dir en aquesta Llei, vostè vol afegir... –perdó, en aquesta esmena–, vol afegir a la lletra b) d'aquest article 20 que «els principis que ha fixat reglamentàriament garanteixin una òptima valorització.» Ens sembla que és una redundància; és a dir, els criteris..., entenem que els principis són els fixats a la mateixa Llei. Ens sembla que el text queda millor. Entenc que no és una gran objecció i preferirem deixar-ho tal com està, eh?

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gavín. La senyora secretària procedirà a donar lectura al text de la transaccional a l'esmena 119 del Grup Popular.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Text de l'esmena, article 20, lletra a): «L'existència de les plantes necessàries per acollir tots els residus que s'originen.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. La senyora Montserrat hi està d'acord i retira la 119.

I ara procedirem a la votació d'aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Es vota l'esmena 118, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 18 vots a favor, 52 en contra i 7 abstencions.

Es vota l'esmena 120, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i 4 abstencions.

Es vota el text de l'article 20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 20 ha quedat aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i 4 abstencions.

Passem a l'article 21.

Hi ha tres esmenes del Grup d'Iniciativa que no han estat defensades. Senyor Gimeno, té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Agruparia les tres i també afegiria la 129, 134 i 136, dels articles 23, 24 i 25.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. GIMENO: Les tres primeres són modificacions o millores de la redacció. Una, concretament, és al títol de l'article, que diu «Operacions de reciclatge i tractament dels residus municipals»; afegir-hi «de gestió dels rebuigs» o «de disposició dels rebuigs», amb aquella fórmula consensuada –si és que s'accepta, perquè, en definitiva, parlem de totes les operacions.

La 121 és també canviar l'apartat primer i, en lloc de dir que «el reciclatge de tractament dels residus municipals ha de ser garantit pels ens locals», diem que «tots els municipis, independentment o associats, juntament amb els consells comarcals i juntament amb l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus», etcètera... La resta coincideix amb el text. I, al punt 2, canviem «ens locals»; quan parla de titularitat dels serveis públics de reciclatge i dels ens locals, diem que la titularitat és sempre municipal. És a dir, creiem que és una correcció de forma, més que una correcció que tergiversi el sentit de la Llei.

Les altres tres esmenes, als articles 23, 24 i 25, sí que creiem que són esmenes importants, des del punt de vista de concepció alternativa a les propostes del Grup majoritari en el tema de la gestió dels residus, perquè a l'article 23 parlem del servei públic de tractament de residus especials, per part de la Generalitat, i hi ha un afegit que diu que «aquest servei es gestionarà, preferentment, de forma indirecta», és a dir, vol dir que la Generalitat ja fa l'aposta per no gestionar directament aquests residus; quan aposta preferentment per gestionar-los de forma indirecta, vol dir que buscarà la fórmula de concessions administratives o el que sigui a empreses, a organismes privats. I, això, ho fa a l'article 23 i ho fa a l'article 25, quan parla d'operacions de disposició dels rebuigs, és a dir, aquelles operacions ja de tots aquells residus no valoritzables. També diu que aquestes operacions es gestionaran preferentment de forma indirecta. Pensem que, això, no sols no s'ha de dir, sinó que no ho hauríem de plantejar; vull dir, no rebutgem la possibilitat que hi hagi algun tipus de gestió que es pugui fer de forma indirecta, però ja apostar per la via de l'empresa privada vol dir que apostem més pel concepte de negoci que pel concepte de servei, i si deixem només això a aquelles empreses que vulguin fer un negoci dels residus, és evident que no hi podem estar d'acord perquè, en aquests moments, el que ens preocupa més és la gestió dels residus com a servei, més que com a negoci.

I l'esmena 134, quan parla de la gestió consorciada, d'alguna forma també torna a plantejar el mateix: hi ha la possibilitat de concertar la gestió conjunta entre la Generalitat i els ens locals, i també ja parla de la participació dels productors i posseïdors. El que plantegem en la nostra esmena és que, tot i estar d'acord que aquesta gestió conjunta, consorciada, pugui ser amb els productors i els posseïdors, nosaltres el que afegim és que no sigui a títol individual, sinó sols quan aquests posseïdors estiguin constituïts en associacions o organitzacions sense afany de lucre.

És a dir, crec que són tres esmenes que difereixen considerablement pel fet que s'aprovin o no, cosa que no fan altres, que són matisacions simples, però aquestes són una forma d'entendre la filosofia de la Llei a la pràctica o, una altra –que en aquest cas és la nostra–, de la prioritat del servei públic per damunt del negoci privat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Esquerra Republicana té la 124. Senyor Portabella, la vol defensar?

El Sr. PORTABELLA: No, senyor president, gràcies. La dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda defensada, i té, el senyor Gavín, un torn en contra. Té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. A veure, en aquest article número 21, nosaltres hem fet arribar a la Mesa una transaccional a l'esmena 125, en què transaccionem amb el Grup Socialista, jo entenc, un text que manifesta una vegada més la nostra voluntat, la de cooperar amb els ens locals, especialment prestant ajuda tècnica per a la redacció d'estudis i projectes, com una introducció de les tantes que hem estat fent per manifestar una vegada més aquesta voluntat de col·laboració.

Pel que fa a les altres esmenes, en alguns aspectes ja han estat tocades. A l'esmena número 123, socialista, per exemple, torna a sortir el tema de la subsidiarietat, complexa administrativament, i que, de fet, ja està regulada la manera com els ajuntaments poden cedir les seves competències, en aquest cas, per exemple, als consells comarcals, i entenem que queda millor reflectit el text d'aquesta manera.

I, després, pel que fa a les esmenes d'Iniciativa, faria el torn en contra de totes les que ell ha agrupat, molt breument. La número 121 converteix el reciclatge i tractament de tots els residus en un servei públic municipal. Evidentment, la filosofia de la Llei és diferent i entenem que és millor que sigui així.

Pel que fa a la número 125, hem de tenir en compte que pot haver-hi serveis públics de titularitat d'altres ens locals –la 122, perdó–, d'altres ens locals, com, per exemple, l'entitat metropolitana, consorcis, consells comarcals, etcètera.

Després, pel que fa a les esmenes 129 i 136, també molt breument, jo li voldria dir que la priorització no és categòrica: un servei com a orientació de la voluntat política de no prestar el servei directament per l'Administració, doncs, hi és. Es tracta d'una activitat econòmica; el fet que passi a servei públic no fa perdre el seu caràcter més propi d'una gestió empresarial; és més àgil, és més eficaç, en molts aspectes, per a aquesta classe de serveis. De totes formes, jo voldria dir al senyor Gimeno, també, que les concessions tenen preus establerts; per tant, això que és un negoci és molt relatiu: és un negoci perquè és una activitat empresarial, és una activitat econòmica. Sense una activitat empresarial, el problema dels residus, no el resoldríem de cap de les maneres; hem d'entendre que aquesta gestió empresarial hi ha de ser. Per tant, és un negoci, però és un negoci absolutament transparent i absolutament lícit i correcte, no és en absolut especulatiu amb uns preus establerts prèviament.

Per tant, nosaltres defensem aquesta opció i entenem que és una opció, hi insisteixo, més operativa i que no té cap tipus d'inconvenient.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Passem a les votacions. En primer lloc, donarem lectura a l'esmena transaccional a la 125. Senyor secretari?

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional a la número 125, del Partit dels Socialistes de Catalunya. Text de l'esmena: «L'Administració de la Generalitat pot cooperar amb els ens locals, especialment prestant ajuda tècnica per a la redacció d'estudis i projectes.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Se sotmet a votació aquesta transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, votarem conjuntament les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, la 121, 122 i 126.

Vots a favor?

El Sr. MANUEL NADAL: Em permet? Votació separada de les tres.

El Sr. PRESIDENT: Cada una per separat?

El Sr. MANUEL NADAL: Sí, si us plau.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, la 121 en primer lloc.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 10 vots a favor, 57 en contra i 15 abstencions.

Esmena 122, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 70 en contra i 5 abstencions.

Esmena 123, del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 19 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

Esmena 124, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 126, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Es vota ara l'article 21, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text de l'article 21 ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem a l'article 22.

El Sr. PORTABELLA: Senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. PORTABELLA: Sol·licitaria una parada tècnica de cinc minuts per poder agilitar les votacions que queden; si li

semblés bé, ja hi estem d'acord tots els grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT: Demana la suspensió durant cinc minuts?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, se suspèn durant cinc minuts la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts de set de la tarda i tres minuts i es reprèn a les set del vespre i dos minuts.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Algun portaveu vol comunicar a la cambra a quines conclusions han arribat? *(Pausa.)*

La presidència pregunta si algun portaveu vol exposar a la cambra les conclusions a què han arribat.

El Sr. PUEYO: Senyor president, hem arribat a la conclusió d'agrupar en un llistat, del qual ha pres nota el senyor lletrat, les esmenes per a les quals hi ha previstes transaccions, deixar a banda els articles per als quals no hi ha esmenes. Però jo en aquests moments no crec que cap dels portaveus tingui un llistat exacte o exhaustiu de les agrupacions que s'han realitzat. Li suggeriria que el senyor lletrat ens donés un cop de mà.

El Sr. PRESIDENT: El senyor lletrat, el que tenia, ja ho ha passat a la presidència, de manera que la presidència farà de lletrat, en aquest cas.

El Sr. PUEYO: Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Bé, ara diré tots els articles que no tenen esmenes i, llavors, es podrien sotmetre a una sola votació. Aquests articles són: 29, 30, 34, 35, 36, 51, 54, 56, 57, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 121, 122, 123, disposició final primera, tercera, quarta, sisena, vuitena i l'annex número 2.

Han pres nota?

Doncs procedirem a fer una votació única de tots aquests articles, que –ho repeteixo– són els que no tenen cap esmena.

Vots a favor?

Tots aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 22, que sí que té esmenes. La 127, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té una transaccional, i després hi ha la 128, socialista, que ja ha estat defensada.

En primer lloc, donarem lectura a l'esmena transaccional a la 127. Senyora secretària?

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Article 23.3. Esmena transaccional a l'esmena 132, d'Esquerra.

El Sr. PRESIDENT: No: 22. A veure, a veure... Ah, no: la 127 ha estat retirada. Era d'Esquerra Republicana; retirada.

De manera que només resta la 128, socialista, que serà votada en aquest moment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Es vota l'article 22, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 22 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 18 en contra i 4 abstencions.

Passem a l'article 23.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. ESCUDÉ: Si em permetés, el nostre Grup, evidentment, no té cap inconvenient a continuar el debat ordinari, com en principi preveu el Reglament. Ara participa, igualment que els altres grups, d'aquest propòsit de si és possible..., com que fins a aquest moment ha quedat bastant clarificat –jo diria– als ulls de tots nosaltres els respectius posicionaments, amb l'afany d'agilitar el debat proposaríem –que ens semblava que és el que s'havia parlat també entre els portaveus–, a part d'això que s'ha fet ara –que sí que ha simplificat una mica, agrupar les votacions dels articles que no tenien esmenes, però això significa alleugerir deu minuts màxim la duració del debat... En canvi, el que sí que podria ser molt millor a efectes de reduir el debat és fer un únic debat o únic posicionament, si es vol fer, sobre totes les transaccions existents i presentades, fer una votació conjunta d'aquestes transaccionals i, després, posar a votació conjunta totes les esmenes de tots els grups que quedessin vives, amb la possibilitat que els grups que diguessin: «Nosaltres volem fer alguna votació diferenciada», que es digués, de tot aquest conjunt d'esmenes que queda, quina diferenciació es vol fer i, aleshores, això sí que permetria agilitar molt el debat, i amb una última votació passar a votació conjunta, amb les diferenciacions que es vulguin fer, la resta d'articles del Dictamen que, com que tenen esmena, poden ser encara conflictius. I així amb quatre votacions o cinc, o les que es volguessin fer, aleshores sí que efectivament es podria agilitar el debat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. *(El Sr. Gimeno demana per parlar.)* Sí, el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Sí, estaríem d'acord amb la proposta que feia el portaveu de Convergència i Unió. El que no ha dit és que, previ a la votació de les esmenes, el que haurem de fer és acabar de defensar, si en un o dos o en tres torns, totes les esmenes que tenim encara vives i que no han estat defensades.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Gimeno, m'haurà de perdonar, però és que estava atenent el lletrat i no sé quina proposta ha fet.

El Sr. GIMENO: Defensar les esmenes que estan per defensar encara.

El Sr. PRESIDENT: Com diu?

El Sr. GIMENO: Defensar les esmenes que encara no han estat defensades. He dit: fem les agrupacions, però prèvia defensa.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs aleshores, si els sembla bé, en primer lloc trauríem totes les transaccionals que han arribat fins aquest moment a la Mesa. Jo no sé si n'hi han més. *(Pausa.)*

La senyora secretària procedirà a la lectura d'aquestes transaccionals. *(Pausa.)*

Tots els grups tenen aquestes esmenes transaccionals? Doncs llavors ens estalviaríem la seva lectura. *(Pausa.)*

Sí, la senyora secretària, sense donar lectura íntegra a les esmenes transaccionals, sí que dirà a quins articles fan referència.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional a l'esmena 135, d'Esquerra, i 137, d'Iniciativa, a l'article 25; esmena transaccional a l'esmena 141, d'Iniciativa, a l'article 25; a l'esmena 142, d'Iniciativa, a l'article 25; a l'esmena 143, d'Iniciativa, a l'article 26; a l'esmena 132, d'Esquerra, a l'article 23; a les esmenes 144 i 146, d'Iniciativa, a l'article 27; a l'esmena 147, d'Iniciativa, a l'article 27; a l'esmena 148, d'Iniciativa, a l'article 28; a l'esmena 158, d'Iniciativa, títol de la secció tercera; a les esmenes 161, d'Esquerra, i 162, d'Iniciativa, a l'article 33; a l'esmena 165, d'Iniciativa, i 166, d'Esquerra, a l'article 37; a l'esmena 174, d'Iniciativa, a l'article 39; a l'esmena 178, d'Iniciativa, a l'article 39; a l'esmena 190, d'Iniciativa, a l'article 43; a l'esmena 277, d'Iniciativa, a l'annex 1; a l'esmena 279, d'Esquerra, i 280, d'Iniciativa, al títol de l'annex 1; a l'esmena 160, d'Esquerra, a l'article 32; a l'esmena 212, del Grup Popular, a l'article 49; a l'esmena 227, d'Esquerra, a l'article 55; a l'esmena 228, d'Esquerra, a l'article 55, i a l'esmena 233, del Grup Popular, a l'article 57.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora secretària. *(El Sr. Gavín demana per parlar.)* El senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN: Senyor president, el nostre Grup també té intenció de votar una altra esmena íntegra; si sembla correcte, es pot incorporar en aquesta mateixa votació. És l'esmena 273, del Grup d'Iniciativa, addició d'una nova disposició addicional.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, farem la votació de totes aquestes esmenes transaccionals més la 273, que diu el Grup de la majoria que votarà a favor. *(El Sr. Portabella demana per parlar.)* Sí, el Grup d'Esquerra Republicana?

El Sr. PORTABELLA: Solament, senyor president, voldria defensar dues de les esmenes que donen lloc a aquestes transaccionals.

El Sr. PRESIDENT: Dues de les esmenes... transaccionals?

El Sr. PORTABELLA: Que donen lloc a transaccionals.

El Sr. PRESIDENTA: Doncs, té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Bé, moltes gràcies. La primera fa referència a l'esmena 164 de l'Informe, a l'article 32. En aquest article es parla de la possibilitat que per a la gestió de residus es pugui sotmetre també a l'aplicació de tributs i preus públics. Nosaltres pensem que aquests tributs i preus públics han de seguir un principi de progressivitat i de sub-venció al reciclatge o, dit d'una altra manera, que aquests tributs siguin finalistes, és a dir –per dir-ho també d'una altra manera, encara que una mica redundant–, que el rendiment d'aquests tributs s'apliqui a la gestió del programa que surt a l'article 6 d'aquesta Llei.

I en relació amb l'altra esmena que defensaríem, que també es converteix en transaccional, que són les esmenes 231, 232 i 234 de l'Informe, nosaltres proposem aquí que s'incorpori, en la composició del Consell de Direcció de la Junta de Residus, un representant d'entitat ecologista de la nació catalana i també dos representants del Consell de Protecció de la Natura. Nosaltres pensem que és important que, ja que inicialment és plural aquesta composició del Consell de Direcció, doncs, s'incorpori el que nosaltres considerem un oblit o un error, que són aquests membres, bé del Consell de Protecció de la Natura, bé d'entitats ecologistes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Gavín creu que aquesta exposició és d'acord amb les transaccionals?

El Sr. GAVÍN: Sí, senyor president, aquesta exposició va en la línia del que s'havia consensuat, i em remeto al text de les transaccions que hem fet arribar a la Mesa, que entenc que responen a aquest acord.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem, doncs, a la votació conjunta de totes aquestes esmenes transaccionals més la 273, del Grup d'Iniciativa, que vota a favor el Grup de la majoria. *(Remor de veus.)* Conjuntament.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

Ara, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té inconvenient que...? Dóna per defensades totes les altres esmenes?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Les dóna per defensades; molt bé. Es poden votar conjuntament?

El Sr. PORTABELLA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, votarem conjuntament totes les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana a tots els articles i disposicions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 6 vots a favor, 56 en contra i 27 abstencions.

A continuació, votaríem conjuntament totes les esmenes del Grup Popular.

La Sra. MONTSERRAT: Senyor president, sí, les dono per defensades, perquè ja que me'n quedaven la 160..., bé no cal que els les digui, no?, senyor president? I anunciar-li que, les esmenes 238, 240 i 241, les dono per retirades i les altres, per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, moltes gràcies.

I faríem la votació conjunta de totes les esmenes del Grup Popular, exceptuant les que ha donat per retirades la senyora Montserrat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 26 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

El Grup d'Iniciativa considera necessari...? *(Remor de veus i pausa.)*

En la darrera votació, el resultat ha estat el següent: 26 vots a favor, 57 en contra i 6 abstencions.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya considera necessari defensar alguna esmena? *(Pausa.)* Doncs, té la paraula el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: El Grup d'Iniciativa considerem necessari defensar-ne unes quantes; el que sí que farem serà que les agruparem totes, en defensarem algunes quantes –les altres les donarem per defensades perquè són tècniques– i el que també farem serà posicionar-nos ja sobre la Llei i així, en una tacada, ho tractem tot; si més no perquè també, si ja hem aprovat tot el que s'havia d'aprovar, la resta ja està suspès; per tant, vull dir, anem a l'eficàcia.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, entenc que també farà explicació de vot, ja, ara.

El Sr. GIMENO: Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. GIMENO: Molt bé. De les esmenes que tenim, ja dic, a part d'algunes sobre sancions, competències dels alcaldes, delegables, i altres qüestions tècniques, jo destacaria –destacaria– l'esmena 159, que parla sobre les taxes, altres tributs i preus públics, perquè canviem el concepte que les taxes han de garantir l'autofinançament del servei –ja se n'ha parlat aquest dematí–, perquè les taxes han de garantir l'equilibri econòmico-financer del programa, pel que hem dit abans: creiem que no tot ha d'anar carregat a les taxes municipals i que és més realista, és menys agressiva, és més possibilista la nostra proposta.

També, a l'esmena 176 canviem la potestat de la Generalitat per nomenar una figura nova, inventada en aquesta Llei, que es diu «l'interventor tècnic mediambiental», que es podrà nomenar en cada planta, sense clarificar qui pagarà aquest interventor tècnic mediambiental i què és el que realment farà aquesta persona, amb una certa voluntat, evidentment, des del Govern, d'intervencionisme –si no..., per això es diu «interventor». I llavors diem que se suprimeixi això, i ho canviem per: «conforme al programa de coordinació de l'article 6, la Generalitat *pot* inspeccionar»; és obvi que és una funció pròpia de la Generalitat, i el que fem és una redundància, si volem, però de dir: no ens neguem, no estem en contra que la Generalitat pugui inspeccionar, pugui supervisar el funcionament dels centres de valorització i gestió del rebuig, però ho diem com una funció, simplement, que pot inspeccionar.

A l'article 41, a l'esmena 181, hi havia una proposta de transacció que no hem acceptat perquè Iniciativa per Catalunya consideràvem que a l'hora d'avaluar els projectes, la proposta del text diu que «es considerarà», sense especificar qui és qui considerarà, i està clar que qualsevol projecte va sempre a l'ajuntament, i com que no tots..., n'hi ha alguns que poden ser considerats activitats regulades i n'hi ha que no, en aquest Projecte de llei, vull dir, el que diem és que en les especificacions que es fa a la Llei de què és el que ha de considerar –els progressos, els avenços tecnològics aplicats, etcètera–, que per a un ajuntament pot ser inabastable –vull dir, no pot conèixer si l'empresa és moderna o no és moderna, si és prou o no és prou moderna–, el que diem és que, conjuntament, «l'Administració de la Generalitat i els ajuntaments valoraran...», perquè, si l'ajuntament no hi pot arribar, que sigui la Generalitat la que arribi a això.

Després, passem als articles 45, 46, que també creiem que hi ha bastant de discrepància, i aquí també discrepem d'altres grups de la cambra, perquè, la implantació del servei de deixalleria i de la recollida selectiva dels residus municipals, plantegem que han de ser no sols els de més de cinc mil habitants els que han d'implantar aquests serveis, sinó que han de ser tots els municipis de Catalunya; si no, es pot donar el cas paradògic que sí que la majoria dels habitants estaran subjectes a la recollida selectiva, però la gran majoria dels ajuntaments de Catalunya, que no tenen cinc mil habitants, seran..., tindran una possibilitat o no d'acollirse a la recollida selectiva. Llavors, el que plantegem és que tots tenen la mateixa obligatorietat, i, en tot cas, el que sí que facilitem és que els que no puguin fer-ho independentment, el servei aquest, que el puguin fer associats, a través dels consells comarcals o a través, a l'àrea metropolitana, de l'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus.

Diem que la Llei té una ambigüitat quan diu que es farà separada la recollida de la matèria orgànica o els residus orgànics però no diu «i de la resta de residus»; per tant, semblaria que..., o podria entendre's –en una lectura malèvola, si voleu, del Projecte– que l'únic que s'ha de fer és entregar la bossa dels residus orgànics. I el que fem és dir: «i de la resta de residus, en una segona bossa», mentre no s'instauri la recollida selectiva del conjunt d'altres productes revalorizables.

A l'esmena 205 canviàvem la voluntarietat que en aquests moments es planteja la Llei de la recollida selectiva de vidre, de paper, plàstic, cartró, etcètera, que segueix essent voluntària i, per tant, vol dir que és a les espatlles dels mateixos ajuntaments que vulguin fer això, pel fet que s'implantarà obligatòriament també això. Si no, entenem que no és una veritable recollida selectiva, si l'únic que han de fer és la separació de la matèria orgànica respecte a la resta de fracció de residus. I que això sigui fet d'acord amb el programa de gestió i d'acord amb el programa d'actuació i, òbviament, sempre, amb el finançament pertinent del Fons de gestió. Creiem que això és arribar al que hauria de ser la recollida selectiva: tots els municipis, i totes les fraccions que siguin revalorizables.

I també en aquesta hem afegit –i ho podria defensar aquí, en aquests moments– tres disposicions que intenten escurçar els terminis. A les disposicions que parlen de terminis de quatre i dos anys, el que fem Iniciativa per Catalunya és re-

duir la recollida selectiva de quatre anys a tres, i la pròrroga, de dos anys a un, perquè entenem que quatre anys és un termini prou dilatat com perquè es pugui portar a terme si comencem des de ja.

Hi ha, a l'article 47 i següents, tot el que és el concepte del Fons de gestió, i és obvi que no hi estem d'acord, amb la forma ambigua i de la forma com està plantejat, perquè no lliga, el Fons de gestió, amb el programa, i el que nosaltres plantegem és que aquest Fons estarà d'acord amb una proposta que ja ha estat rebutjada, i, per tant, no té sentit, que era al punt 6.7, a l'article 6.7, que era el de lligar els recursos amb les despeses de les entitats locals, i que comporti les obligacions de la recollida selectiva, del reciclatge, de la regeneració d'espais degradats, etcètera. Afegíem que en els recursos econòmics del Fons de gestió s'havia d'introduir el producte de la recaptació dels tributs que preveu l'article 7.2, per una qüestió de pura lògica: on ha d'anar aquesta recaptació dels tributs? No ho diu l'article corresponent, el 49, i pensem que ha de fer-se constar.

A continuació, hi havia una proposta, que lògicament tampoc no ha tingut consens, que és la del Consell de Direcció, en la qual plantejàvem dos vocals, és a dir, dos vicepresidents, un que fos representant de les entitats locals, no només que fos un representant de l'Administració de la Generalitat; que hi haguessin dos vocals en representació de l'Entitat Metropolitana, i que, en lloc de dos, hi haguessin quatre experts. Per una altra via, ja hem aprovat que hi hagi dos experts en matèria ecològica, dos experts nomenats pel Consell de Protecció de la Natura, o a proposta del Consell de Protecció de la Natura, i hi estaríem d'acord.

I ja passaria a l'últim article que tenim una esmena, que és l'article 120, la funció inspectora, que torna a parlar de l'estatut d'inspectors ambientals, aquella figura que dèiem de l'inspector tècnic mediambiental, que apareix en articles anteriors. I, llavors, el que fem aquí és clarificar qui poden ser aquests inspectors; en cas que la figura funcioni, diem: «Tenen la condició d'inspectors el personal al servei dels ajuntaments i de l'Entitat Metropolitana i de les entitats locals, designats legalment per a exercir aquestes funcions d'inspecció.» És a dir, que no és només la Generalitat la que nomenarà aquests interventors o aquests inspectors ambientals, sinó que els inspectors poden ser també funcionaris al servei dels ens locals.

I ja crec que, de les disposicions finals, ja he parlat de la del programa, he parlat de la d'escurçar els terminis de la recollida selectiva, només afegiria que també ens preocupen dues disposicions, que corresponen a l'esmena 257, que diu que els reglaments específics de l'article 5, que parla de la reglamentació i de les categories de residus, i el Reglament de classificació i de requisits dels abocadors que especifiquen l'article 29 i l'article 30, no només han d'estar als articles sinó que han d'estar a la realitat. I si parlàvem de l'ambigüitat d'un programa d'actuació que no fixava terminis i que hem fixat un termini molt ampli, de quatre anys, tan ampli com la mateixa aplicació de la Llei pel que fa a la recollida selectiva, no fixem ni aquest termini per a quan es faran aquests reglaments. Què vol dir això? Que si no hi ha reglament per com s'ha de portar un abocador o com classifiquem les categories de residus, difícilment podrem fer grans exigències a les empreses, que no s'esperaran d'aquí a quatre anys a fer una instal·lació de planta de tractament o de valorització, o un abocador o el que sigui, i mentrestant afavorirem la implantació indiscriminada i sense excessives garanties, perquè no els posarem quins són els límits que han de tindre, i, per això, el que creiem és que això s'hauria d'escurçar encara més que el termini d'un any. Pensem que hauria de ser, com a màxim, en el termini de sis mesos, per evitar la disbauxa que es pot generar a partir d'aquesta aplicació de la Llei, que autoritzarà moltes empreses a fer el que en podríem dir «el negoci dels residus». Una legislació permissiva, sense reglamentació, ens pot permetre això.

I ja acabo fent la valoració d'Iniciativa per Catalunya respecte a aquesta Llei que –ja ho hem dit- ens ha semblat que serà poc útil des del punt de vista de la seva aplicació, per les ambigüitats, per les vaguetats, per les inconcrecions; que, a més a més, diria que no ens ha convençut en absolut la necessitat de la urgència de l'aprovació pel procés que s'ha portat endavant, i que només hi han dues raons que podríem dir que justifiquen la urgència aquesta. Una podrien ser les raons estadístiques: el balanç d'aprovació de lleis per aquesta cambra és escàs i per això s'intentava, si més no, abans d'acabar aquest període parlamentari, d'entrar-ne tres de cop –només hem arribat a aquesta–, però, evidentment, les raons estadístiques no són bones; les raons estadístiques han comportat una dificultat de debat, i la prova n'és que portem pràcticament deu hores de debat de la Llei –ens n'hauríem pogut estalviar moltes si l'haguéssim debatut a la Ponència.

Pensem que una utilitat de la Llei podria ser si s'hagués aconseguit la col·laboració activa dels ciutadans, a través dels ajuntaments, i aquesta no hi és pels recels que generen aquestes indefinicions del Fons de gestió i del programa. No hi ha i no hi haurà, de moment, cap programa de coordinació, i podrem també tindre una absència total de criteris d'actuació lògics. I penseu que no estic parlant d'hipòtesis: aquest matí, crec que era el diputat senyor Madueño que també parlava d'un absurd tan gran com el que a un ajuntament tinguin piles de piles, i em comentava l'alcalde de Sabadell, i també diputat del Grup d'Iniciativa, que a Sabadell tenen trenta tones –trenta mil quilos!– de piles acumulades, i allí estan, sense saber què fer-ne. Però també va sortir aquests dies –i em consta que no és l'única, l'única situació– que hi ha ajuntaments que fan recollida selectiva del paper i després fan abocament conjunt del paper amb la resta de residus al mateix abocador; és a dir, que té un efecte jo diria que poc edificant per a aquells ciutadans que s'esforcen, es molesten a separar el seu residu de paper i de cartró, per portar-lo separadament de la resta, i després l'ajuntament, en una mala gestió, perquè no hi han les condicions –i aquesta Llei no les garanteix–, el que fa és tornar-los a agafar i llençar-los tots conjuntament.

Això no són exemples de com han d'anar, però, a més a més, el que he dit també aquest matí: hi han abocadors o projectes d'abocadors que no compleixen les garanties mínimes de lògica i d'optimització de recursos. Creiem que difícilment s'engrescarà els ajuntaments amb aquesta Llei i que arribarem al gran absurd que, d'aquí a quatre anys, serà obligatori haver instaurat –no «instaurar», sinó «haver instaurat», perquè hem dit de la necessitat de la tasca educativa prèvia– la recollida selectiva sense que hi hagi un programa d'actuació, perquè tenim també quatre anys per a fer un programa. Vol dir que els ajuntaments s'hauran d'espavilar pel seu compte, que els ens locals s'hauran d'espavilar pel seu compte per veure com instauren aquests serveis, perquè la Generalitat no els orientarà, no els coordinarà, no elaborarà aquestes necessàries funcions de coordinació, perquè té quatre anys de temps –segons aquesta famosa esmena que s'ha aprovat– per a fer el programa.

I, llavors, d'aquí, el que veníem a dir del segon motiu de la urgència..., la raó estadística ha significat tot això. La segona part de la raó de la urgència podria ser que, amb la permissivitat del programa i la inexistència dels reglaments, el que sí que es pot fer és que la Llei pugui servir de coartada per al gran negoci dels residus, i avui és una indústria emergent, i hi ha empreses, hi ha grans empreses que el que fan és reconvertir les seves activitats; i hi ha revistes especialitzades del món de l'empresa que estan parlant del «negoci verd». Llavors, el que pensem és que la urgència pot estar motivada perquè hi ha diverses peticions dels calaixos del Departament de Medi Ambient, o dels calaixos del Govern de la Generalitat, per a tirar endavant abocadors, incineradores, etcètera. I amb aquesta característica de la preferència, de la gestió indirecta de caràcter preferent, el que poden fer és deixar que apliquem aquella llei del campi-qui-pugui, que el que sigui més espavilat sigui el que implanti millor el negoci, que no hi haurà control, perquè no hi ha mitjans per a fer el control, i que, en definitiva, dintre de quatre anys ens trobem un negoci pròsper, el negoci dels residus. I d'aquí voldria tornar a l'objectiu, quan el senyor Gavín, Isidre Gavín, em deia que l'objectiu era coincident o pràcticament coincident, l'objectiu de l'article 2, quan jo li deia que l'objectiu de la Llei no és gestionar els residus, sinó afavorir la minimització en la producció dels residus i reduir la seva perillositat. D'aquí es dedueix... –d'això, ni me n'ha parlat quan ha fet la intervenció de l'article 2–, és a dir, si l'objectiu és gestionar residus, una fórmula és la gestió per la via indirecta, i aquest podria ser l'argument més important per tirar endavant aquesta Llei.

És obvi que a Iniciativa no compartim aquesta voluntat simple de fer gestió dels residus. El que volíem era una llei més positiva, una llei que anés a invertir els costums i les pràctiques cada vegada de produir més residus i de seguir plantejant aquella vella dada estadística que és més evolucionat un país que produeix més residus per càpita, i, si no en produïm tants com els països del costat vol dir que encara n'hem de produir més per posar-nos a la seva altura. No hem d'anar per aquí –i això és un índex de desenvolupament que s'utilitza a molts llocs–, no hem d'anar per aquí, havíem d'invertir-ho, i, a la Llei –encara que en els primers articles, quan hem parlat de la sensibilització, de la minimització, dels processos, del programa, etcètera, sí que hi ha una mica d'acord, pel que fa referència a la gestió pràctica–, d'això no hi ha hagut res de res.

Per això el nostre rebuig global a aquesta segona part de la Llei, al que és la part pràctica, i per això la nostra poca confiança que aquesta Llei serà útil per als fins que necessita el país i per als fins que necessitem el conjunt dels ciutadans de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra? Té la paraula el senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN: Gràcies, senyor president. Bé, un té la temptació, després de sentir l'última part, o un tros de l'última part de la intervenció del senyor Gimeno, de no esmerçar-se massa en la justificació o en els raonaments que ens han portat a rebutjar algunes de les esmenes que vostè ha defensat també ara, fa un moment. Perquè, és clar, partir de la base de dir: «molt bé, doncs, al final tenim aquesta Llei, però, com que vostès no organitzaran, no realitzaran, no executaran, no coordinaran, no faran, no programaran..., doncs vol dir que això no servirà per a res.» Bé, és evident que amb un plantejament com aquest, amb una òptica com aquesta, per molt que jo li pogués explicar, ni justificar, ni discutir moltes de les esmenes –com hem estat fent–, ni tan sols el fet que li n'haguem acceptat unes quantes, amb una actitud com aquesta és molt difícil que jo el pugui arribar a convèncer que aquesta Llei és una bona llei.

També faré referència a alguna de les coses que vostè ha dit al final. Diu: «Escolti'm, hi ha, fins i tot, una certa contradicció. Per què aquesta urgència?» –diu vostè. Diu: «Per una qüestió parlamentària, simplement, o...», i també fa tota una sèrie de judicis de valor amb els quals, evidentment, no estic gens d'acord. Però alhora ens parla que hi ha piles, que hi ha problemes, que hi ha situacions que s'han de resoldre. Doncs aquest és el motiu. Hi insisteixo: amb la seva predisposició no crec que l'arribi a convèncer.

La reforma de la Junta de Residus és urgent: si no creem, canviant la seva naturalesa jurídica, un instrument prou àgil, no podrem realitzar les instal·lacions, per exemple, o altres qüestions que tothom coincideix que són necessàries. El servei públic de tractament de determinats residus per part de la Generalitat, nosaltres entenem i defensem que també és urgent. Entenem que és urgent el registre, per començar a clarificar la situació de les empreses i de les instal·lacions que estan en funcionament. Per això creiem que aquesta Llei és urgent i que, per tant, qualsevol dels judicis de valor que vostè ha fet, doncs, a mi personalment..., no és que em sàpiguen greu, personalment, però entenc que no estan justificats i jo no els comparteixo.

De totes formes, a pesar de tot, sí que em permetré, per..., a pesar de tot, per alguna mena de cortesia parlamentària, doncs, sí que, encara que després de la seva explicació de motius no tindria massa sentit, explicar-li algunes de les esmenes que vostè ha estat dient, no?

Per exemple, municipis de menys de cinc mil habitants. Miri, l'objectiu és que a tot el país puguem fer la recollida selectiva. La Llei evidentment no impedeix que els municipis de menys de cinc mil habitants no ho facin: la Llei obliga que ho facin els de més de cinc mil habitants. També coneix vostè la legislació bàsica municipal, la legislació de bases de règim local, la Llei de bases de règim local, que fa referència als municipis de més de cinc mil habitants. Aquest és un objectiu que jo entenc que com a país és assumible. Vostè coneix el territori tan bé com jo i sap que molts municipis de menys de cinc mil habitants –molts potser no, però la immensa majoria dels municipis petits, i el país n'és ple– molt probablement no estan en condicions de fer això. I també li diré una altra cosa: els consells comarcals, com a instrument de recolzament i d'aglutinar totes aquestes tasques i funcions que moltes vegades els ajuntaments no arriben a fer, molts consells que ja ho estan fent en aquests moments, sí que són un instrument molt vàlid, i això la Llei ho preveu perfectament. Per tant, pel que fa a aquesta obligació, nosaltres no estem d'acord amb l'obligació per aquests motius que li he explicat. Això entenem que seria inoperant. Evidentment la porta està oberta. Desitgem que es pugui tirar endavant.

Bé, després podríem fer un esment, també, de l'esmena 159. L'esmena 159 –no llegiré el text, vostè ja el coneix–, jo aquí li diria molt breument que el principi d'autofinançament és l'establert a la normativa fiscal de la hisenda pública. És per això que en parlem. Al concepte d'equilibri econòmic financer, vostè li dóna una interpretació que, segons el punt de vista tècnic i segons el nostre punt de vista, no és el correcte. El concepte d'equilibri econòmic financer és més propi de les condicions dels contractes de gestió de serveis, és a dir de relacions entre Administració i entitat privada. Nosaltres entenem que, estant d'acord bàsicament en la filosofia, és més lògic parlar d'autofinançament.

Podríem parlar d'alguna altra esmena, també. El tema de... Perdó, un moment, és qüestió de no perdre's. *(Pausa.)*

Bé, el tema del Fons, per exemple, no? Del tema del Fons n'hem parlat moltes vegades. Evidentment, el fet d'ara accelerar la discussió, evidentment no ens hi oposem, perquè és una llei molt llarga i, per tant, doncs, ens ha permès parlar de molts temes, però no tant d'altres. És una llei larguíssima. És una llei, a més, molt complerta. N'hem parlat en general, no hem entrat en qüestions particulars. Jo entenc que és qüestió de fer una bona lectura del text.

Fons de residus. Escolti, el Fons està creat, precisament, per poder finançar i per poder suportar les actuacions i les infraestructures i les accions que siguin necessàries. I evidentment que hi ha la diferència, el matís, que ha estat planejant en tot el debat, i que planeja en les seves esmenes, de si amb aquests fons, o amb aquests recursos, s'ha d'arribar a pagar els escreixos de costos que hi pugui haver per part de l'Administració municipal. N'hem parlat molt. Nosaltres hem fet xifres, hem fet números. Hi ha qui diu que no hi està d'acord. Hi ha converses amb el món municipal respecte a aquests càlculs i aquestes valoracions. Jo insisteixo a defensar que els programes, que són els que marcaran les exigències, marcaran també els recursos a disposició. Defenso també que amb tota claredat la recollida selectiva, a mitjà i llarg termini, clarissimament, té un estalvi, té un estalvi. Que a curt termini és possible que no? Per això hi haurà els programes que desenvoluparan aquestes actuacions. I, per tant, jo insisteixo en el criteri que és una llei que té les reserves i les proteccions i les garanties suficients perquè aquest procés es pugui dur a terme amb tota la tranquil·litat.

Podríem parlar de l'interventor. N'hem parlat aquest matí. I jo, si de cas, acabaria amb això –hem parlat de tots els temes, pràcticament.

Només, per acabar, faria una insistència més en aquesta predisposició, que jo entenc que no és una bona predisposició per a la Llei. Recordi bé les seves paraules. No és una actitud positiva. I jo entenc que el món municipal de Catalunya la tindrà, aquesta actitud positiva, perquè és un problema que ens afecta a tots, que ens hi hem de ficar de debò i que, per part del Departament i per part de la Generalitat, hi haurà la recepció i la sensibilitat, la col·laboració i la prudència i el recolzament necessari perquè això es pugui fer.

Per això defensem la Llei. Per això vostè, doncs, manifesta la seva posició. Li demano, en tot cas, el sacrifici o l'esforç d'aquest marge de confiança que jo personalment li demano, en nom del meu Grup, i del Govern també, pel que fa al text d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gavín.

Votaríem totes les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat refusades per 5 vots a favor, 55 en contra i 24 abstencions.

Ara el portaveu del Grup Socialista pot defensar les esmenes que estimi convenient, abans de procedir a la votació de les del seu Grup.

El Sr. MADUEÑO: Senyor president, les dono per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I suposo que el senyor Gavín dóna per fet el torn en contra. *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, se sotmeten a votació totes les esmenes pendents del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 55 en contra i 13 abstencions.

Seguidament votarem tots els articles no votats, o sigui, a partir del 23 –aquest 23 inclòs–, tots, incloent-hi l'exposició de motius, el títol i títols de la Llei.

El Sr. PORTABELLA: Un moment.

El Sr. PRESIDENT: Sí. El senyor Portabella.

El Sr. PORTABELLA: Un a un, els votarem?

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. PORTABELLA: Un a un, els votarem?

El Sr. PRESIDENT: Els articles?

El Sr. PORTABELLA: Els articles.

El Sr. PRESIDENT: No. Els anava a votar globalment.

El Sr. PORTABELLA: No. Doncs, demanaríem votació separada del 23, del 27, del 46, del 67, del 87, del 120, de l'addicional cinquena, de l'addicional segona i dels annexos. Per separat, sisplau.

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament, es poden votar, aquests?

El Sr. PORTABELLA: No, senyor president. En tot cas podríem agrupar en un mateix bloc, dintre dels que he citat, el 23, el 46 i l'addicional cinquena.

El Sr. PRESIDENT: I els altres un per un?

El Sr. PORTABELLA: No, no. Conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Els altres conjuntament. O sigui, dos blocs?

El Sr. PORTABELLA: Sí. Hi hauria un bloc...

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí. D'acord.

El Sr. PORTABELLA: ... dels que no s'han anomenat i, dintre dels que he anomenat, dos blocs.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Lo Grup Popular hauria fet un esforç d'arribar a votar a favor estos articles, no?, en una votació única, tenint en compte la quantitat d'esmenes que s'han acceptat, però, respectant lo criteri d'Esquerra Republicana, que vol votació separada, nosaltres també tenim alguns articles que ens interessa votació separada i, per consegüent, demanem a la presidència que se sotmetin a votació un a un.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, comencem pel 23.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article 23 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, 10 en contra i 17 abstencions.

Article 24.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 24 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Article 25.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 24 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, 5 en contra i 17 abstencions. *(Remor de veus.)* Era el 25, aquest, eh?

Article 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 26 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Article 27.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 27 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

L'article 28.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 28 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem a l'article 31. *(Remor de veus.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 31 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Se sotmet a votació l'article 32.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 32 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

L'article 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 33 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Se sotmet a votació ara l'article 37.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 37 ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem a l'article 38.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 38 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Article 39.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 39 ha quedat aprovat per 67 vots a favor, 5 en contra i 17 abstencions.

Article 40.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 40 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Article 41.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 41 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.
Article 42.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 42 ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 17 en contra i 7 abstencions.
Article 43.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 43 ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 21 en contra i 3 abstencions.
Article 44.
Vots a favor?
Vots en contra...? Senyor Camps, hi vota en contra? *(Rialles.)*
Abstencions?
L'article 44 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.
Article 45.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 45 ha quedat aprovat per 66 vots a favor, 4 en contra i 17 abstencions.
Article 46.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 46 ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 3 abstencions.
Article 47.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
(Remor de veus.)
L'article 47 ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 21 en contra i 8 abstencions. Silenci...
Votem l'article 48.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 48 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.
Es vota l'article 49.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 49 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, 17 en contra i 9 abstencions.
Article 50.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 50 ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 17 en contra i 12 abstencions.
Es vota ara l'article 52.
Vots a favor?
L'article 52 ha quedat aprovat per unanimitat.
Article 53.
Vots a favor?
L'article 53 ha quedat aprovat per unanimitat.
L'article 55.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 55 ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.
Article 57.
Vots a favor?
(Remor de veus.) El que està votat és el 56. El 57 no està votat.
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 57 ha quedat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.
Es vota ara l'article 60.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 60 ha quedat aprovat per 68 vots a favor, 18 en contra i 3 abstencions.
El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...
El Sr. PRESIDENT: Senyor Curto, per què demana la paraula?
El Sr. CURTO I CASADÓ: Per a sol·licitar a la presidència –si hi estan d'acord els altres grups– que, a la vista dels antecedents que tenim, podríem fer una votació única de tots los articles que queden..., no sé... *(Remor de veus.)* Senyor president, no he dit res, retiro el que he dit.
El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president...
El Sr. PRESIDENT: Sí? El senyor Carod-Rovira.
El Sr. CAROD-ROVIRA: Si m'ho permet, acabaria la frase que havia iniciat el senyor Curto: la intenció que havíem acordat, juntament amb algun altre portaveu, era de poder votar conjuntament tots els articles que resten i, després sí, separadament, la resta del que quedés del text de la Llei, les addicionals; però, en tot cas, el text articulat, tots els articles, de cop en una sola votació.
El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs es votaran tots els articles fins al final, o sigui, a partir del 60, que ha quedat votat darrerament, fins al final. L'articulat.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La resta d'articulat ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Ara, quant a les disposicions finals, derogatòries, transitòries, addicionals, exposició de motius, títol i títols... *(El Sr. Carod-Rovira demana per parlar.)* Sí, el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor president. No hi hauria inconvenient, per part nostra almenys, que pogués anar en una votació única.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Cap altre grup diu res? De manera que es vota conjuntament la resta de la Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta de la Llei ha quedat aprovada per 62 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Ara, la presidència proposa ampliar l'ordre del dia...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Em sembla que hi ha algun grup, com per exemple el nostre, que tenia intenció de fer una breu i concisa explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Explicació de vot? Doncs té la paraula.

El Sr. PORTABELLA: Bé, sí gràcies, senyor president. Em sembla que tots estem ja bastant cansats i atabalats. Jo tenia intenció, en l'argumentació final de vot... *(Pausa.)*

Bé, tornaré a començar, perquè no havia pràcticament dissenyat el que seria el que volia dir, però sí que canviaria l'argumentació final, que era referent, en concret, als aspectes de la Llei, per una valoració, un enfocament molt més genèric, perquè és el que trobo que ha faltat en tot el que han estat les esmenes, la defensa de les esmenes que s'ha anat fent d'aquesta Llei.

Mirin, per al Grup Parlamentari d'Esquerra –i això es desprèn de la votació que s'ha dut a terme– aquesta és una llei bastant interessant i bastant important. Sens dubte hi han alguns aspectes que podríem dir que no estan prou ben solucionats o que estan poc concretats o que tenen una indefinició que no ens acaba de convèncer, però globalment nosaltres considerem que és una llei interessant perquè representa avenços significatius en relació a com s'han estat tractant els residus fins ara. Probablement, quan una llei aixeca tanta expectació com la que ha aixecat aquesta és perquè té una incidència sobre el territori important. El tema dels residus en té, d'incidència sobre el territori, i la té més aviat en negatiu que no en positiu: per cada bona notícia que ens arriba de la banda de residus, ens n'arriben un grapat –i aquests dies els diaris en van plens–, de males notícies relacionades amb els residus.

Nosaltres pensem que aquesta Llei pot representar un veritable punt d'inflexió en la manera com s'estan tractant els residus a Catalunya fins ara, i en posaré dos exemples. Un exemple, per exemple, és el del residu mínim, el conegut projecte del CEPA, un projecte de recollida selectiva important, que actualment només té incidència en menys d'un 1% de la població de Catalunya. I posaré un altre exemple, a l'altre costat, si volen vostès: el d'una empresa, TERSA –que no cal dir que té una bona gestió, no hi ha res a dir de la manera com fa la seva feina–, que gestiona bona part dels residus de l'àrea metropolitana i que actualment tracta aquests residus de la manera següent: un 77% els aboca, un 21% els incinera i només un 2% els recicla. Cal que es produeixi un canvi en la manera de gestionar els residus, en la manera de tractar els residus, i pensem que aquesta Llei és una llei que obre la porta que això sigui possible, que bascula cap al reciclatge i no cap a altres sistemes de tractament que no són tan positius ecològicament.

Pensem també que això ens ajudarà a eixugar la distància que ens separa d'Europa. No descobrim res, s'ha dit diverses vegades en el Ple, i és cert: no és que siguem els capdavanters a intentar implantar la recollida selectiva, les deixalleries, el reciclatge, sinó que som els del furgó de la cua, i per tant és «urgent» –entre cometes– que aquesta Llei s'aprovi per aquest motiu, per poder anar escurçant distàncies amb l'Europa de què tantes vegades es parla per altres elements.

També pensem que tindrà una importància gran en relació amb la competitivitat de les empreses. Sovint –i això ho he utilitzat també en una argumentació d'una esmena– els temes ambientals tenen tendència a ser considerats temes eteris, temes no concretables, temes de més a més; no s'acostumen a vincular amb el que és el projecte de qualitat d'un país. En el futur, les empreses, per exemple, d'envasos i embalatges que no tinguin prevista la seva recollida tindran problemes de mercat; fins i tot per a l'exportació, fins i tot per a la importació. Això, per exemple, ja ha passat aquí: empreses catalanes que porten –i ara penso en la indústria del cava–, que porten els seus productes a altres països, per exemple, a Alemanya, han de pagar el punt verd per poder vendre els seus productes allà. Tot aquest sistema a què tendeix Europa aquí encara ens falta i, per tant, cal que l'incorporem amb la màxima rapidesa, i que quedi clar també que el fet de fer això no implica un cost addicional econòmic per sobre de tot, sinó que, per sobre de tot, el que implica és entrar en competitivitat.

I també voldria recordar una altra cosa. Generalment, els temes de medi ambient se'ls veu com a elements que penalitzen les economies, ja sigui dels municipis, ja sigui d'un govern nacional, etcètera. L'altre dia, llegint el diari, el senyor Delors, quan feia el seu projecte per mirar de sortir d'aquest atzucac, d'aquesta recessió econòmica que hi ha a Europa, un dels punts era potenciar el medi ambient, potenciar les indústries del medi ambient. També en aquests elements s'han de tenir en compte els temes de medi ambient, que també generen llocs de treball, que també intervenen en el que és el desenvolupament, en definitiva, de la qualitat de vida.

I aquí també tenim alguna discrepància amb l'enfocament global, genèric, que s'ha donat d'aquesta Llei a nivell municipal. Nosaltres hem defensat algunes esmenes –algunes de les quals han estat transaccionades– en les quals defensàvem aferrissadament el manteniment de les competències dels municipis, però els municipis també han

de tenir en compte que l'única via de créixer no és només en quantitat, sinó també en qualitat, i que hi hagi recollida selectiva, i que es puguin realment trobar els canals de comercialització –que, d'altra banda, és un dels importants forats que té la Llei, que no preveu això–, això és augmentar, incrementar la població del municipi, un municipi determinat, en qualitat de vida, i créixer, però en qualitat de vida –potser no quant a volum.

Nosaltres pensem que algunes de les aportacions que ha fet el Grup Parlamentari d'Esquerra a aquesta Llei són interessants. Voldria citar la de l'article 13, que ens permetrà sotmetre a control les regulacions de residus exteriors –i no en faré l'explicació, perquè ja l'he feta quan he defensat aquesta esmena. Pensem també que és important el fet que s'hagi donat prioritat al tema dels envasos i embalatges –que, com ja he dit també en defensar l'esmena, representa el 60% dels residus que es generen. Pensem també que hem ajudat a accentuar el respecte a l'autonomia municipal...

El Sr. PRESIDENT: Vagi acabant, eh?, que s'ha encès el llum...

El Sr. PORTABELLA: Sí, gràcies, senyor president. I, d'alguna manera, introduir una variant en la composició del Consell de Direcció de la Junta de Residus, amb l'entrada de membres tècnics, membres qualificats d'entitats ecologistes.

En definitiva, jo li he volgut donar una orientació positiva, a aquesta intervenció, fruit de com ha anat tot plegat. Hi han elements, hi han elements per a la crítica: nosaltres qüestionem –i també ho hem dit– el tema de la matèria orgànica, el tema de la comercialització, el Fons de gestió, que no ha quedat clar del tot, fins i tot la implantació de les deixalleries; tot el que és la transició cap a aquest sistema que funcioni. Nosaltres, el que sí que assegurem és que farem un seguiment exhaustiu d'aquesta Llei, que pot ser que tingui problemes d'aplicació, però que, sens dubte, és anar cap al futur que aquesta Llei s'apliqui.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Portabella. Sí, el senyor Madueño té la paraula. Recordo als senyors portaveus que el termini que fixa el Reglament són cinc minuts, eh?, per a l'explicació de vot.

El Sr. MADUEÑO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hi ha tres tipus de lleis que es fan en el Parlament: hi ha lleis de principis, que es fan, a vegades, per després..., amb interès de no complir-les, com ha passat en el passat amb les lleis de residus; es fan també lleis per complicar el nivell administratiu de Catalunya, com ha passat amb les lleis d'ordenació del territori, o lleis que imposen obligacions per després no donar els recursos suficients per tirar-les endavant, com ha passat amb la Llei de l'Entitat Metropolitana del Transport. I nosaltres pensem que aquesta, aquesta Llei, pràcticament compleix els tres aspectes d'aquestes lleis, i per això nosaltres hem votat l'esmena de retorn. Hem votat una esmena de retorn perquè creiem que aquesta Llei, realment, té aquests tres aspectes que creiem nosaltres que no serveixen per portar endavant la solució d'un problema que per a tots –en això sí que coincidim tots– és un problema greu.

I l'hem votada en contra, fonamentalment, hem votat en contra o, en general, hem votat en contra de l'esperit d'aquesta Llei perquè, per nosaltres, hi havia tres aspectes fonamentals que havíem proposat pactar-los, que havíem proposat dialogar-los per arribar a un gran consens, perquè aquesta Llei, creiem nosaltres, no es pot imposar des de cap Administració, sinó que s'ha d'aconseguir realment que hi hagi una implicació de tots els sectors de la societat. I aquests tres aspectes fonamentals ja els he desgranat durant la meva intervenció, i simplement vull dir que aquests aspectes, els tres aspectes fonamentals, eren la necessitat que tenim no només de declarar uns grans principis amb els quals tots estem d'acord, que estan en l'esperit de la legislació europea, de la legislació internacional, sinó que, fonamentalment, necessitem a Catalunya concretar la necessitat de programar, planificar, ordenar, concretar les actuacions necessàries per a resoldre aquest problema. Però no per a resoldre'l en el futur, sinó per a resoldre'l demà, perquè el problema dels bidons, els problemes dels residus abocats, els tenim cada dia: no els tindrem d'aquí a quatre anys, d'aquí a sis anys, com ens proposa la Llei en molts aspectes.

Una llei que hem dit que afecta les competències municipals, una llei que realment incideix d'una manera, creiem nosaltres, que complica l'activitat administrativa, les competències de les administracions municipals, i fins i tot jo diria que va en alguns aspectes molt negativament a un cert control, a una certa confrontació amb l'Administració local, com és el que he dit abans, el tema dels interventors: fixar, posar dintre dels organismes de gestió dels municipis, uns interventors de l'Administració, crec jo que no és «de rebut», i això, realment és una manifestació que no es fan bé, no es fan bé, els aspectes de les competències municipals.

I hem votat també..., hem manifestat el nostre desacord per tot el tema del finançament. Creiem nosaltres que una llei com aquesta, amb les implicacions que té, hauria d'haver resolt el tema del finançament i dels recursos necessaris per posar-la en pràctica.

I una altra qüestió que nosaltres hem posat de manifest és que no comprenem, no hem comprès, la pressa a aprovar aquesta Llei i la forma com s'ha portat aquesta Llei. I, després, per què no comprenem això? Perquè..., una pressa a aprovar una legislació i després una lentitud total a l'hora d'aplicar aquesta legislació, per més progressista que sembli.

Per tant, creiem nosaltres que aquesta Llei hauria d'haver portat un debat molt més profund per clarificar no només aspectes de forma, no només aspectes de desconfiança, sinó aspectes de fons, perquè aquests principis en els quals coincidim molts de nosaltres no només quedin en el paper, sinó que després es puguin materialitzar; per tant, considerem que és una llei insuficient i una llei que pot crear confusió a l'hora de ser aplicada pel agents responsables de la gestió dels residus.

Per tant, creiem nosaltres que possiblement aquesta Llei, més que resoldre el problema, pugui complicar-lo, i que a partir d'aquest moment tinguem una altra llei que, en el moment que demanem la seva aplicació, sobretot del que és l'esperit, no les concrecions, perquè difícilment podrem demanar les concrecions, ens trobarem que en el moment de demanar les exigències de l'aplicació de tot el que conté la Llei ens trobarem que ens proposaran una nova modificació de la legislació de residus. I, nosaltres, pensin que, cada vegada que es proposa una nova modificació de la legislació, el que més ens preocupa és que no s'hagi complert la part que vam aprovar els anys anteriors. Per tant, la nostra postura ha estat clara i meridiana, a favor d'una modificació de la gestió de residus per buscar l'aprofitament i el contingut que hi ha en els recursos que utilitzem, però creiem que aquest no és el millor mètode ni la millor forma ni la millor llei per resoldre aquest problema.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Madueño. Si no hi ha més peticions d'explicació de vot... *(Pausa.)*

Modificació de l'ordre del dia

La presidència ha de fer una petició a la cambra, en el sentit d'ampliar l'ordre del dia per incloure-hi una proposta de resolució que arrenca d'un acord d'aquest plenari, quan va acordar la creació d'una comissió d'estudi de les dificultats d'utilització del llenguatge de signes, que el plenari li va marcar un període de temps que finalitza el mes de juny del 93. És a dir, en aquests moments, i com que la Comissió no ha acabat els seus treballs, tots els grups de la cambra han proposat la següent Proposta de resolució: «Es perllonga l'activitat de la Comissió d'Estudi de les Dificultats de la Utilització del Llenguatge de Signes fins a la fi del mes de novembre de 1993, per tal que pugui cloure adequadament els seus treballs».

Amb la finalitat de cobrir i donar compliment a totes les formalitats reglamentàries, faríem dues votacions, una d'ampliació de l'ordre del dia, i després, si s'aprova, la Proposta de resolució.

Primera votació: s'aprova l'ampliació de l'ordre del dia?

Es volen posar drets?

La proposta d'ampliació de l'ordre del dia s'ha aprovat per unanimitat.

Proposta de resolució per la qual es perllonga l'activitat de la Comissió d'Estudi de les Dificultats de la Utilització del Llenguatge de Signes

I a continuació se sotmet a votació la Proposta de resolució **que ha llegit la presidència abans.**

Vots a favor?

La Proposta de resolució ha quedat aprovada per unanimitat.

Alteració de l'ordre del dia

A continuació la presidència demana l'assentiment per alterar l'ordre del dia en el sentit que en aquests moments es tramiti el punt número 13, que és la interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de la dona dintre del marc del nou Pla d'igualtat, presentada per la diputada senyora Rosa Vandellós.

Hi ha l'assentiment? *(Pausa.)* Doncs la senyora Rosa Vandellós té la paraula.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política general de la dona dintre del marc del nou Pla d'igualtat (1993-1996)

La Sra. VANDELLÓS: Gràcies, senyor president. Donada l'hora, i donat també la jornada que hem tingut avui, seré al més breu possible, però el fet també que estigués aquí el senyor conseller ha fet que féssim ara la interpel·lació i no la deixéssim per a demà i no fer-lo venir una altra vegada.

Senyores i senyors diputats, torno a pujar a aquesta tribuna per a parlar avui d'un tema ben diferent al de la meva primera interpel·lació. Diferent en contingut, però no en interès, malgrat que aquest interès no sigui per a tothom igual. I és que, en parlar de temes sobre la dona, sempre sorgeix la dicotomia entre la part que es queixa de no tenir allò que li correspon i la part que es queixa també d'escoltar sempre les mateixes paraules. Tot això és cert, i cadascú té la seva part de raó, però és també el senyal més evident que les coses canvien poc, o ho fan d'una manera lenta i de vegades poc profitosa.

El paper reivindicatiu de la dona dintre de la nostra societat no pot parar mentre el principi d'igualtat sigui només això: un principi, una meta a aconseguir, i no una finalitat assolida i assumida per tots els seus membres, homes i dones.

Però, tot i així, darrerament s'ha aconseguit una major sensibilització social i, com a conseqüència, una modificació de postures davant la situació de les dones. Aquest fet ha estat possible, en part, gràcies a campanyes sobre canvis d'actituds dutes a terme a través dels mitjans de comunicació, però sobretot a la incidència que ha tingut la difusió d'estudis i investigacions sobre el tema i que han anat realitzant els diferents instituts que s'han creat en algunes comunitats –entre elles la nostra, a través de l'Institut Català de la Dona–, estudis i propostes canalitzades a través dels anomenats plans d'igualtat.

L'any 1989, el Consell Executiu, a proposta del molt honorable president de la Generalitat, que a la vegada és també president de l'Institut Català de la Dona, aprova el primer Pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats per a les dones, amb una durada fins a l'any 92.

Sis blocs constituïen aquest Pla, i crec que és bo recordar-los en aquest moment: el primer era completar l'equiparació legal entre els homes i les dones; el segon abastava les

mesures de protecció de la dona enfront de situacions límit; el tercer, protegir íntegrament la família i la maternitat; el quart, educar en la igualtat; el cinquè, incentivar el reconeixement social dels valors igualitaris, i el sisè, fomentar la presència activa de les dones en la vida social.

L'any 91, a dos anys de l'aplicació teòrica de les mesures d'aquest Pla, el nostre Grup, a través de la il·lustre diputada i companya Rosa Barenys, presenta a aquesta cambra una interpel·lació per a tenir notícia del grau de compliment d'aquest primer Pla. Les respostes per part de l'honorable conseller de Justícia, senyor Bassols, van ser força ambigües i fins i tot buides de contingut. Han passat dos anys més i la informació que tenim al respecte segueix essent la mateixa, però no penso fer ara i aquí cap valoració sobre aquest Pla. Crec que l'abast de l'acompliment real i efectiu dels seus continguts mereix una altra interpel·lació específica, i així ho anunciem a partir d'aquest moment. Però cal també conèixer l'abast del nou Pla, i és per això que retorno al fil de la interpel·lació i al seu enunciat.

En acabar l'any 92, i ja ben entrat el 93, davant l'aparició del Tercer programa d'acció comunitària i del Segundo plan para la igualdad del Instituto de la Mujer, i davant, també, del silenci del Govern de la Generalitat, quant a l'aprovació del segon Pla d'igualtat per a la dona, va ser quan ens vam plantejar la presentació d'aquesta iniciativa, que només pretén saber quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu quant a l'aprovació i aparició de l'esmentat Pla, els seus continguts i la seva temporalitat.

Hem de recordar que, ja a nivell parlamentari, i a través de la Comissió d'Estudi per a la Igualtat Home-Dona, ens hauria agradat participar en la confecció d'aquest Pla, i així ho vam sol·licitar en el seu dia a la vice-presidenta de l'Institut, senyora Alemany. Però malgrat el compromís que ella mateixa va assumir en el sentit de fer la presentació del Pla primer al Parlament que a l'opinió pública, a hores d'ara, en començar el segon semestre de l'any, encara no en tenim notícies.

Com ja he dit abans, una cosa és l'aplicació i l'efectivitat real del Pla, i l'altra molt diferent és la necessitat de l'existència d'aquest, la qual no qüestionem en cap moment –és més: la reivindiquem–, i en aquests moments la nostra crítica s'adreça al fet concret que representa trobar-nos a començaments del mes de juliol i no tenir res efectiu sobre la cambra ni cap explicació al respecte.

Ens agradaria saber els motius d'aquest retard. No creiem que siguin econòmics, ja que malgrat el minso pressupost que té l'Institut, bona part d'aquest es dedica a l'elaboració de treballs i estudis. I aprofito l'avinentesa per recordar que cada any presentem esmenes als pressupostos generals sobre aquest fet, però de la mateixa manera són rebutjades pel Grup de la majoria. Si de cas el que manquen són idees i continguts, ens permetem oferir-los els nostres suggeriments, amb l'ànim de contribuir a la seva definitiva redacció.

El desenvolupament d'estructures i de recursos que estiguin al servei del principi d'igualtat i de la no-discriminació per raó de sexe ha de permetre la recuperació d'un temps perdut, que en part s'ha guanyat, però també ha de permetre l'assumpció dels nous reptes presents i futurs: els canvis tecnològics, la mobilitat de la població i els avenços en les comunicacions són fenòmens que es produeixen amb una gran rapidesa. Les respostes institucionals davant les demandes socials que es creen a partir d'aquestes transformacions culturals i estructurals han de ser també ràpides, àgils i sobretot adaptades a les noves situacions en què vivim les dones i els homes actualment. Més, tenint en compte que moltes de les idees que durant anys han perdurat es consideren actualment inacceptables per tenir els seus fonaments en la discriminació, que genera desigualtats injustes i, en molts casos, marginacions.

Però tots sabem que la igualtat entre homes i dones passa necessàriament per l'adopció de mesures legislatives. En l'àmbit normatiu, cal assegurar l'aplicació i el desenvolupament d'aquelles lleis igualitàries i implicar en la seva divulgació els col·lectius encarregats d'aplicar-les. Per això el seguiment d'aquest procés permetrà conèixer el veritable grau d'adaptació a una societat en què la vida dels homes i de les dones es troba en un moment de transformació força important, d'acord amb noves actituds i valoracions.

La diversitat de models familiars, les noves ofertes i formes de treball i el pluralisme cultural reclamen una revalorització de la vida privada i un repartiment equilibrat de les activitats domèstiques i professionals entre homes i dones. Per això esdevé imprescindible la participació de les dones en la presa de decisions col·lectives, condició bàsica per a reforçar i donar eficàcia als processos de decisió democràtica.

És evident que el predomini masculí en aquests processos tendeix a reflectir només els seus valors, els seus punts de vista i la seva experiència personal.

La millora de la qualitat de vida de les dones passa també pel coneixement i aprofundiment d'aspectes relacionats amb la seva salut i en totes les etapes de la seva vida. Molts col·lectius de dones viuen en circumstàncies personals, socials, econòmiques i culturals que condueixen a situacions d'especial marginació, que fa necessària l'ampliació i aplicació de programes que facilitin el seu accés a l'educació, al treball, a la salut i a la participació, dintre un context de solidaritat social. És a dir, en base a aquestes reflexions i en base també que se'ns ha negat la participació en la redacció i elaboració d'aquest Pla, volem aprofitar la presentació d'aquesta iniciativa per a fer la nostra oferta, amb l'ànim que quedi constància de la nostra voluntat de treball i aportació constructiva, aportació que concentrem en cinc punts bàsics.

Primer: potenciar les condicions necessàries per a fomentar un repartiment més equilibrat de les responsabilitats en l'àmbit públic i privat, amb una incidència especial en el foment de la participació política de la població femenina; una regulació més progressista del conjunt del dret civil català, tenint en compte que hem tingut l'oportunitat de fer-la, però no ha estat suficientment aprofitada; una millora de la situa-

ció professional i laboral de la dona, sobretot amb l'ampliació i aplicació de la formació professional, donat que en aquest camp la situació encara esdevé discriminatòria; millorar la salut en el seu sentit més ampli, a partir del desenvolupament del Programa d'atenció a la dona, i utilitzar els mitjans de comunicació de massa com a eina d'informació i formació de les dones, per a un canvi dels models familiar i social, i potenciar l'eradicació de la imatge discriminatòria de la dona que encara es segueix donant.

És per tot això que hem presentat aquesta interpel·lació, i esperem per part de l'honorable conseller aclariments sobre els fets i compromisos concrets sobre la seva aplicació.

Res més, i moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vandellós. Pel Consell Executiu, té la paraula l'honorable conseller senyor Isac.

El Sr CONSELLER DE JUSTÍCIA (Antoni Isac): Molt honorable senyor president, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats... Senyora diputada, li agraeixo l'agraïment i el reconeixement que hagi vingut aquí: sóc jo que he vingut perquè vostè estava aquí, sóc jo que he tingut la consideració de venir per si un cas era el cas, perquè, en qualsevol de les circumstàncies, demà jo també tinc una altra interpel·lació i, per tant, també demà estaré aquí.

En qualsevol cas, siguin quins siguin els motius, li agraeixo aquesta clau de tancament final que vostè ha dit, de proposar una voluntat de col·laboració, que jo, per descomptat, en nom del Govern de Catalunya, accepto, en el sentit de dir-li que, efectivament –efectivament; vostè ho ha dit ben clarament–, aquest Pla encara no està conclòs, no està acabat, i estic ben segur que és intenció clara, determinada i definida de l'Institut Català de la Dona que, tenint en compte la sensibilitat i el contingut de la matèria, això no es pot fer exclusivament des d'una òptica estricta d'exercici d'unes majories, sinó que el que s'ha pretendre és obtenir, aconseguir i assolir el major àmbit possible de consens en aquesta actuació.

Contestant explícitament el que vostè ha centrat, el punt primer de la seva interpel·lació, efectivament, en la sessió de Govern del dia 13 d'octubre de 1992 s'aprovà la proposta d'acord que es va presentar per a l'elaboració del segon Pla d'actuació del Govern de la Generalitat de Catalunya per a la igualtat d'oportunitats per a les dones. Seguint totes aquelles propostes, i per establir la viabilitat en les actuacions, i en consonància amb les actuaciones en l'àmbit de la Comunitat Europea, s'estableix la conveniència d'elaborar el segon Pla d'actuació, atesa la valoració que se'n fa, positiva, dels resultats derivats del primer Pla d'actuació. S'estableixen uns programes, uns programes concrets que jo tinc aquí i que, en teoria –en teoria, i les coses s'han de reconèixer quan s'han de reconèixer–, el punt sisè d'aquest acord deia que abans del 31 d'abril de 1993 havien d'estar fetes totes les propostes, per tal d'elevar-ho a la consideració i consegüent aprovació, si escau, del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Aleshores, com a secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya, jo li he de dir que això no s'ha fet; no s'ha fet. Per què? Doncs, perquè no està acabada, l'elaboració, ni està conclosa. Consegüentment, vostès no ens acusin ja, inicialment, que no els hem deixat participar en l'elaboració o en la redacció. Acusint-nos –això és així– que no hem complert aquest termini fixat en l'acord. I les raons..., vostè m'excusarà que jo faci una referència explícita, però el 31 d'abril, doncs... *(Pausa.)* 30 d'abril, he dit? *(Remor de veus.)* Doncs, aquí, a l'acord, posa 31 d'abril; o sigui, jo llegeixo l'acord. Doncs, el 30 d'abril hi ha hagut tot un enrenou de contingut polític important, motivat per unes eleccions que s'han produït, que han complicat la matèria i que han impedit que això s'acabi.

Estic absolutament segur –estic absolutament segur– que quan se'n puguin tenir elaborades i perfectament delimitades les línies mestres, el seu Grup i els altres grups que conformen aquesta cambra parlamentària tindran la possibilitat de participar, de dir, d'introduir i d'afegir aquelles mesures concretes que creguin que es milloren..., i que nosaltres és la intenció que això sigui així, per tal que aquesta actuació sigui al més consensuada.

Ara bé –ara bé–, efectivament, les coses també han anat per un altre sentit, perquè mentrestant –mentrestant– s'ha aprovat dins del Govern de Catalunya el Pla integral de suport a les famílies, que conté tot un seguit d'actuacions que fan referència directament, encara que en l'àmbit de la incidència familiar, a problemàtiques concretes que es deriven de la necessitat d'aconseguir, d'obtenir la protecció, la igualtat i aconseguir fer realitat el principi d'igualtat d'oportunitats per a la dona. I així, en concret, dins d'aquest Pla integral de suport a les famílies, es preveuen mesures que fan referència a l'actuació de les llars d'infants, per tal de permetre la perfecta incorporació i coordinació de la dona al món laboral, l'establiment de tot un sistema de beques i unes xarxes d'accés al transport i de beques de menjador; també es preveuen actuacions concretes que tinguin per objecte la flexibilització laboral horària i el desenvolupament dels drets laborals, per tal d'afavorir la possible confrontació que hi pugui haver entre la conciliació de la vida laboral i les responsabilitats familiars, i es preveuen també les relatives a la modificació de l'Estatut dels treballadors, per tal de fer vàlides aquestes mesures de flexibilització; també hi ha un programa concret sobre els drets laborals, per evitar la discriminació en la seva participació i l'accés en l'ocupació de les persones que estiguin sotmeses a les càrregues familiars; també hi han programes sobre un reciclatge laboral, ampli, i impulsar des del Consell de Treball tota una sèrie de mesures per tal que a les negociacions col·lectives s'introdueixin clàusules de flexibilització en favor de treballadors amb càrrecs familiars.

Això, pel que fa a aquest concret Pla de protecció a les famílies, que conté normes relatives, precises i concretes, a afavorir tot aquest seguit de mesures que tenen per objectiu últim la igualtat d'oportunitats en el món laboral.

Les línies mestres; les línies mestres –que no li dóno ja com a projecte concret perquè, ho repeteixo, encara no està acabat–, les línies mestres que configuren i confirmen

aquest Pla, aquest Pla segon que s'ha d'aprovar i que té, entre altres finalitats, unes actuaciones que el seu àmbit d'actuació va des de l'any 1993 fins a l'any 1996..., està dividit fonamentalment en tres sectors bàsics, que bàsicament coincideixen amb aquells cinc punts que vostè indicava com a proposta d'actuació.

En un primer punt, tindríem l'aplicació i el desenvolupament del marc jurídic preexistent i que va des de l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats establert en les diferents directives de la Comunitat Econòmica Europea i, en concret –i vostè el coneix segurament tan bé com jo–, el projecte d'iniciativa nou, per tal d'evitar els conflictes per raó –per raó– de ser dóna; les modificacions d'un conjunt de legislacions estatals, que tenen per objecte fer desaparèixer determinades mesures de fiscalitat que impedeixen la pràctica de mesures correctives en l'àmbit del dret civil i que, per raó de la seva fiscalitat, de vegades no tenen l'eficiència que haurien de tenir, i també es preveu la modificació de la normativa penal, per tal d'establir sancions que protegeixin drets especialment sensibles i íntims respecte de la dona i que poden ser objecte d'actuacions penals, com poden ser les violacions o els assetjaments sexuals.

En segon lloc, hi ha tot un seguit de normes que tenen per objecte afavorir la integració de les dones al mercat del treball. Fonamentalment, les normatives laborals; fonamentalment, la protecció a la maternitat; fonamentalment, l'existència d'importants programes formatius per tal d'assolir una perfecta formació professional; un foment de la participació, que té per objecte, bàsicament, trencar ocupacions que tradicionalment han estat ocupades o poden estar avui encara ocupades per persones del sexe masculí, i també per afavorir i posar les bases per iniciar una promoció important en l'activitat empresarial o emprenedora de la dona, afavorint i fomentant la constitució d'empreses.

I, pel que fa al marc social, una atenció sanitària important, que té per objecte..., tan ampli com..., des de l'atenció o la protecció a les persones que poden estar immerses dins del món de la prostitució, la coordinació amb les estructures del Departament de Sanitat per tal de donar l'atenció sanitària necessària a tot aquest món i, també, la prevenció, l'educació i la formació de les adolescents, en evitació que puguin caure en cercles considerats socialment rebutjables per part de la societat.

En matèria de maternitat, establir tot un conjunt de mesures que tenen per objecte afavorir l'educació per tenir una maternitat absolutament responsable i volguda; la promoció d'afavorir..., la promoció de l'habitatge familiar. En aquest sentit, faig una referència molt concreta –només n'apunto la matèria o la temàtica; no hi vull entrar per raons òbvies–; vostè fa o ha dit una referència dins de l'àmbit del desenvolupament del marc jurídic: la possibilitat que s'ha deixat escapar d'establir, mitjançant la modificació del Dret civil català..., les conseqüències necessàries per establir una protecció a l'esquema de mesures afavoridores de la dona i de l'habitatge familiar. Evidentment, hi havia una possibilitat que en aquest Ple entrés la legislació relativa al Projecte de llei relatiu a les relacions patrimonials entre cònjuges; no ha estat així. Entrarà en un proper Ple. I jo crec que és inexacte, crec que és inexacte que vostè digui que per part del Govern s'ha deixat passar aquesta oportunitat. En aquell moment s'estudiarà i es veuran les mesures concretes que, derivades d'aquestes actuacions del Pla, s'estableixen per tal de protegir l'habitatge familiar i fer eficaç, dins d'aquest desenvolupament del marc jurídic, el principi d'igualtat en el món dels drets civils.

També hi han actuacions en l'àmbit dels maltractaments; també hi han actuacions en l'àmbit de l'educació, en la igualtat, especialment pel que fa referència a la modificació del material escolar, modificació d'educació sexual i modificació de certs llenguatges, entre ells els jurídics i els educatius; la promoció i el manteniment d'un Institut Català de la Dona, amb un pressupost progressiu creixent i que té per finalitat, entre altres coses, la divulgació, com vostè perfectament ha dit, de moltes activitats, accions per la igualtat d'oportunitats, accions relatives a la formació, a la informació, a la recerca, mitjans de comunicació –acabo, ja–, publicitat –especialment perquè tenen per finalitat el trencament de les tècniques de la utilització de la dona-objecte com a reclam publicitari–, associacionisme, fer vàlid el principi de l'any 1993 com a Any Europeu de la Gent Gran i, per tant, també de la dona gran, i també altres temes d'interès social específic, com poden ser actuacions en l'àmbit esportiu, artístic, igualtat ètnica, etcètera, etcètera.

No sé si amb això vostè pensarà que s'estan fent coses o no, o que allò que s'està fent és insuficient; tinc altres dades que potser podrien complementar aquesta intervenció, però, per les raons que vostè mateixa deia de manca de temps, de cansament, i perquè jo he exhaurit aquesta part del temps, doncs, si és el cas, ja els les faré saber més endavant.

En tot cas, senyor president, senyors, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable conseller. La senyora Vandellós pot fer la rèplica durant cinc minuts.

La Sra. VANDELLÓS: Gràcies, senyor president. Bé, les paraules del senyor conseller m'han descol·locat una mica de la rèplica que jo portava preparada, perquè, bé, crec que la interpel·lació feia referència al segon Pla d'igualtat de la dona, i vostè ens està parlant del Pla integral d'ajuda a la família; a més, amb una sèrie d'enunciats i amb una sèrie de continguts que em recorden perfectament els capítols que van integrar el primer Pla d'igualtat per a la dona, la qual cosa fa pensar que sí que hi estan treballant –això, per descomptat, no ho poso en dubte– però que crec que és una mena de repetició d'una sèrie de coses que potser no s'han portat a la pràctica tal com s'havien de portar i, per tant, necessita reforçar-les per un altre costat.

Crec que és bo que ens facin arribar aquest Pla integral d'ajuda a la família, i encara que no cregui que és bo que en estes altures, sigui amb les excuses que em dóna, no estigui redactat encara el segon Pla d'igualtat de la dona, crec que lo fet que no està redactat..., es pot arribar perfectament a un consens, i, a la vegada, demanar-li també que, a part

d'aquest consens, arribi també a un compromís de quan verdaderament estarà redactat i quan sortirà a la llum pública.

Tot i així, nosaltres no renunciarem a presentar la Moció subsegüent a aquesta interpel·lació, malgrat que aquesta s'hagi de veure el mes de setembre, i no renunciarem tampoc, en cap moment, a les propostes que hem presentat, perquè creiem que són propostes que encara estan actives i vives en tot moment. De totes maneres, esperem que quan presentem la Moció aquest Pla estigui ja presentat i, com he dit abans, consensuat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vandellós. Senyor conseller, vol intervenir?

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA: Senyor president, senyores i senyors diputats, senyora Vandellós, jo li he fet una referència concreta a mesures que, derivades del primer Pla, s'havien integrat dins del Pla de protecció a les famílies, però ha estat una referència merament puntual, perquè aquest Pla de protecció integral a les famílies és molt més ampli d'allò que jo li he dit.

Al que jo li he fet referència és a les línies que avui s'estan treballant per tal d'elaborar el segon Pla, en el qual vostè ha centrat..., o ha estat objecte de la seva interpel·lació. Evidentment, vostè diu que acabarà això en una moció; ja ho suposo. I desitja –i en això coincidim plenament–, vostè desitja que quan es vegi la Moció, que serà el setembre, aquest Pla estigui redactat. Jo no solament ho desitjo, sinó que pràcticament estic segur que el mes de setembre això estarà redactat i que prèviament, abans que estigui redactat, això pot estar prèviament consensuat, comentat, i, en el cas que no sigui així, doncs, bé, aleshores, haurem d'assumir les responsabilitats que se'n deriven, d'això. Però el que no... el que no em sembla oportú és que vostè em digui que jo l'únic que he fet –o que seria el contingut d'aquest segon Pla– és repetir o reiterar aquelles coses que ja es preveien en el primer Pla.

Evidentment, en el projecte d'acord que jo li he fet referència abans del Govern de Catalunya, s'estableix que per a l'elaboració d'aquest segon Pla primer cal fer una avaluació d'allò que s'ha fet i d'allò que s'ha establert i les conseqüències que se'n poden derivar, de l'aplicació del primer Pla. Lògicament, una de les mesures que preveia el primer Pla d'actuació era la modificació de la normativa civil, com a exemple, la modificació de la normativa civil per tal de fer eficaç aquesta necessària igualtat. Si, quan s'estableixi l'elaboració del segon Pla, es pensava..., o està presentat, o el Govern considera que amb les mesures que s'han fet ja és suficient, o s'ha modificat..., lògicament –lògicament–, el joc del Projecte de llei de reforma de les relacions patrimonials entre cònjuges fa que no s'hagi de reiterar o de repetir. Si hi haurà una sèrie de mesures que són repetitives és perquè en l'avaluació de les conseqüències d'aquest primer Pla es considera que l'acció no ha estat tot l'eficaç que calia. Però no vol dir això que no s'hagin fet coses.

S'han fet coses i se n'han fet moltes, i les avaluacions són prou clares, i jo li respondré o li contestaré amb dades objectives, sense opinions, sense criteris, però fonamentalment hi ha una protecció, a l'esquema material, del que constitueix l'habitatge familiar que es veurà en aquesta cambra, en analitzar el Projecte de llei de les relacions patrimonials entre cònjuges; podrem diferir o no en la seva apreciació o valoració, però hi ha una actuació concreta.

Pel que fa al món laboral, el món del treball, hi ha actuacions concretes, com són els increments permanents en tots els índexs percentuals que es puguin establir de la incorporació de la dona al món del treball; referint les dades de l'any 1989 a l'any 1992 –que seria l'eficàcia d'aquest primer Pla–, pel que fa a la població activa femenina, s'ha passat d'un 37% a un 37,5%; la taxa d'atur estimat ha passat d'un 23,1 a un 19,7; la taxa d'atur registrat ha passat d'un 22,6 a un 15,8%. La qual cosa vol dir que la població activa femenina s'ha incrementat en 5,2 punts per cent; que les dones en activitats estimades i determinades s'han incrementat d'un 18,7%, i que les dones aturades, segons les dades de l'Inem, han disminuït d'un 32,7%, la qual cosa a mi em fa establir una valoració positiva. No és suficient canviar la incidència d'una sèrie de mesures objectives que afecten no solament la inserció o la incidència de la dona en el mercat laboral, sinó que també afecten tota la societat. Això és un tema clar que s'ha de dir, perquè no solament estem immersos en una crisi general pròpia del nostre país, sinó que estem en una crisi que afecta la totalitat.

En qualsevol cas, jo sí que accepto el compromís..., no puc acceptar el compromís de dir-li ara, en aquests moments, quan estarà materialment redactat; sí que li puc dir que, evidentment, faig meu el compromís d'assumir l'obligació de donar-los coneixement del contingut d'aquestes línies mestres, per tal que, si vostès ho estimen oportú, puguin fer els afegits o puguin fer els suggeriments que els semblin adients, per tal que les conseqüències i l'efectivitat d'aquest segon Pla siguin no com les que jo he dit ara, que són bones, sinó que siguin el millor possibles, ja que aquesta és una matèria, ho repeteixo, d'una sensibilitat importantíssima i que ens afecta no només uns quants, sinó que ens afecta a tots.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Fins a les deu de demà al matí, se suspèn la sessió.

(Són les nou del vespre i tres minuts.)

SUBSCRIPCIÓ

i Edició impresa

m Edició en microfitxa

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Le altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestr natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import correspo nent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import d la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripci el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus d subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caix d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

Nom ..... NIF .....

carrer ..... núm. .....

telèfon ..... població ..... codi postal .....

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA [i] [m]

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA [i] [m]

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) [i] [m]

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia ..... de ..... de ..... fins al dia 31 de desembre de 19....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de ..... envia

per ..... núm. ..... la quantitat de ..... pessetes
(gir / xec al portador)

....., ... de ..... de 19 .....

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
Edició, impressió i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 221 20 00.
Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.
Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.
Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (Preus amb IVA inclòs).
Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

05604